

KONTAKH

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 413 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 4 ΜΑΡΤΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Υπάρχει
άλλοθι
για την
αδράνεια;

KDNTPA.

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/1851: Γέννηση Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη 4/3/1948: Θάνατος Antonin Artaud 4/3/1678: Γέννηση Antonio Vivaldi 4/3/1943: Γέννηση Λούτσιο Ντάλα 4/3/1951: Γέννηση Chris Rea 5/3/1913: Δολοφονία Γεώργιου Α' (Σχινάς) 5/3/1922: Γέννηση Πιερ Πάολο Παζόλινī 5/3/1951: Εκτέλεση Νίκου Νικηφορίδη (22 χρ) 5/3/1953: Θάνατος Ιωάννη Στάλιν (73 χρ) 5/3/1953: Θάνατος Σεργκέι Προκόφιεφ 5/3/1819: Γέννηση Καρλ Μαρξ (Τρεβ – Ρηνανία) 6/3/1475: Γέννηση Μιχαήλ Αγγελου 6/3/1910: Κιλελέρ (εξέγερση αγροτών) 6/3/1964: Θάνατος Παύλου Α' – ενθρόνιση Κωνσταντίνου (24 χρ) 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 6/3/1864: Ο Κωνσταντίνος Κανάρης κυβερνήτης της Ελλάδας 6/3/2001: Ιδρυση Κέντρων Ευπηρέτησης Πολιτών 6/3/1902: Ιδρυση Ρεάλ Μαδρίτης 6/3/1906: Η Φινλανδία γίνεται η πρώτη χώρα που δίνει δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες 6/3/1927: Γέννηση Γκάμπιερλ Γκαροία Μάρκες (Αρακατάκι – Κολομβία) 6/3/1899: Ο Φελίξ Χόρφαν πατεντάρει την ασπιρίνη 7/3/1948: Προσάρτηση Δωδεκανήσων στην Ελλάδα 7/3/321: Καθιέρωση αργίας της Κυριακής ("Σεβαστή μέρα του ήλιου") 7/3/322 π.Χ.: Θάνατος Αριστοτέλη (Χαλκίδα) 7/3/1793: Η γαλλική επανάσταση κηρύσσει τον πόλεμο στην Ισπανία 7/3/1876: Εφεύρεση τηλεφώνου (Γκράχαμ Μπελ) 7/3/1962: Ραδιοφωνικό ντεμπούτο των Beatles (BBC) 7/3/1875: Γέννηση Μορίς Ραβέλ 7/3/1924: Η ελληνική κυβέρνηση αναγνωρίζει την Σοβιετική Ενωση και αποκαθιστά τις διπλωματικές σχέσεις της με την Μόσχα 8/3: Παγκόσμια ημέρα γυναικάς 8/3/1910: Καθιέρωση ημέρας της γυναικάς στην Β' διεθνή συνδιάσκεψη σοσιαλιστριών (Κλάρα Τσέτκιν – Γερμανία) 8/3/1907: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανλή 8/3/1849: Γέννηση Γεώργιου Βίζηνου 8/3/1904: Γέννηση Νίκου Σκαλκώτα 8/3/1821: Σύσταση - ορκωμοσία Ιερού Λόχου (Μολδαβία) 8/3/1965: Αρχή πολέμου στο Βιετνάμ 9/3/1948: Διακήρυξη ανθρώπινων δικαιωμάτων (ΟΗΕ) 9/3/1956: Ο Μακάριος εξορίζεται στις Σεϋχέλλες 9/3/1994: Θάνατος Τσαρλς Μπουκόφσκι 9/3/1979: Πρώτο φύλλο εφημερίδας "Ποντίκι" 9/3/1904: Εγκαίνια στηνδροβομβικής γραμμής Αθήνας – Λάρισας 9/3/1934: Γέννηση Γιούρι Γκαγκρίν 9/3/1995: Παραίτηση Κωνσταντίνου Καραμανλή από την προεδρία της Δημοκρατίας 9/3/1921: Γέννηση Δημήτρη Χορν 10/3/1793: Συγκρότηση επαναστατικού δικαστηρίου "Ορεινών" (Γαλλία) 10/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα στον Πυργετό Ραψάνης (Γιάννης Κυριάκος) 10/3/1933: Κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη 10/3/1302: Η Ιερά Εξταση καταδικάζει σε δια πυράς θάνατο τον Δάντη 10/3/1922: Ιδρυση του Ολυμπιακού Πειραιά 10/3/1967: Θάνατος ρεμπέτη Γιώργου Μπάτη 10/3/1970: Θάνατος Βασιλή Αυλωνίτη 10/3/1992: Θάνατος Γιώργου Ζαμπέτα 10/3/1944: Σύσταση "Κυβέρνησης του βουνού" (ΠΕΕΑ) με πρωτοβουλία του ΕΑΜ, στην Βίγιανη Ευρυτανίας 10/3/2004: Θάνατος φιλόλογου, λογοτέχνη και κριτικού Ρένου Αποστολίδη.

● Μέσα τα κλειδώνω, έχω δεν τα βγάζω, τι έχουν τα έρμα και ψοφούν; ●●● Εγκλειστες ήταν οι γαλοπούλες που μολύνθηκαν από τη γρίπη των πτηνών σε τεράστια γαλλική φάρμα ●●● Και τώρα τι δα κάνουμε χωρίς βαρβάρους; ●●● Οπου βάρβαροι βάλτε άγρια αποδημητικά πτηνά ●●● Τα έγραφε, βέβαια, η «Κόντρα» εδώ και μήνες και έκανε αποκαλύψεις από επίσημα κοινοτικά έγγραφα ●●● Αλλά ποιος δίνει σημασία στην «Κόντρα»; ●●● Εσείς, πάντως, πρέπει να αισθάνεστε περήφανοι ως αναγνώστες ●●● Διότι διαβάζετε ένα φύλλο που την ψάχνει τη δουλειά ●●● Θυμηδείτε, ακόμη, τι έχουμε γράψει σε ανύποπτο χρόνο ●●● Οτι μόλις η γρίπη των πτηνών χτυπήσει την Ευρώπη, δια ρίζουν τις ευδύνες στα αποδημητικά πτηνά ●●● Μήπως [λέμε μήπως] χρειάζεται αυτές οι αποκαλύψεις να πηγαίνουν και παραπέρα; ●●● Το πώς ας το βρει ο καθένας μόνος του ●●● Ηξερε τι έλεγε εκείνος ο νεοφι-

λελεύθερος της ΝΔ, όταν ζητούσε την επιστράτευση των ναυτεργατών, διότι στην εκλογική του περιφέρεια, την Κέρκυρα, θα κατέπλευς αμερικανικό αεροπλανοφόρο και έπρεπε να εφοδιαστούν οι επιχειρηματίες ●●● Ενας-ένας παρέλαυναν οι «νοικοκυραίοι» του ντριού και δήλωναν ότι οι δολοφόνοι είναι ευπρόσδεκτοι ●●● Για μια χούφτα δολάρια ●●● Τα ματωμένα από το αίμα των παιδιών του Ιράκ χέρια τους δεν τους ενόχλησαν ●●● Τα λεφτά ήταν καθαρά κι αυτούς μόνο τα λεφτά τους ενδιαφέρουν ●●● Κατάντια ●●● «Για

- ◆ «Οι δασικοί μάχονται προ domo sua. Ο κλάδος ολόκληρος είναι διεφθαρμένος κατά 90%. Θα χάσουν τη μάστισ». Από πτοι στόμα βγήκαν τα παραπάνω; Από το απύλωτο στόμα του Κ. Μητσοτάκη («Εθνος Κυνήγι»). Του ανθρώπου που έχει ανοίξει μέτωπο με τους δασικούς, επειδή έχει φροντίσει να αγοράσει τεράστιες δασικές εκτάσεις και θέλει να τις αποχαρκτήσει για να τις μοσχοπούλησει και να κονομήσει τ' άντερά του. Κι έχει το θράσος να μιλάει για μάσα. Ποιος; Ο Μητσοτάκης!
- ◆ Συνέντευξη Χρυσοχοϊδη στον «Τύπο της Κυριακής»: «Σας προβληματίζει το γεγονός ότι οι εκρόες από ΝΔ προς ΠΑΣΟΚ είναι μικρότερες από εκείνες προς ΚΚΕ; Και πού το αποδίδετε?», ρωτάει η δημοσιογράφος. «Υπό αυτές τις συνθήκες δεν είναι καθόλου πιερίεργο ένα τμήμα της κοινωνίας να αναζητεί προσωρινά λύσεις όχι στη μετριοπάθεια και στα κόμματα της κεντρικής πολιτικής σκηνής που την εκφράζουν, αλλά στα άκρα», απαντά ο Χρυσοχοϊδης. Σαν γνήσιο αμερικανάκι...

- ◆ Ο πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς Γεώργιος Παπανδρέου ζήτησε να κλείσει το Γκουαντάναμο. Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιωργάκης Παπανδρέου δεν έχει υποβάλει τέτοιο αίτημα. Οι ρόλοι είναι διακριτοί και παρακαλούμε να μην τους μπερδεύει κανείς. Και για να είμαστε δίκαιοι, ούτε ο πρωθυπουργός και πρόεδρος της ΝΔ Κώστας Καραμανής έχει υποβάλει ανάλογο αίτημα. Στην εξωτερική πολιτική της φωροκώσταινας δεν χωρούν λεονταρισμοί κατά των ΗΠΑ κι αυτό το γνωρίζουν καλά οι ηγέτες του δικομματισμού.
- ◆ Σε τι διαφέρει μια προ ημερήσιας διάταξης κοινοβουλευτική συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών από ένα ποδοσφαιρι-

κό ντέρμπι; Στην κοσμιότητα των εκδηλώσεων των φιλάθλων. Αλλά και στο στήσιμο. Διότι ένα ποδοσφαιρικό ντέρμπι είναι συνήθως καθαρό, ενώ μια κοινοβουλευτική συζήτηση είναι πάντα στημένη, με γνωστό εκ των προτέρων το αποτέλεσμα. Α, και σε κάτι άλλο. Ενα ποδοσφαιρικό ντέρμπι μπορεί να συζητιέται και επί μια βδομάδα μετά τη διεξαγωγή του στους τόπους εργασίας και κοινωνικών συναναστροφών. Ενώ ένα κοινοβουλευτικό ντέρ-

μπι δεν συζητιέται ούτε την επομένη.
◆ Τον σου-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

και μία αναφορά -επικριτική βέβαια- σε λιγότερους αγόμενους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το μόνο που κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι προϋπόθεση για την η Πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι είπαμε ότι πρέπει να είναι η βάση προκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας) την αναφορά γιατί είναι εξόχως αποκαλυπτική η στάση σας εδώ με αυτό; Στον αντιπολιτευτικό σας οίστρο το βρίσκετε και αυτού αντιλαϊκό;

ω την άποψη αυτή, όπως είπα, εξόχως αποκαλυπτική για τον λόγο ότι αντί να ογνωνίστε πώς τα παιδιά μας θα πάρουν πάνω αστή, προδικάζετε ως Κασσάνδρα πόσα θα πάρουν κάτω από τη βάση.

προκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτό θα πει νοοτροπία αποθέωσης και της μετριότητας και του ανέξιδου λαϊκισμού.

Κώστας Καραμανλής

ματιστήριο Αθηνών, αποτελούν τα βασικά στοιχεία του προγράμματος αποκρατικοποίησεων για το 2006, όπως το ενέκρινε χθες η Κυβερνητική Επιτροπή. Για το 2006 ο στόχος είναι να αντληθούν έσοδα από αποκρατικοποίησεις της τάξης του 1,65 δισ. ευρώ, αλλά δεν αποκλείεται να ξεπεράσουν τα 2 δισ. ευρώ, όπως συνέβη το 2005.

*Δεν μπορώ να καταλάβω για-
τί ο Στάλιν είναι τόσο δημοφιλής
σήμερα στην Ρωσία.*

Μπόρια στην ιωλία.
Μπόρια Γιέλτσιν

«Ούτε λίγο ούτε πολύ, είμαστε στη ζητιανία. Τα 520 ευρώ της σύνταξης δε φτάνουν. Αλλο ισόδημα δεν υπάρχει. Για να τα βγάλουμε πέρα, βοηθάνε τα παιδιά. Κι αν μείνουν άνεργα, προσπαθούμε εμείς να τα βοηθήσουμε. Η κατάσταση είναι δύσκολη». Τα λόγια του 62χρονου Αθανάσιου Γεωργιάδη, ο οποίος δουλειες επτά 25 χρόνια σε βιοτεχνία ενδυμάτων και είναι πλέον συνταξιούχος του ΙΚΑ, είναι αντι-

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Από το Φεβρουάριο του 2005 είχε ενημερώσει την κυβέρνηση η Vodafone για εμπλοκή της CIA στις υποκλοπές, όπως παραδέχονται ανεπίσημα τόσο κυβερνητικά στελέχη όσο και στελέχη της εταιρίας. Ωστόσο, το Μέγαρο Μαξίμου επελέξει - ύστερα από σιωπή 11 μηνών - τη συγκάλυψη του σκανδάλου.

ραμανλής στην συνέδριο ΚΕ του κόμματός του. Η όμως της υπόθεσης είναι Καρφανλής απευθύνοτα Κεντρική Επιτροπή της τα μισά αιρετά της μέλη στους 150- διορίστηκαν με εκλογές στον κρατικό μηχανισμό. Πρώτη θέση στην συνέδριο ήταν ο Αντώνης Δημητρίου, πρόεδρος της ΚΕ του Κόμματος της Εποχής.

Νέα
«Το κόμια δεν κρατικοποιείται
και το κράτος δεν κομματοποιεί-
ται» δήλωσε με στόμφο ο Κ. Κα-

ραμανλής στην συνεδρίαση της ΚΕ του κόμματός του. Η ειρωνία όμως της υπόθεσης είναι ότι ο κ. Καραμανλής απευθύνοταν σε μια Κεντρική Επιτροπή της οποίας τα μισά αιρετά της μελή -οι 75 στους 150- διορίστηκαν μετά τις εκλογές στον κρατικό μηχανισμό.

Πρώτο Θέμα

Πλήρης αποχώρηση του Δημοσίου από την Εμπορική, διάθεση μετοχών της Αγροτικής και εισαγωγή του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και της ΔΕΠΑ στο Χρη-

προσωπευτικά. Ανάλογες οικονομικές δυσκολίες περνά η πλειοψηφία των γλικιωμένων, με συνέπειες σε κάθε πτυχή -και ειδικά στην ποιότητα- της ζωής τους. Δεν τα βγάζουν πέρα και στερούνται βασικών ειδών ή δουλεύουν παρά την προχωρημένη ηλικία τους για να έχασφαλίσουν όχι μια πολυτελή ζωή, αλλά τα προς το ζήν. Το μεγαλύτερο μέρος της σύνταξής τους έχει ανεμίζεται σε ειδή διατροφής, φάρμακα, ιατρικές εξετάσεις και γιατρούς

Αγγελιοφόρος

■ Υποκλοπές

Σταθερή αποκλιμάκωση

Ηπρο ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, την περασμένη Δευτέρα, στη διάρκεια της οποίας ο Παπανδρέου έθεσε και το θέμα των υποκλοπών, αναγκάζοντας τον Καραμανλή να απαντήσει στη δευτερολογία του, έμοιαζε με το κύκνειο άσμα αυτής της πολύκροτης υπόθεσης.

Ο Γιωργάκης έκανε αυτό που έπρεπε να κάνει, προκειμένου να ικανοποιήσει το κομματικό ακροατήριο, όμως κανένα καινούργιο στοιχείο δεν προσέθεσε στην ομιλία του. Επανέλαβε γνωστά γενικόλογα ερωτήματα, χωρίς να προχωρά σε καμιά αποκλυψη (μη μας πείτε ότι το ΠΑΣΟΚ, 20 χρόνια στην εξουσία, με τόσους ανθρώπους του στους μηχανισμούς, δεν έχει ενημέρωση για το τι ακριβώς έχει συμβεί). Ομως, ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη, δεν πρόκειται να παραβιάσει το fairplay. Κάνει αντιπολίτευση στην κυβέρνηση, ανακυκλώνοντας αυτά που είναι γνωστά, χωρίς καμιά διάθεση να πάει παραπέρα.

Ο Καραμανλής από την πλευρά του έδειξε σαφώς ενοχλημένος, όμως δεν μπορούσε να μην απαντήσει. Απάντησε με τα επιχειρήματα που μέχρι τώρα χρησιμοποιεί η κυβέρνηση, βασικότερο από τα οποία είναι το ότι η ίδια ήταν θύμα τηλεφωνικής υποκλοπής. Στη συνέχεια, το γύρισε στο τσάμικο: Περίμενα να με στηρίξετε να θωρακίσω τη χώρα.

Τι πρόσφερε αυτή η «μονομαχία» των ηγετών του δικομματισμού; Απολύτως τίποτα. Ήταν ένα ποδοσφαιροποιημένο θέαμα, χωρίς ουσία, με τους θεατές έτοιμους να χειροκροτήσουν σε κάθε αβανταδόρικη ατάκα του «παίχτη» τους. Η ουσία παραμένει εφτασφράγιστο μυστικό και τέτοια θα παραμένει μέχρι το τέλος. Η ΑΔΑΕ έχει αναλάβει να κλείσει το φάκελο των υποκλοπών και ο Διώτης έχει αναλάβει να κλείσει το φάκελο του «ανεξιχνίαστου θανάτου» του Κ. Τσαλκίδη. Ετσι και μιλήσεις, όμως, με στελέχη της Vodafone, θ' ακούσεις να σου λένε ότι τις υποκλοπές έκανε η αμερικανική πρεσβεία και, ότι ο Κορωνίας πήγε στην κυβέρνηση και της αποκάλυψε αυτό το μυστικό, χωρίς να αποσυνδέσει το παράνομο κύκλωμα και ότι η κυβέρνηση έκανε όλους τους υπόλοιπους χειρισμούς.

Εμείς, βέβαια, δεν υιοθετούμε αυτό το σενάριο, μόνο και μόνο επειδή κυκλοφορεί ευρέως στη Vodafone. Το αναφέρουμε για να δείξουμε πόσο σκοτεινή είναι αυτή η ιστορία και να καταδείξουμε πως κανένα φως δεν πρόκειται να ρίχτει. Γιατί, ακόμα και αν δεχτούμε αυτό το σενάριο, σημαντικότατα ερωτηματικά παραμένουν αναπάντητα. Πιο σοβαρό απ' όλα είναι το ερώτημα πώς γίνονταν οι παρακολουθήσεις την περίοδο των ολυμπιακών αγώνων, που αποδεδειγμένα γίνονταν. Με ποιο λογισμικό και με ποιο μηχανισμό καταγραφής και ελέγχου; Αυτοί προσπαθούν να μας πείσουν πως ούτε τότε έγιναν παρακολουθήσεις κινητών και πως το λογισμικό υπήρχε μεν στα κεντρικά συστήματα των εταιριών, όμως δεν είχε ενεργοποιηθεί. Επειδή, λοιπόν, τόσο χοντρό παραμύθι δεν μπορούμε να το φάμε, είμαστε όχι απλώς επιφυλακτικοί αλλά αρνητικοί σε κάθε σενάριο σαν κι αυτό που κυκλοφορεί στη Vodafone. Στο κάτω κάτω, ο Κορωνίας έχει κάθε λόγο να διοχετεύει τέτοια σενάρια στο προσωπικό της εταιρίας που διευθύνει.

Τι κρατάμε, λοιπόν, απ' αυτή την ιστορία; Πρώτο, το γεγονός ότι υποκλοπές γίνονταν, γίνονται και θα γίνονται. Δεύτερο, την ξεφτίλα των κατά τα άλλα ανεξάρτητων αρχών. Οχι μόνο της ΑΔΑΕ, που την κράτησαν στο σκοτάδι και τώρα τη χρησιμοποιούν για τη συγκάλυψη, αλλά και της Δικαιοσύνης, που υποτίθεται ότι έκανε επείγουσα προκαταρκτική εξέταση και μας παρουσίασε ως αποτέλεσμα μια κατάθεση ανά μήνα που έπαιρνε ο Παπαγγελόπουλος, ρωτώντας γενικότητες αυτούς που καλούσε, χωρίς ποτέ να διορίσει τεχνικούς συμβούλους για να τον βηθήσουν σε μια δουλειά που φυσικά έχει μεσάνυχτα. Βλέπετε, η Δικαιοσύνη ήξερε πολύ καλά ότι αυτό το διάστημα η κυβέρνηση εργαζόταν για να σβήσει τα ίχνη, σε συνεργασία με τη Vodafone.

ΚΟΝΤΡΑ

Αντεργατικός συναγωνισμός

Δεν υπάρχει πιο ανιαρό πρόγραμμα από το να παρακολουθείς μια προ ημερήσια διάταξη στη Βουλή. Ομως, ακόμα και μέσα στους βερμπαλισμούς των αρχηγών του δικομματισμού μπορείς να βρεις ουσιαστικά στοιχεία, που αποκαλύπτουν την πολιτική τους.

Η ανεργία υποτίθεται ότι ήταν το θέμα στο οποίο διασταύρωσαν τα ξίφη τους Γιωργάκης και Κωστάκης. Ο πρωθυπουργός, για να κάνει πιο «πιασάρικη» την πολιτική της κυβέρνησης, ανακυκλώνοντας αυταρχικό μοντέλο διοίκησης και βάζει σε κίνδυνο τις διμερείς της ΠΑΣΟΚ ακολουθεί συναντικό μοντέλο διοίκησης και μπορεί να εγγυηθεί την

πραγματοποίηση των μεταρρυθμίσεων!

Αυτό, βέβαια, δεν μπορεί να αφορά τους εργαζόμενους. Τους εργαζόμενους τους αφορά το περιεχόμενο των μεταρρυθμίσεων. Το ιρλανδικό μοντέλο έχει περιγραφεί και ως «ταΐβανοποίηση». Είναι το μοντέλο της πλήρους απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων, το πιο πρωθυμένο στην Ευρώπη. Αφορά, όμως, τους εργοδότες. Σ' αυτούς απευθύνονται ο Γιωργάκης και το ΠΑΣΟΚ. Απ' αυτούς ζητούν πολιτική στήριξη, υποσχόμενοι να τους την ξεπληρώσουν με κοινωνική στήριξη, με καθήλωση του εργατικού κινήματος.

■ Αμερικανάκια

Τον έσκισε ο Γιωργάκης τον Καραμανλή στη Βουλή, λένε οι Πασόκοι. Ήταν τόσο ενθουσιασμένοι με τον αρχηγούλη τους που προσπάθησαν να τον βγάλουν μέχρι και... αντιαμερικανό! «Τα χωρες στις ΗΠΑ για τις υποκλοπές», λένε. «Εσβήσε το στήγμα του φιλοαμερικανού, που τον συνοδεύει».

Είναι, όμως, έτσι; Τι είπε ο Γιωργάκης; Κάλεσε την κυβέρνηση, αν έχει στοιχεία σε βάρος των Αμερικανών για τις υποκλοπές να απελάσει τον πρέσβη τους, αλλιώς να τους ζητήσει συγνώμη! Επειδή, βέβαια, η κυβέρνηση έχει έκαθαρίσει ότι δεν έχει στοιχεία, τι μένει; Η υπόδειξη από τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης να ζητήσει η κυβέρνηση συγνώμη από τους Αμερικανούς! Ως παπαγαλάκι της πρεσβείας λειτούργησε και πάλι ο Γιωργάκης και όχι ως αντιαμερικανός. Φρόντισε, όμως, η προπαγάνδα να κόψει τα περί συγνώμης, για να μη γίνει τελείως ρόπτα. Μόνο οι πολύ προσεκτικοί το εντόπισαν.

ΥΓ: Στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», εφημερίδα φίλα προσκείμενη στο ΠΑΣΟΚ, γράφτηκε ότι στελέχη του ΠΑΣΟΚ υποστήριζον διάτηση η εξωτερική πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Από μεριάς επίσημου ΠΑΣΟΚ δεν είχαμε καμιά διάψευση (προφανώς, ο συντάκτης που το γράψει το γράψει επειδή του είπαν να το γράψει). Είπατε τίποτα;

Κυπριακό: Αγόρασαν χρόνο

Με ένα τυπικό ανακοινωθέν, στο οποίο οι λέξεις έχουν μετρηθεί μία προ μία, επιστεγάστηκε η διάρκειας 1,5 ώρας συνάντηση του Τ. Παπαδόπουλου με τον Κόφι Ανάν στο Παρίσι. Και οι δύο πλευρές «αγόρασαν χρόνο», όπως λένε. Χρόνο που περισσότερο πολύτιμος είναι για τον Παπαδόπουλο, που θελεί να αποφύγει την πίεση και να πάει το κόμμα του με καλύτερους όρους στις βουλευτικές εκλογές του Μάιου.

Το κοινό ανακοινωθέν αναφέρει ότι Παπαδόπουλος και Ανάν «συμφωνήσαν, όπως έπραξαν και στο παρελθόν, ότι η επανέναρξη της διαπραγματευτικής διαδικασίας εντός του πλαισίου των καλών υπηρεσιών του Γενικού Γραμματέα θα πρέπει να γίνει στον κατάλληλο χρόνο και βασισμένη σε προσεκτική πρετοιμασία».

Από την ελληνοκυπριακή πλευρά η αναφορά στις «καλές υπηρεσίες του ΓΓ» ερμηνεύτη-

κε ως συμφωνία του Ανάν για τον ορισμό ειδικού απεσταλμένου, ο οποίος θα κινήσει τις διαδικασίες για την επανενεργοποίηση των διαπραγματεύσεων, αίτημα που έχει υποβάλει η Λευκωσία. Ομως, ο Ανάν, σε συζητήσεις με δημοσιογράφους ανέφερε ότι δεν επεγένεται καθόλου να ικανοποιήσει αυτό το αίτημα, ορίζοντας ειδικό απεσταλμένο. Αυτό θα το κάνει «όταν ωριμάσει ο χρόνος», χωρίς να δώσει καμιά διευκρίνιση

για το πώς εννοεί την ωρίμανση και πότε προβλέπει να γίνει αυτή.

Επίσης, τηρώντας προσεκτικά τις ισορροπίες ανάμεσα στα δύο μέρη, ο Ανάν ανέφερε ότι επικοινώνησε με τον ηγέτη της τουρκοκυπριακής κοινότητας Μεχμέτ Αλί Ταλάτ, από τον οποίο έλαβε τη διαβεβαίωση ότι συμμερίζεται τις διμερείς προσδοκίες στις οποίες αναφέρεται το κοινό ανακοινωθέν.

■ Δίκη <Σαμίνα>

Στον αφρό οι εφοπλιστές

Δεν εξέπληξε κανένα η απόφαση του Τριμελούς Εφετείου κακουργημάτων Πειραιά για την υπόθεση του ναυάγου του «Εξπρές Σαμίνα», στο οποίο χάθηκαν 81 ζωές. Η απόφαση ήταν δρομολογημένη εκ των προτέρων και η απόφαση του δικαστήριου αναμενόταν να πάει καριώνας επικοινωνιακό ρόλο. Οι εφοπλιστές, οι μεγάλοι ένοχοι, αυτοί που με τα σαπτάκια τους θέτουν σε κίνδυνο τόσο κόσμο, είχαν απαλλαγεί σε προηγούμενο στόδιο από τις βαρ

■ Irák**KONTRA**

Μπορεί ένας εμφύλιος να σώσει τους κατακτητές;

Hβόμβα που κατέστρεψε

τον θόλο του «χρυσού» τζαμιού του Ιμάρ Αλί στη Σαμάρα την προηγούμενη Τετάρτη (ενός από τα αρχαιότερα τζαμιά της χώρας, που συγκαταλέγεται στους πλέον ιερούς τόπους λατρείας των Σιιτών) δεν ήταν μόνο μια πράξη που οδήγησε στο θάνατο εκατοντάδες ανθρώπους μέσα σε μια βδομάδα στο Ιράκ. Παρότι αναίμακτη, ήταν η πιο προκλητική ίσως επιχείρηση που έγινε στα τρία χρόνια της αμερικανοβρετανικής κατοχής στη χώρα, με στόχο την πυροδότηση εμφύλιου πολέμου. Γιατί έπληξε κατευθείαν στο θρησκευτικό συναίσθημα των Σιιτών που, όπως έδειξαν και οι πρόσφατες δημοσιεύσεις των σκίτων του Μωάμεθ, μπορεί να κινητοποιήσει περισσότερο κόσμο ακόμα και από αιματηρές επιθέσεις. Πρόγραμμα που έγινε. Οι επιθέσεις αντεκδίκησης σε σουνιτικά τζαμιά και σε σουνιτικές περιοχές έχουν οδηγήσει σε ένα λουτρό αίματος που κανείς δεν ξέρει μέχρι σήμερα την ακριβή του έκταση, καθώς το παιχνίδι με τον αριθμό των νεκρών είναι μέρος του πολέμου της προπαγάνδας που θέλει να εμφανίσει το Ιράκ ως θέατρο ενός αιματηρού εμφύλιου πολέμου.

ρασαν τους 380 μια βδομάδα μετά την επίθεση.

Κανές λοιπόν δε μπορεί να είναι απόλυτα σίγουρος για την έκταση των συγκρούσεων, καθώς τα νούμερα μαγειρεύονται ανάλογα με το πώς θέλει να παρουσιάσει τα πράγματα ο καθένας. Αν θελεις να «πιποδείξεις» ότι μάνεται εμφύλιος πόλεμος στη χώρα, δεν έχεις παρά να ανακτήσεις τους ιρακινούς μπάτσους, που σκοτώθηκαν από επιθέσεις ανταρτών σε αστυνομικά τμήματα, τους ενόπλους των ταγμάτων θανάτου, που σκοτώθηκαν από επιθέσεις των σουνιτών ανταρτών, με τους Σουνίτες που δολοφονήθηκαν από τα τάγματα θανάτου ή από τις διάφορες μιλίτσιες για λόγους αντεκδίκησης κι αυτούς που σκοτώθηκαν από τα κατοχικά στρατεύματα και να τους παρουσιάζεις όλους μαζί σαν αποτελεσμα του «εμφύλιου πολέμου». Θέλουμε να υπογραμμίσουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν προσπαθούμε να υποβαθμίσουμε τα γεγονότα αλλά προσπαθούμε να τα παρουσιάσουμε στις πραγματικές τους διαστάσεις, για να βγουν και τα κατάλληλα συμπεράσματα.

■ Πώς εξελίχθηκε η κρίση

Ο καταγιγμός των πληροφοριών που πολλές φορές αντιφάσκουν μεταξύ τους είναι αδύνατον να επιτρέψει σε οποιονδήποτε δε βιώνει από κοντά τα τελευταία γεγονότα που εκτύλισσονται στο Ιράκ να καταγράψει με ακρίβεια την κατάσταση. Αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι δεν υπάρχουν κάποια στοιχεία που δε χωρούν αμφισβήτηση. Παρακάτω θα περιοριστούμε σ' αυτά, γιατί πιστεύουμε ότι μπορούν να βγουν κάποια συμπεράσματα. Ας πάρουμε, λοιπόν, τα πράγματα από την αρχή.

Η έκρηξη στο «χρυσό τζαμί» πυροδότησε πράγματι την οργή του σιτικού πληθυσμού. Αν και καμία σουνιτική οργάνωση δεν ανέλαβε την ευθύνη για τις επιθέσεις αυτές (ούτε η Αλ Κάιντα), δεκάδες ήταν οι επιθέσεις αντεκδίκησης σε σουνιτικά τζαμιά. Σύμφωνα με ηγετικά στελέχη των σουνιτικών κομμάτων, πάνω από 100 σουνιτικά τζαμιά στη Βαγδάτη λεηλατήθηκαν ή καταστράφηκαν, σε ένδειξη αντεκδίκησης για τη βόμβα στο «χρυσό τζαμί». Οι επιθέσεις αυτές, όμως, δεν προέρχονται

από μία αυθόρμητη αντιδραση του σιτικού πληθυσμού. Ήτον επιθέσεις οργανωμένες, που στην πλειοψηφία τους έγιναν από τα τάγματα θανάτου του υπουργείου Εσωτερικών και τη συνεργαζόμενη με τους Αμερικάνους μιλίτσια Μπαντρ, που αριθμεί γύρω στους 10.000 – 20.000 μαχητές και αποτελεί ένοπλη πτέρυγα του «Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ» (δηλαδή των Σιιτών που βρίσκονται στην κυβέρνηση).

Αυτό προκύπτει από τις ανταποκρίσεις των Αράβων ανταποκριτών του Μαρκαράτ Αλ-Ισλάμ, που δημοσιεύουν σε καθημερινή βάση τις επιθέσεις των ανταρτών στο Ιράκ (τις οποίες αναμεταδίδουν τα ειδησεογραφικά πρακτορεία των Μπασθιστών). Αυτό υποστηρίζουν και άλλες πηγές προσκείμενες στη σουνιτική αντίσταση (όπως το ισλαμικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Jihad Ushriq που αναμεταδίδει τις επιθέσεις της Αλ-Κάιντα και των συνεργαζόμενων μ' αυτήν σουνιτικών ομάδων). Αυτό υποστηρίζει και ο βρετανικός Independent (26/2), επικαλούμενος τον επικεφalogή του τμήματος ανθρωπίνων δικαιωμάτων του OHE, John Pace. Ο Pace είχε δηλώσει, πριν από τα τε-

λευταία γεγονότα, ότι η πλειοψηφία των δολοφονημένων Ιρακινών τους προηγούμενους μήνες έφερε τραύματα από βοσανιστήρια ή συνοπτικές εκτελέσεις, χρέωνοντάς αυτές τις δολοφονίες στα τάγματα θανάτου του υπουργείου Εσωτερικών.

Στις επιθέσεις στα σουνιτικά τζαμιά συμμετέχουν και ένοπλοι του στρατού του «Άλ Μεχντί», της μιλίτσια δηλαδή του ριζοσπάστη Σιίτη κληρικού Μοκτάντα Αλ-Σαντρ που είχε δύο φορές στο παρελθόν αναμετρήθει ένοπλοι με τις δυνάμεις κατοχής. Την επομένη της επιθέσης ο Σαντρ δήλωσε: «Δεν θα αρκεστούμε μόνο στο να καταδικάζουμε και να διαμαρτυρόμαστε αλλά θα δράσουμε ενάντια σ' αυτούς τους μαχητές. Εάν η ιρακινή κυβέρνηση δεν κάνει τη δουλειά της να υπερασπιστεί τον Ιράκ λαό, είμαστε εμείς έτοιμοι να το κάνουμε αυτό».

Από τις επιθέσεις δεν γλύτωσαν ακόμα και οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες που ζουν στη Βαγδάτη, στην οποία διαμένει η πλειοψηφία των 42.000 Παλαιστίνιων που ζουν στο Ιράκ. Σύμφωνα με τον ανταποκριτή του αραβικού πρακτορείου Μαρκαράτ Αλ-Ισλάμ, η πλαταινιακή κοινότητα στο Ιράκ εξέδωσε ανακοίνωση καταγγέλλο-

■ Μαίνεται πράγματι εμφύλιος:

Το ερώτημα, όμως, παραμένει και γίνεται ολοένα και πιο πιεστικό. Μαίνεται πράγματι εμφύλιος στο Ιράκ; Σύμφωνα με τα περισσότερα ΜΜΕ, η απάντηση είναι προφανώς θετική. «Σφάζονται μεταξύ τους» είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από τον εκ του μακρόθεν παραπηρήτη. Για ποια αντίσταση μιλάμε τότε;

Αυτή ακριβώς είναι και η στόχευση της κατοχικής προπαγάνδας. Δεν υπάρχει αντίσταση αλλά φυλετικές και θρησκευτικές συγκρούσεις. Συγκρούσεις που μπορούν να σταματήσουν μόνο με την επίμονη δουλειά των... δυνάμεων κατοχής. Η ιστορία δεν είναι καινούργια. Τέσσερις μήνες μετά από την Πύρρειο νίκη των Αμερικάνων στο Ιράκ, τον Αύγουστο του 2003, δολοφονείται ο Μοχάμεντ Μπακίρ Αλ-Χακίμ, ο σιίτης ηγέτης του «Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», με βόμβα έξω από το Μαυσαλείο του Αλί στη Νατζάφ. Μαζί του σκοτώνονται 125 Ιρακινοί προσκυνητές. Οι Αμερικάνοι χρεώνουν την επιθέση στην Αλ-Κάιντα, η οποία διαψεύδει με ανακοίνωση της που δημοσιεύτηκε μετέπειτα.

Ομως, οι Αμερικάνοι δεν το βάζουν κάτω. Στις αρχές Φεβρουαρίου του 2004 «ανακαλύπτουν» σε «γιαγάκα» του Ζαρκάουι στη Βαγδάτη μία δισκέτα με 17σελίδο έγγραφο που αναφέρει ότι στόχος της Αλ-Κάιντα είναι η πρόκληση «εμφυλίου πολέμου». Ένα μήνα μετά, κατά τη διάρκεια της θρησκευτικής τελετής της Ασούρα, πραγματοποιείται διπλή βομβιστική επίθεση σε δύο τζαμιά, στην Καρμπάλα και τη Βαγδάτη. Πάνω από 100 οι νεκροί και εκατοντάδες οι τραυματίες καθώς εκατοντάδες χιλιάδες πιστοί παρευρίσκονται στις τελετές. Οι Αμερικάνοι χρεώνουν και πάλι την επιθέση στην Αλ-Κάιντα η οποία με e-mail στην αραβική εφημερίδα πλαταίς κυκλοφορίας που εκδίδεται στο Λονδίνο «Άλ Κουντς αλ Αράμπι», ξεκαθαρίζει ότι δεν έχει καμία ευθύνη και γ' αυτή την επιθέση αναφέροντας ότι «τα Αμερικάνικα στρατεύματα εξαπέλυσαν τη σφαγή για να σκοτώσουν αθώους Σιίτες στην Καρμπάλα και

Βαλτώδης ο δρόμος προς την κυβέρνηση

Ηαδιαλλαξία των Σιωνιστών και οι αφόρητες πιέσεις του Αμπάς, ώστε να υποκύψει η Χαμάς στις συμφωνίες που έχει υπογράψει η Παλαιστινιακή Αρχή (ΠΑ) με το Ισραήλ, αποτελούν τα δύο μεγάλα εμπόδια που έχει να αντιμετωπίσει η Χαμάς στο δρόμο της για την κυβέρνηση. Οι επιθέσεις των Σιωνιστών έχουν ενταθεί τον τελευταίο καιρό, με αποκορύφωμα την εν ψυχρώ δολοφονία ενός ηγετικού στελέχους της Τζιχάντ με πύραυλο την ώρα που επέβαινε στο αυτοκίνητό του, στη Λωρίδα της Γάζας την περασμένη Τετάρτη, και τις συνεχίζουμενες επιθέσεις και επιδρομές στη Ναμπλούς και τη Τζενίν της Δυτικής Οχθής καθώς και τα προάστια της πόλης της Γάζας, όπου κατέστρεψαν κτίρια και συνέλαβαν «υπόπτους».

Σε απάντηση, ένοπλοι μαχητές από τις Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακάσα, τις Ταξιαρχίες Κουντς (της Τζιχάντ) και τις

Ταξιαρχίες του Αμπού Αλί Μουσταφά (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) χτύπησαν εβραϊκούς εποικισμούς με ρουκέτες, προκαλώντας την οργή των Σιωνιστών που υποστήριξαν ότι στις επιθέσεις συνέβαλαν και μαχητές της Χαμάς.

Η Χαμάς, όμως, δεν αναλαμβάνει την ευθύνη για καμία επίθεση και συνεχίζει το διπλωματικό μαραθώνιο με τις αραβικές χώρες (κατόρθωντας να αποστέλλει μερικά εκατομμύρια δολάρια ως οικονομική βοήθεια από το Ιράν) και τις συνομιλίες με τον πρόεδρο Αμπάς. Μέχρι στιγμής, όμως, δεν έχει απαντήσει στην επιστολή του τελευταίου με την οποία την κάλεσε να δεσμευτεί στις προηγούμενες συμφωνίες της ΠΑ με το Ισραήλ και να το αναγνωρίσει. Πράγμα που έχει προκαλέσει τη δυσαρέσκεια του Αμπάς ο οποίος την περασμένη Κυριακή, σε συνέντευξη που έδωσε στο βρετανικό τηλεοπτικό

σταθμό ITV, απειλήσε με παραίτηση, αν δε συμμορφωθεί η Χαμάς. Ομως, ο Χανίγια (ο επικεφαλής του ψηφοδελτίου της Χαμάς, που έχει λάβει την εντολή για το σχηματισμό κυβέρνησης) επιχείρησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από τις διαφωνίες που έχουν προκύψει με τον Αμπάς, δηλώνοντας ότι μεταξύ τους υπάρχει αλληλοσεβασμός και κοινές προσδοκίες και δυσκολίες, καλώντας τον Αμπάς να παραμείνει στη θέση του.

Τώρα, πώς γίνεται και ο εκλεκτός των Αμερικάνων Αμπάς μπορεί να έχει κοινές προσδοκίες με τον «τρομοκράτη» Χανίγια, αυτό μας διαφεύγει. Οι διπλωματικοί εληγμοί της Χαμάς

φάνηκαν κι απ' τη συνέντευξη του Χανίγια στην Ουάσιγκτον Ποστ του περασμένου Σαββάτου, στην οποία πιεσμένος απ' τις ερωτήσεις του δημοσιογράφου φέρεται να δήλωσε, ότι σε περίπτωση που το Ισραήλ αποφασίσει να αποχωρήσει στα προ του 1967 σύνορα, η Χαμάς θα το αναγνωρίσει, ενώ απέφυγε να δηλώσει ρητά ότι απορρίπτει το Οσλο και τις συμφωνίες που έχει συνάψει η ΠΑ με το Ισραήλ.

Την επομένη, ο Χανίγια διέφευσε ότι είπε πως η Χαμάς μπορεί να αναγνωρίσει το Ισραήλ με τους παραπάνω όρους, ενώ ο ηγέτης της οργάνωσης Μασάλ δήλωσε από την

Τεχεράνη, ότι η Χαμάς θα συνεχίσει να συνδυάζει την πολιτική με την ένοπλη πλάτη. Ο δε Χανίγια υποστήριξε ότι μπορεί να μην αναγνωρίζει το Ισραήλ και να διαπραγματεύεται μαζί του, η νέα κυβέρνηση, όμως, είναι έτοιμη να συζητήσει ζητήματα επί της ημερήσιας διάταξης με τις ισραηλινές αρχές.

Αυτό όμως αποκλείεται να γίνει από τους Σιωνιστές που σιληραίνουν τη στάση τους και δηλώνουν με κάθε ευκαιρία, ότι δεν συνδιαλέγονται με τρομοκράτες. Κυβερνητικό στελέχος δηλώσε, μάλιστα, ότι θα πρέπει να παραμεριστεί και ο Αμπάς, εφόσον έδωσε εντολή για σχηματισμό κυβέρνησης στη Χαμάς, πρόγμα που ανασκεύασε ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Ολμπερτ, που υποστήριξε ότι δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Βλέπετε, οι Αμερικάνοι στηρίζονται στον Αμπάς και το έθεσαν ανοιχτά στην επίσκεψη του απεσταλμένου του Λευκού Οίκου στο Ισραήλ, ο οποίος υποστήριξε

ότι οι διαπραγματεύσεις μπορούν να προχωρήσουν μόνο με τον Αμπάς, αφήνοντας κατά μέρος την παλαιστινιακή κυβέρνηση.

Μέχρι το σχηματισμό κυβέρνησης απομένουν τέσσερις βδομάδες ακόμα και θα αποτελέσει πράγματι έκπληξη αν βρεθεί κάποια φόρμουλα για να σχηματίσει κυβέρνηση η Χαμάς. Για την ώρα, μόνο το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης φαίνεται να είναι πιο κοντά στη Χαμάς, κι αυτό όμως είναι αμφιβόλιο αν θα συμμετάσχει, αν η Χαμάς δεν αποφασίσει να απελευθερώσει τον ηγέτη του, Αχμάντ Σααντάτ, που είναι πέντε χρόνια τώρα φυλακισμένος στην Ιεριχώ. Αν και ο Χανίγια δηλώσε διατεθείμενος να τον απελευθερώσει, οι Σιωνιστές απάντησαν ότι θα αποτελέσει στόχο για άλλη μία στοχευμένη δολοφονία.

Οφόμεθα λοιπόν.

■ Αποκορύφωμα υποκρισίας

Θέλει κανές μεγαλύτερη απόδειξη για την υποκρισία των «διεθνών ανεξάρτητων οργανισμών» μετά την άρνηση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου να δικάσει τον Μπλερ και τον Στρο για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, μετά από μηνυτήρια αναφορά του Δικηγορικού Συλλόγου της Αθήνας; Η απάντηση, που περιγράφεται αναλυτικά σε ολοσέλιδο δημοσίευμα της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» (1/3/06), είναι πολύ παραπάνω από προκλητική. Είναι υψηλού σταθμού προστική για τα θύματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου στο Ιράκ και όλους όσους αντιτίθενται σ' αυτόν.

Τι απάντησε ο Εισαγγελέας; Οτι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να ξεκινήσει μια εκτελεστική έρευνα για τις παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων από τις βρετανικές δυνάμεις στο Ιράκ, γιατί τα εγκλήματα δεν ήταν «σοβαρά»!!! Κατά τον κύριο Εισαγγελέα, οι βρόμες μαζικής διασποράς δεν ανήκουν στα απαγορευμένα όπλα καθώς δεν χρησιμοποιήθηκαν εκτεταμένα σε αμάχους (αν τους έφυγε λίγο τη πειράζει); και (κρατηθείτε) οι Ιρακινοί που έχουν υποστεί βασανιστήρια από τις συμμαχικές δυνάμεις στο Ιράκ, σύμφωνα με τα στοιχεία του γραφείου του κυρίου Εισαγγελέα, δεν ξεπερνούν τα 20 άτομα (!) ενώ οι νεκροί από τα βασανιστήρια (εδώ θα πέσετε από την καρέκλα σύγουρα) δεν ξεπερνούν τα 12 άτομα!!!

Ηλιθότητα; Σήγουρα όχι. Υποκρισία, συνενοχή και βαρβαρότητα σήγουρα ναι. Να το χαίρονται το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο οι υποστηρικτές του, εμείς δεν θα πάρουμε, ευχαριστούμε.

■ Αφγανιστάν

Πιο επικίνδυνο από το Ιράκ

Την εικόνα της σημαντικής ενίσχυσης της δύναμης των ιδλαιμιστών μαχητών και της κιλιμάκωσης των επιθέσεων, με τη χρήση μεθόδων που δοκιμάστηκαν με επιτυχία στο Ιράκ, την οποία μεταφέρουν τους τελευταίους μήνες τα ρεπορτάρια διεθνών ειδησεογραφικών πρακτορείων, επιβεβαιώνει μια έκθεση του Ινστιτούτου Ειρήνης των ΗΠΑ (USIP), που δόθηκε πρόσφατα στη δημοσιότητα.

Η έκθεση αυτή, μεταξύ άλλων, καταλήγει στο συμπέραμα ότι το 2005 το Αφγανιστάν

ήταν πιο επικίνδυνο κατά κεφαλή για τα αμερικανικά στρατεύματα από το Ιράκ. Συγκεκριμένα, την άνοιξη του 2005 οι απώλειες του αμερικανικού στρατού, τραυματίες και νεκροί, είχαν φτάσει στις 1.6 ανά 1.000 στρατιώτες στο Αφγανιστάν έναντι 0.9 ανά 1.000 στρατιώτες στο Ιράκ. Το 2005 υπήρξε η πιο θανατητόρροπα χρονιά για τον αμερικανικό στρατό από το 2001 που έγινε η αποτέλεσμα της εισβολής στη χώρα.

Οι απώλειες του έφτασαν στις 1.500 σε σύνολο 20.000 αντρών που υπηρετούν στο Αφγανι-

στάν, από τις οποίες οι 100 ήταν νεκροί κατά τη διάρκεια επιτηρήσεων. Το Αφγανιστάν χαρακτηρίζεται επίσης ως πιο επικίνδυνη χώρα για τις ανθρωπιστικές και τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις σχεδόν από κάθε άλλο πολεμό ή μεταπολεμική κατάσταση, ξεπερνώντας την Αγκόλα, τη Σομαλία και τη Λιβερία.

Η έκθεση του USIP επισημαίνει ακόμη ότι οι αφγανοί αντάρτες υιοθετούν μεθόδους που έχουν αποδειχτεί αποτελεσματικές στο Ιράκ και αναφέρει ότι πριν από το 2004 οι

επιθέσεις αυτοκτονίας ήταν σπάνιες (από το 2001 μέχρι το 2003 μόνο 5), ενώ το 2005 έγιναν 20.

Παρόμοια εικόνα για την κατάσταση στο Αφγανιστάν μεταφέρει και η επίσηση της αμερικανικής DIA (Defense Intelligence Agency), που είναι η βασική πηγή του Πενταγώνου για την έρευνα και την ανάλυση των στρατιωτικών απειλών στον κόσμο. Ο διευθυντής της DIA, αντιστράτηγος Michael Maples, στην κατάθεσή του στις 28 Φλεβάρη ενώπιον της Επιτροπής Ένοπλων

Εξέγερση στη φυλακή Πολιχάρκι

που

Περί συσχετισμών

Ο Αρειος Πάγος έβγαλε πρόσφατα μια απόφαση με την οποία ανατρέπει την πάγια νομολογία δεκαετιών. Με την απόφαση αυτή επιτρέπει να χαρακτηρίζεται μια σύμβαση ως σύμβαση μισθωσης έργου, ακόμα και αν αυτή υποκύπτει εξαρτημένη εργασία. Δηλαδή, όταν ένας εργοδότης (η συγκεκριμένη περίπτωση αφορούσε συμβασιούχους του Δημόσιου), απασχολεί έναν εργαζόμενο στο χώρο του, με σταθερό ωράριο, εβδομαδιαίο και μηνιαίο χρόνο εργασίας, αλλά για να μην του πληρώσει δώρα, επίδομα άδειας και αποζημίωσης απόλυτης, κάνει μαζί του μια μαϊμού «σύμβαση έργου», θα θεωρείται πλέον απόλυτα νόμιμος, ενώ μέχρι τώρα η νομολογία δικαιώνει τον εργαζόμενο.

Σκοπός αυτού του σημειώματος δεν είναι να αναλύσει τη συγκεκριμένη απόφαση, η οποία άλλωστε δεν χρειάζεται καμιά ιδιαίτερη ανάλυση. Αφετηρία για παραπέρα σκέψεις είναι αυτή η προκλητική απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία πέρασε στο ντούκου, όπως και πολλά άλλα που γίνονται στις μέρες μας και γκρεμίζουν το ένα μετά το άλλο μικρά αναχώματα της αυθαιρεσίας των καπιταλιστών (κράτους και ιδιωτών), που χτίστηκαν με αγώνες και αίμα δεκαετιών εργατικής αντίστασης.

Αυτό είναι το θέμα μας, για μια ακόμη φορά. Το γκρέμισμα κατακτήσεων, χωρίς ν' ανοίξει μύτη. Χωρίς πολλές φορές να γίνει κουβέντα, φασαρία, όπως εν προκειμένω με την απόφαση του Αρείου Πάγου. Είναι ο δυσμενής συσχετισμός, λένε. Μόνο που αυτή η διαπίστωση δεν έχει νόημα, εκτός αν πρόκειται για την αναπαραγωγή ενός κλίματος μοιραλατρίας και ωχαδερφισμού. Ναι, ο συσχετισμός είναι αυτή τη στιγμή δυσμενής, αρνητικός, σε βάρος των δυνάμεων της εργασίας, όμως αυτό έχει τις αιτίες του. Κι αν δεν συζητήσουμε γι' αυτές τις αιτίες δεν μπορούμε να σκεφτούμε καν ότι μπορεί αυτός ο δυσμενής συσχετισμός ν' αρχίσει να ανατρέπεται.

Λένε πως οι πγεσίες των συνδικάτων είναι πουλημένες. Σωστά. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αυτό που έγινε πολύ πρόσφατα με την απεργία των ναυτεργατών. Άλλα και με τις εκατοντάδες εργατών που απολύτηκαν, χωρίς ν' ανοίξει μύτη. Αρκεί, όμως, να λέμε ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι πουλημένη; Από πού αντλεί τη νομιμοποίησή της; Μόνο από την εύνοια του αστικού πολιτικού συστήματος ή και από την ψήφο ή την αδιαφορία των εργαζόμενων; Από πότε έχουμε να δούμε προσπάθεια σχετικής έστω αυτονόμησης εργαζόμενων που βρίσκονται σε κινητοποίηση; Από πότε έχουμε να δούμε εργαζόμενους να βρίζουν τις συνδικαλιστικές πγεσίες, να συγκρούονται μαζί τους, να ανοίγουν μέτωπο ταξικό κόντρα στην υποταγή και τη νομιμοφροσύνη;

Το βρίσιδι στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και στα αστικά κόμματα λειτουργεί μια χαρά και ως άλλοθι. Ως πρεμιστικό της συνείδησης, για την αδράνεια του καθένα μας.

KONTRA
Erkeklerin cinsel zevkine alet olan sapik (και αφήστε τα ειρωνικά χαμόγελα!)

Ο Τόνι Μπλερ εξετάζει τα πνευμόνια του

■ Νόμος και τάξη

«Οι δημοσκοπήσεις υποστηρίζουν πως ο λαός δέλει νόμο και τάξη», δήλωσε ο νέος υπουργός μπάτσων και καταστολής Β. Πολύδωρας. Δήλωση απόλυτα κατανοητή από την πλευρά του. Πρέπει να δικαιολογήσει πολιτικά τη δράση του, κανονίας κοινωνικές αναφορές. Τις οποίες, βέβαια, αντλεί από τα γκάλοπ, ερμηνεύοντάς τα όπως γουστάρει. Το παιχνίδι με τους «νοικοκυράους» είναι γνωστό και παμπάλαιο. Κι είναι παιχνίδι φασισμού, βεβαίως. Άλλα το να το καταγγέλλουμε δε λέει τίποτα. Οσο εκείνες που ακούγονται είναι μόνο οι φωνές των «νοικοκυράων», το αυτή της εξουσίας δεν πρόκειται να ιδρώσει. Θα ιδρώσει μόνο όταν ακουστεί στεντόρεια η φωνή της ταξικής αλληλεγγύης. Στους δρόμους και όχι σε κάποιο τηλεοπτικό στούντιο.

■ Μπάτσοι και...

φιλομπάτσοι

«Ουδεμία αντίδραση εκ μέρους των αστυνομικών» είδε η Ενωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Αττικής, που εξέδωσε ανακοίνωση για τα επεισόδια κατά την τελευταία απεργία της ΟΤΟΕ. Το μπατσούδικατο υποστηρίζει ότι διάφοροι «περιέργοι» μαζί με συνδικαλιστές επιτέθηκαν στους μπάτσους για να τους εξαναγκάσουν σε βίαιες απωδήσεις (τους έστησαν προβοκάτσια, δηλαδή). Εγκαλεί δε τους συνδικαλιστές της ΟΤΟΕ, διότι με τη συμπεριφορά τους μετατρέπουν σε σάκους του μποξ τους εργαζόμενους ενός άλλου κλάδου (τους μπάτσους, αν δεν το καταλάβατε).

Οι μπατσούδικαλιστές, βέβαια, τη δουλίτσα τους κάνουν. Το επάγγελμά τους υπερασπίζονται, τους ψηφοφόρους τους γλείφουν. Αν με κάποιους πρέπει να ασχοληθούμε δεν είναι οι μπάτσοι αλλά οι...

φιλομπάτσοι. Ολοι εκείνοι που θεωρούν τους μπάτσους τημήμα των εργαζόμενων και έχουν βάλει τα συνδικάτα τους στο συνδικαλιστικό κίνημα, βοηθώντας συνολικά την κρατική καταστολή να βελτιώσει την κοινωνική τους εικόνα. Ακόμα και μετά από τέτοιες προκλητικές ανακοινώσεις δεν έχουν το δάρρος να βγάλουν μια καταγγελία, αλλά επιδίδονται σε... πολιτισμένο διάλογο με τους μπατσούδικαλιστές. Σαν το «Ριζοσπάστη», για παρά-

δειγμα, που συμβουλεύει τους μπατσούδικαλιστές να δουν την αλήθεια (sic!), γιατί «όσοι δεν τη βλέπουν, ούτε τα όποια προβλήματά τους δα μπορούν αποτελεσματικά να διεκδικήσουν!». Εκεί αυτοί, να υπερασπίζονται τα προβλήματα των μπάτσων, λησμονώντας το σύνδημα που εδώ και δεκαετίες τους φωνάζει ο λαός στις διαδηλώσεις: «τρεις κι εξήντα παίρνετε και τον κόσμο δέρνετε».

■ Ξεφτιλίκι

«Είναι απολύτως δίκαιο να περιγραφεί η Χαμάς ως ριζοσπαστική, εξτρεμιστική βίαιη, και ως μια σοβαρή απειλή για την ειρήνη και για μια δίκαιη πολιτική συμφωνία». Ούτε υπάλληλος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ να ήταν ο «πολύς» Νόαμ Τσόμσκι (άρδρο στην «Ελευθεροτυπία», 25.2.06) δεν θα τολμούσε να μιλήσει τόσο χυδαία, τόσο απαξιωτικά για την πολιτική δύναμη που εμπιστεύτηκε η πλειοψηφία του Παλαιοιστινιακού λαού, τόσο διαστρεβλωτικά για την πραγματικότητα της Παλαιοιστίνης. Θύτες και δύματα στο ίδιο τουσιύβαλι και μάλιστα τα δύματα σε χειρότερη μοίρα. Να κατηγορούνται ότι αποτελούν απειλή για μια δίκαιη πολιτική συμφωνία!

Καλά κάνει, όμως, και τα γράφει αυτά ο Τσόμσκι. Γιατί με τα ψευτοριζοσπαστικά φληγαφήματά του έχει αναγορευτεί από πολλούς σε γκουρού του αντικαπιταλισμού. Ενώ ο άνδρωπος δεν είναι παρά ένας πατενταρισμένος αμερικανός φιλελεύθερος, απ' αυτούς που συνωστίζονται στην αριστερή πτέρυγα του Δη-

μοκρατικού Κόμματος. Το ξεφτιλίκι δεν είναι δικό του, αλλά εκείνων που φροντίζουν για την προβολή του μέσα στο διεθνές αντικαπιταλιστικό κίνημα.

■ Κατάντια

Η εκπομπή της Μενεγάκη μια μέρα την περασμένη εβδομάδα είχε δέμα μαθητές Λυκείου της Ρόδου, που έγιναν μοντέλα σε επίδειξη εσω-

■ Η χαρά του Στέιτ Ντιπάρτμεντ

«Είναι ένα πρόσωπο το οποίο είναι πολύ σεβαστό σε όλο το μήκος της κυβέρνησής μας, έχουμε μια σχέση σεβασμού μαζί της. Είναι ένα πρόσωπο που συμμερίζεται την ατλαντική άποψη της Νέας Δημοκρατίας και πάντα ήταν φίλος της συνεργασίας μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών». Λόγια του Μάδιου Μπράζα, αναπληρωτή βοηθού υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ για ευρωπαϊκά δέματα, σε συνέντευξη του στον «Κόσμο του Επενδυτή», για τη Ντόρα Μπακογιάννη. Προσέξτε την έκφραση του αμερικανού διπλωμάτη: «Συμμερίζεται την ατλαντική άποψη της Νέας Δημοκρατίας». Είναι η καλύτερη απάντηση στη φιλολογία περί «ατλαντικής στροφής» της έξωτερης πολιτικής πολιτικής της Ντόρα, εν αντιδέσει με την «ευρωπαϊκή» πολιτική Μολυβιάτη. Οι Αμερικανοί δεν έχουν κανένα πρόβλημα με την (έως τώρα) εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή και ξή του. «Βλέπουμε πλέον τον κόσμο μαζί... Σκεφτόμαστε μαζί για τη Μέση Ανατολή, την πρώτη πολιτική της δημοκρατίας και της ελευθερίας... Κάνουμε πολύ καλή δουλειά μαζί στην καπολέμηση της τρομοκρατίας. Συνεργάζομαστε στο Αφγανιστάν και είμαστε ευγνώμονες για το τι έχει συνεισφέρει και συνεχίζει να προσφέρει η Ελλάδα. Το ίδιο και στο Ιράκ».

ρούχων, για να βγάλουν λεφτά για την επίσια εκδρομή τους. Με την άδεια των γονιών τους, μάλιστα, πλην μιας μικρής ομάδα γονιών, όπως έλεγε το ρεπορτάζ. Και καλά, οι υπεύθυνοι της εκπομπής «ψοφάνε» για τέτοια και ήταν μες στην καλή χαρά. Ομως, ο Στ. Μπένος, βουλευτής και πρώην υπουργός Πολιτισμού του ΠΑΣΟΚ, από πού αντλούσε τον ενδυσιασμό του και έβρισε την κατάντια των παιδιών «με μια νότα δροσιάς και αδωτήτας»; Αυτός είναι ο σύγχρονος αστικός πολιτισμός. Παρακμή και σαπίλα, εμπορευματοποίηση και εκπόρνευση.

■ Σενάρια επιβίωσης

«Έχοντας ως στόχο - πρόκληση να ανοίξει ο διάλογος μεταξύ των δυνάμεων του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ σε μια προσπτική προγραμματικής διακυβέρνησης, ο υποψήφιος υπερομάρχης του ΣΥΝ Γιάννης Πανούσης δηλώνει ότι "δεν παίζει για να χάσει"». Ποιος τα γράφει αυτά; Οχι καμιά φυλλάδα απ' αυτές που στηρίζουν την πολιτική του ΠΑΣΟΚ και ζεσταίνουν τα «κεντροαριστερά» σενάρια, αλλά η «Αυγή», το δημοσιογραφικό όργανο του ΣΥΝ. Οπως βλέπετε, δεν είναι μόνο ο Παπαγιαννάκης και οι φίλοι του, ούτε μόνο ο Κωνσταντόπουλος που φλερτάρουν μ' αυτή την ίδεα, μ' αυτή την τακτική. Οσο τα γκάλοπ θα δείχνουν τον ΣΥΝ μεταξύ ζωής και θανάτου (πότε κάτω και πότε λίγο πάνω από το 3%) τόσο θα ενισχύεται το φλερτ με την ιδεά της «κεντροαριστεράς», μπας και αλιευδεί μια κρίμη μάζα ψήφων από τ' αριστερά του ΠΑΣΟΚ.

■ Τους πήραν χαμπάρι

Εγραψε η Χρ. Κοψίνη στην «Καθημερινή»: «Οι δυνάμεις του ΚΚΕ που ήλεγχαν την απεργία και την ΠΝΟ (παρότι ήσαν μειοψηφία) κινήθηκαν μέχρι τέλους με ομπρέλα ομόφωνες αποφάσεις των συνδικαλιστικών οργάνων. Με αυτόν τον τρόπο συμπαρέσυραν στην κατεύθυνση της δικής τους τακτικής σωματεία και δυνάμεις που θα αποδέχονταν αναστολή της απεργίας. Υποχώρησαν τη στιγμή που θα εξασφάλιζαν πολιτικά οφέλη. Παρότι στην αποτίμηση της τακτικής των συνδικάτων που ελέγχει το ΚΚΕ δεν πρέπει να υποτιμά κανείς ότι κατά παράδοση ο ναυτεργατικός χώρος λειτουργούσε ως φυτώριο ακραίων και μη αποδεκτών από την ηγεσία του κόμματος εσωκομματικών τάσεων, προκύπτουν συμπεράσματα για τη συνδικαλιστική τακτική του στην πορεία προς τις δημοτικές εκλογές». Ο Περισσός, λοιπόν, επαινείται ως μια μια υπεύθυνη πολιτική δύναμη, που γνωρίζει να καταστέλλει τις ακραίες τάσεις στο εσωτερικό του και να δείχνει νομιμοφροσύνη έναντι του συστήματος.

■ Παπαγαλάκια

Κι ύστερα φταίμε εμείς που τους λέμε παπαγαλάκια. Ιδού τι έγραψε ο Μαρνέλλος στην «Ελευθεροτυπία» απ' αφορμή τις αλλαγές στην ηγεσία της ΕΛΑΣ: «Πολλοί άξιοι αξιωματικοί κινδυνεύουν να αποστρατευτούν και "κλειδί" των εξελίξεων αποτελεί η παραμονή ή όχι στην Αστυνομία του αντιστράτηγου Στ. Σύρρου και με ποιες προϋποθέσεις. Μετά την παραίτηση Αγγελάκου ο Σύρρος είναι ο αξιωματικός εκείνος που εκφράζει και αντιπροσωπεύει μια χρυσή φουρνιά στελεχών, την "κλίκα της Ασφάλειας", όπως λένε οι εσωαστυνομικοί αντίπαλοί τους, που τώρα βρήκαν την ευκαιρία να την αποφλώσουν». Είναι δημοσιογραφία αυτό το πράγμα; Ούτε οι χειρότεροι αβανταδόροι πλανόδιων παπατζήδων δεν συμπεριφέρονται τόσο απροκάλυπτα. Τι κολλητηλίκια μπορεί να έχει ένας δημοσιογράφος για να «προμοτάρει» τόσο απροκάλυπτα τον πρώην διοικητή της Αντιτρομοκρατικής; Ακριβώς δεν ξέρουμε, όμως εκείνο το βρόμικο καλοκαίρι του 2002, το καλοκαίρι της «εξάρδημωσης της τρομοκρατίας», συνέβησαν πολλά. Μοιράστηκαν παράσημα, αλλά και μπόλικο χρήμα από τα μυστικά κονδύλια.

■ Καβάλα στ' άλιογο

Ποιος είναι περισσότερο ικανοποιημένος από τα τελευταία γκάλοπ; Ο ακροδεξιός και ρατσιστής Καρατζαφέρης, φυσικά, στον οποίο το γκάλοπ της ALCO δίνει 5,6%, έναντι 3,4% που του έδινε έρευνα της ίδιας εταιρίας τον περασμένο Νοέμβρη. Ο Καρατζαφέρης, φυσικά, δεν είναι βλάκας. Έχει χρόνια στο κουρμπέτι και ξέρει ότι αυτό το ποσοστό δεν μπορεί να το πάσει στην πραγματική κάλη, τότε που τίθενται τα διλήμματα και πολώνεται το πολιτικό κλίμα. Ομως, καθίσταται ήδη παράγοντας στο πολιτικό παιχνίδι και μπορεί να παζαρεύει και με τα δύο μεγάλα κόμματα και ίδιαίτερα με τη ΝΔ, από την οποία κερδίζει κυρίως το ποσοστό που του δίνουν τα γκάλοπ. Μπορεί να παζαρέψει ακόμα και την επιστροφή του.

Mια δημοσκόπηση της VPRC για την «Καθημερινή» ασχολήθηκε με την πρόσφατη απεργία των ναυτεργατών και κατέγραψε τα εξής: Το 49% διαφωνεί με την επιστράτευση που αποφάσισε η κυβέρνηση, ενώ το 38% συμφωνεί. Το 62% θεωρεί δίκαια τα αιτήματα των ναυτεργατών και το 49% εγκρίνει την απεργία ως μορφή πάλης. Το πιο εντυπωσιακό στοιχείο ασφαλώς είναι εκείνο το 38% που συμφωνεί με την επιστράτευση. Μολονότι είναι μειοψηφικό ποσοστό, εμφανίζει μπροστά μας μια ανατριχιαστική μειοψηφία, απέναντι στην οποία το 49% που διαφωνεί με την επιστράτευση μοιάζει εντελώς ανίσχυρο (αν αναλογιστούμε ότι δίπλα στο 38% παρατάσσονται τα όπλα της κρατικής καταστολής).

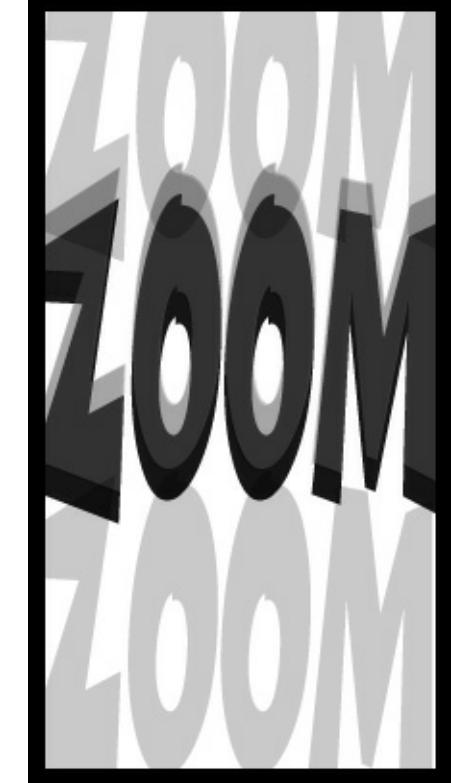
Βέβαια, είναι λάθος να παίρνουμε τοις μετρητοίς τις δημοσκοπήσεις και να τις θεωρούμε ως καθέρεψη της κοινωνικής πραγματικότητας. Ειδικά τέτοιες δημοσκοπήσεις, που γίνονται σε μια περίοδο κυριαρχίας της προπαγάνδας του κράτους, στη διάρκεια της οποίας οι απερ-

(όπου είναι αναμφισβήτητη), αλλά και στο κοινωνικό επίπεδο.

Η Ελλάδα είναι μια καπιταλιστική χώρα μέσου επίπεδου ανάπτυξης. Διαθέτει ένα σχετικά σημαντικό πληθυσμό μεσαίων στρωμάτων. Με πολύ μεγαλύτερο ειδικό βάρος στη σύνθεση του πληθυσμού, σε σχέση με τις ιμπεριαλιστικές χώρες της Ευρώπης. Αυτά τα μεσαία στρωμάτα, λοιπόν, αικόμα και εκείνα που πλήττονται ίδιαίτερα από την κρίση και για τα οποία θα ανέμενε κανείς έναν οριακό έστω ριζοσπασισμό, έχουν κάνει μια θεαματική συντηρητική αναδίπλωση, που παρουσιάζει εμφανίσεις αναλογίες με την περίοδο του μεσοπόλεμου, τότε που τα μεσαία στρωμάτα αποτελούσαν την απομονωμένη των φασιστικών κινημάτων. Τα μεσαία στρωμάτα προστέφτουν στην αστική τάξη, στους οικονομικούς μηχανισμούς και το κράτος της, περιμένοντας τη σωτηρία τους. Η φτωχή αγροτιά, το κομμάτι εκείνο των μεσαίων στρωμάτων που αντιστάθηκε στις πιο καταστροφικές πλευρές της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, ηττήθηκε κατ' επανάληψη.

Σε πολιτικό επίπεδο δημιουργήθηκε ένας πολτός που εύστοχα οι επικοινωνιολόγοι ονόμασαν «μεσαίο χώρο». Είναι αυτός που ενισχύει το δικομματισμό ως σταθερό ενιαίο δίπολο και με τις μικρομετακίνησεις στο εσωτερικό του καθορίζει πιο κόμμα θα είναι κυβέρνηση και ποιο αξιωματική αντιπολίτευση. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια η εκλογική δύναμη του δικομματισμού ενισχύεται, ενώ τα κόμματα της κοινωνικής δημοσιωγίας (ΚΚΕ και ΣΥΝ) παραμένουν καθηλωμένα στα ισχιά ποσοστά των ορχών της προηγούμενης δεκαετίας, καθώς η κοινωνική δυσαρέ-

Η κοινωνική πόλωση, ο «μεσαίος χώρος» και η ταξική αλληλεγγύη

γοί δεν είχαν τη δυνατότητα ούτε τα αιτήματά τους να παρουσιάσουν. Ακόμα και πατενταρισμένοι Πασόκοι στα ΜΜΕ διούλευαν για το κράτος και τους εφηπλιστές, ελεεινολογώντας και συκοφαντώντας τους ναυτεργάτες και την απεργία τους. Επομένως, στα μυαλά μεγάλης μεριδιας της λεγόμενης κοινής γνώμης, που παρακολουθεί τα τεκταινόμενα από την τηλεόραση και «ενημερώνεται» κυρίως απ' αυτή, υπήρχε μια εντελώς στρεβλή εικόνα γ' αυτό τον ογώνα, η οποία αποτυπώθηκε στο γκάλοπ, σε συνδυασμό βέβαια και με τη στόχευση που το ίδιο το γκάλοπ είχε (ανάλογα με τη στόχευση γίνονται οι ερωτήσεις).

Ομως, η ίδια η δυνατότητα επηρεασμού τόσο μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού και η διαμόρφωση συνειδήσεων σε τόσο κρίσιμα ζητήματα, όπως είναι η πιο όγρια μορφή κρατικής καταστολής μιας απεργίας, η οποία μάλιστα έχει κηρυχτεί νόμιμη από την αστική Δικαιοσύνη (όπως είναι γνωστό, η παράδοση είναι αντίθετη και το γεγονός ότι βρέθηκε ένας δικαστής να κηρύξει νόμιμη την απεργία κανονικά έπρεπε να έχει ιδιοίτερα θετικό επικοινωνιακό αντίκτυπο), συνιστά αφ' εαυτής πρόβλημα. Πρόβλημα κοινωνικό. Γιατί καταφέρνει η μαύρη προπαγάνδα και κερδίζει τέτοια ποσοστά;

Δεν χρειαζόμαστε, όμως, τα όποια γκάλοπ για να βγάλουμε συμπεράσματα σχετικά με το πώς διαμόρφωνται σήμερα οι όποιοι κοινωνικοί συσχετισμοί. Ολοι ζούμε σ' αυτή τη χώρα, παρατηρούμε, συζητάμε με κόσμο, συλλέγουμε πληροφορίες. Εμπειρικά, λοιπόν, διαπιστώνουμε ότι έχουμε μια συνολική συντηρητική στροφή. Οχι μόνο στο πολιτικό

Μολονότι αντιμετώπισε και αυτή τον σύγχρονο φασισμό του «κοινωνικού αυτοματισμού», με τους «αγανακτισμένους» φορτηγατζήδες και ταξιδιώτες των εθνικών δρόμων, η ήττα δεν της επιπρέπει να κινηθεί σε μια κατεύθυνση αναζήτησης ταξιδιώτων συμμοχών με τα ερ

Το άλλοθι της «Επιτροπής των σοφών»

Αφού ήδη ετοίμασαν ένα πλαισίο της αναμόρφωσης του νόμου-πλαισίου για τα ΑΕΙ, με το οποίο δίνεται η χαριστική βολή στο Δημόσιο και Δωρεάν Πανεπιστήμιο, και το οποίο έχουν πλέον καταθέσει στο υπουργείο Παιδείας, οι «8 σοφοί» της Επιτροπής του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας φάρχνουν τώρα για «άλλοθι».

Το «άλλοθι», λέει, που το θελουν για να εμπλουτίσουν τούτο το πόρισμά τους, τους το προσφέρουν απλόχερα τα εκπαιδευτικά συστήματα χωρών, που αναμόρφωσαν ήδη το νομοθετικό τους πλαισίο συμμορφούμενες με τις υποδείξεις της διαδικασίας της Μπολόνια, είτε πήραν μέτρα προκειμένου να προεγγίσουν τις απαιτήσεις του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Τέτοιες χώρες είναι οι σκανδιναβικές χώρες, δηλαδή η Φινλανδία, Σουηδία, Δανία, Νορβηγία, καθώς και η Αυστρία, Ουγγαρία, Τσεχία, Πολωνία, Ιρλανδία, Εσθονία, Λιθουανία κ.λπ. Δηλαδή χώρες είτε με ιδιόμορφα και διαφορετικά γεωγραφικά, ιστορικά, πολιτιστικά χαρακτηριστικά από τη δική μας και πάντως με διαφορετική ιστορία στο χώρο του Πανεπιστήμιου από αυτή που καθόρισε τα χαρακτηριστικά του στον ευρωπαϊκό χώρο, είτε με το ίδιον εκείνο του γενίτσαρου που πασχίζει, προκειμένου να γίνει αρεστός στο νέο αφέντη του, να αποδειχτεί βασιλικότερος του βασιλέως.

Κοινό στοιχείο σχεδόν όλων των πανεπιστημιακών συστημάτων αυτών των χωρών είναι η συμμετοχή στα όργανα διοίκησης εκπροσώπων «εξωτερικών φορέων».

Δηλαδή οι αντίστοιχοι Δήμοι, τα σωματεία των καπιταλιστών, επιχειρηματικοί ομίλοι, επαγγελματικές ενώσεις κ.λπ.

Ο τραγέλαφος της υπόθεσης είναι η αναζήτηση τάχαμου της ενίσχυσης της αυτοτελείας των ιδρυμάτων.

Μέσω της συμμετοχής αυτής εξασφαλίζεται, κατά τον Βασιλή Παπάζογλου, μελους της Επιτροπής του ΕΣΥΠ, «η καλύτερη συνεργασία των Πανεπιστημίων με την κοι-

νωνία αλλά και την αγορά εργασίας». Η υποταγή των Πανεπιστημίων στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τις ορέξεις της αγοράς, θα ήθελε να πει ο κ. Παπάζογλου, για τον οποίο φαίνεται ότι «κοινωνία» είναι τα οργανωμένα συμφέροντα των διαφόρων μορφών κεφαλαίου και των μορφών δομής του αστικού κράτους και όχι βεβαίως οι εργαζόμενοι και ο λαός.

Ομως μετά λύπης του, ο Β. Παπάζογλου διαπιστώνει ότι «η συμμετοχή εκπροσώπων εξωτερικών φορέων στα όργανα διοίκησης των ΑΕΙ, είναι για την ελληνική πραγματικότητα αυτή τη στιγμή ανέφικτη».

Προσέξτε τον χρονικό προσδιορισμό «αυτή τη στιγμή», που χρησιμοποιεί το μέλος της «Επιτροπής των σοφών».

Δηλαδή τώρα κρίνεται ότι δεν έχει επεξεργαστεί στο βαθμό που απαιτείται η εργαζόμενη κοινωνία κι ούτε έχει υποχωρήσει σε τέτοιο βαθμό η συνειδησή της, ώστε ν' αποδεχτεί αδιαμαρτυρήτη την ανατρεπτική, αντιδραστική εξέλιξη αλλαγής του προφίλ του Δημόσιου Πανεπιστήμιου. Ισως σε κάποια άλλη στιγμή, που θα θεωρηθεί προσφορότερη στο μέλλον να γίνει και αυτό.

Ομως πιστή στο πνεύμα αυτό η «Επιτροπή των 8 σοφών», από τώρα συμπεριλαμβάνει στο πόρισμά της την τοποθέτηση μάνατζερ στα Πανεπιστήμια. Ετοιμαστίζονται το «αναβαθμισμένο» και «σύγχρονο» Πανεπιστήμιο οι θιασώτες της Μπολόνια και του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης. Να διοικείται δηλαδή όπως η καπιταλιστική επιχείρηση. Φυσικό, άλλωστε, είναι αιρού θεωρούν ότι το Πανεπιστήμιο πρέπει να «πουλά υπηρεσίες», τις οποίες και θα αγοράζουν οι «φοιτητές-πελάτες».

Ενα άλλο κοινό στοιχείο των πανεπιστημιακών συστημάτων αυτών των χωρών, το οποίο προσεταιρίζεται και το πόρισμα της Επιτροπής του ΕΣΥΠ, είναι ο τρόπος εκλογής των εκπροσώπων των διαφόρων ομάδων του Πανεπιστήμιου στα όργανα διοίκησης, μέσα από την καθολική ψηφοφο-

ρία της αντίστοιχης ομάδας. Η «ταμπακέρα» εδώ είναι η συμμετοχή των φοιτητών στα όργανα διοίκησης, την οποία και θέλουν να ελαχιστοποιήσουν οι ίδιοι. Αυτό σήμερα τους το προσφέρει η εκλογή εκπροσώπων από το σύνολο των φοιτητών που συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία, η οποία τα τελευταία χρόνια είναι (όπως και στις φοιτητικές εκλογές) πολύ μειωμένη. Ετοιμό μικρότερη θα είναι η συμμετοχή στις εκλογές, τόσο όμως και οι φοιτητές εκλέκτορες.

Το σύστημα κρίνεται ότι είναι καιρός να αναπροσαρμόσει τα δεδομένα και ως προς αυτό το στοιχείο στα Πανεπιστήμια, ενόψει των γενικότερων αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που επιχειρεί.

Οταν στη μεταπολίτευση ήθελε να ενσωματώσει και διεμβολίσει το ριζοσπαστικοποιημένο τότε μαζικό φοιτητικό κίνημα πρόβαλε την περίφρημη «συνδιοίκηση», σήμερα όμως που άλλαξαν οι προτεραιότητές του, άλλαξε και τακτική.

Ο εμπλουτισμός του πρόσιματος και με άλλες χώρες-διαμάντια θα συνεχιστεί, μας πληροφορεί ο κ. Παπάζογλου.

Αν κρίνουμε από τα στοιχεία-κλειδιά, που διαθέτουν τα συστήματα ανώτατης εκπαίδευσης των παραπάνω χωρών, τότε από τώρα μπορούμε να βγάλουμε τα θλιβερά συμπεράσματά μας για το που το πάει η «Επιτροπή των σοφών» και τι κλίμα θέλει να δημιουργήσει.

Αλλωστε το πόρισμά της -για το οποίο γράψαμε αναλυτικά σε προηγούμενο φύλλο- περιέχει και πολλά άλλα «φρούτα» που μας άφησαν στην πρώτη γεύση στο στόμα, όπως ο περιορισμός της φοιτητικής (επιτρέπεται η παράταση της μόνο για δύο ή τρία χρόνια) και η αποπομπή των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών», η κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, η κατάργηση των μετεγγραφών, η σύνδεση της «απόδοσης» των φοιτητών με την οικονομική τους ενίσχυση μέσω υποτροφιών, η ουσιαστική κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Ενα άλλο κοινό στοιχείο των πανεπιστημιακών συστημάτων αυτών των χωρών, το οποίο προσεταιρίζεται και το πόρισμα της Επιτροπής του ΕΣΥΠ, είναι ο τρόπος εκλογής των εκπροσώπων των διαφόρων ομάδων του Πανεπιστήμιου στα όργανα διοίκησης, μέσα από την καθολική ψηφοφο-

ρία

«Διαπολιτισμική» απατεωνιά

«Δεν υπάρχει ενδιαφέρον για τις τάξεις υποδοχής, έχουν μειωθεί, σήμερα λειτουργούν 322» δήλωσε η γραμματέας του Ινστιτούτου Παιδείας Ομογενών-Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης (ΥΠΟΔΟΕ) Ισμήνη Κράμη-Κατράνη, στο συνέδριο που έγινε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Από ποιους κυρία Ισμήνη μας; Από τα παιδιά των μεταναστών ή από το κράτος;

Γιατί το κράτος είναι εκείνο που επιδεικνύει απέραντη αδιαφορία και εν τέλει ρατσισμό για τα αλλοδαπά παιδιά, αφήνοντάς τα στην πραγματικότητα στη μοίρα τους. Δική του πολιτική είναι η συνεχής μείωση των δαπανών για την Παιδεία, δικές του εντολές είναι η συρρίκνωση και τελικά η εξαφάνιση των τάξεων υποδοχής.

Οι μετανάστες στη χώρα μας, δουλεύοντας σαν «μαύροι» στα εγχώρια αφεντικά, μικρά και μεγάλα, νοιάζονται ακόμα πώς να επιζήσουν και είναι πολυτελεία γ' αυτούς η σκέψη για το πώς και τι θα σπουδάσουν τα παιδιά τους.

Μόλις τώρα, κάποιες ομάδες από αυτούς, φανερώνουν τα σύμερα στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από 8.455 που ήταν το 1995-96 (70.423 στην πρωτοβάθμια και 38.261 στη δευτεροβάθμια).

Αριθμός πολύ μεγάλος. Και σ' αυτά τα παιδιά αντιστοιχούν μόνο 322 τάξεις υποδοχής, που ο αριθμός τους βαίνει συνεχώς μειούμενος.

Οι μαθητές αυτοί προέρχονται από τουλάχιστον 45 χώρες.

Στη συντριπτική τους πλει-

των μορφωτικών, πνευματικών και πολιτιστικών διεκδικήσεων;

Το αστικό κράτος, βέβαια, από τη μια μεριά δηλώνει ότι θέλει να τους ενσωματώσει, ώστε να μην αποτελούν βραδυφλεγή βόμβα στα θεμελιά του, όμως από την άλλη δε διαθέτει και κονδύλια, ειδικά σήμερα που έχει υπερβολικά τα ζωνάρια σ' όλο τον ελληνικό λαό.

Τα παιδιά των μεταναστών τα χρειάζεται μόνο για μαίντανό στην πολιτική του, ιδιαίτερα όταν αυτά με τις επιδόσεις τους ενισχύουν το προφίλ τους και αποδέχονται τις αξίες του (π.χ. αθλητές, σημαίοφόροι στις μαθητικές παρελάσεις κ.λπ.). Τον άλλο καιρό αποτελούν γ' αυτό απλώς αναλώσιμο προϊόν.

108.684 αλλοδαποί μαθητές φοιτούν σύμερα στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από 8.455 που ήταν το 1995-96 (70.423 στην πρωτοβάθμια και 38.261 στη δευτεροβάθμια).

Αριθμός πολύ μεγάλος. Και σ' αυτά τα παιδιά αντιστοιχούν μόνο 322 τ

■ Ινδία

Πολύνεκρη επίθεση από τους μαοϊκούς αντάρτες

Την παραμονή της επίσκεψης Μπους στην Ινδία, όπου τον υποδέχτηκαν δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές σε πολλές πόλεις της χώρας με αντιαμερικανικά συνθήματα, επέλεξαν οι μαοϊκοί αντάρτες για να δώσουν το πιο δυναμικό παρόν τους.

Στις 28 Φλεβάρη, στην περιοχή Darmagura του κρατιδίου Chhattisgarh, ανατίναξαν με νάρκη ένα φορτηγό, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 55 και να τραυματιστούν τουλάχιστον 20 από τους επιβιβαίνοντες. Πρόκειται για μια από τις πιο πολύνεκρες επιθέσεις των ανταρτών τα τελευταία τρία-ντα χρόνια. Ολοι ανήκαν σε οργανωμένες ομάδες καταδίωξης των ανταρτών και επέστρεφαν από συνάντηση που είχε ορ-

γανώνει, να χρηματοδοτεί και να εξοπλίζει ομάδες καταδίωξης των ανταρτών στις εξαθλιωμένες και υπανάπτυκτες περιοχές, όπου οι αντάρτες έχουν σημαντική απήχηση.

Το ανταρτικό έχει βάση και κάνει επιχειρήσεις σε τουλάχιστον 9 από τα 29 κρατιδιά της Ινδίας και από την περασμένη χρονιά έχει αυξήσει σημαντικά τις επιθέσεις εναντίον κυρίων αστυνομικών και στρατιωτικών στόχων. Γεγονός που κάνει πολλούς ινδούς αναλυτές να προειδοποιούν ότι οι μαοϊκοί αντάρτες αποτελούν μεγαλύτερο κίνδυνο από τους ισλαμιστές μαχητές του Κασμίρ και να κριτικάρουν την κεντρική κυβέρνηση ότι δεν τους αντιμετωπίζει με την απαιτούμενη σιβαρότητα και πυγμή.

Το ανταρτικό έχει βάση και κάνει επιχειρήσεις σε τουλάχιστον 9 από τα 29 κρατιδιά της Ινδίας και από την περασμένη χρονιά έχει αυξήσει σημαντικά τις επιθέσεις εναντίον κυρίων αστυνομικών και στρατιωτικών στόχων. Γεγονός που κάνει πολλούς ινδούς αναλυτές να προειδοποιούν ότι οι μαοϊκοί αντάρτες αποτελούν μεγαλύτερο κίνδυνο από τους ισλαμιστές μαχητές του Κασμίρ και να κριτικάρουν την κεντρική κυβέρνηση ότι δεν τους αντιμετωπίζει με την απαιτούμενη σιβαρότητα και πυγμή.

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Τώρα ώρα μάλιστα! Τους είπες για τη δέση τους στην αρχαιότητα και συγκλονίστηκαν! Δεν τους έλεγες για καμιά Παπαρίζου, κανένα πρόσδετο ευρώπουλο ή κα'να στοίχημα;

* Αυτοί έχουν τόση σχέση με την ιστορία και τη γνώση, όση τα Στρουμφάκια με την Χαμάς.

* Χάμησε τα.

* Άλλα έτσι είναι, όταν δίνουν το δικαίωμα στον άξεστο τσανακογλέιφτη πορτιέρη να μιλάει σ' έναν νομικό όπως μιλάει την κάθε διλιθερή μέρα του στις διλιθερές παρέες του.

* Πάντως, δεν έχετε παράπονο, έτσι; Με τόσες καρναβαλικές εκδηλώσεις στα μέρη σας, η Πάτρα και το Ρίο ντε Σεκαλονέριο ωχριούν. Τι άσεμνα και γεμάτα υπονοούμενα «τραγούδια», τι «εξ αμάξης», τι μεταμφίεσεις (κουδουνοφόροι, γενίτσαροι, αρλεκίνοι), τι έδιμα και (άνευ όρων) παραδόσεις. Μπράβο στους υλοποιήσαντες την λαμπρή ιδέα!

* Υπάρχει καλός κάλος; Υπάρχει καρό κάρο; Υπάρχει κρεμ μύδι ή μόνο κρεμμύδι; Υπάρχει μοθ όρος ή μόνο μοθόρος; Θα χουμε τίποτα μπάτσες ή μόνο μπάτσους;

* «Μια παράξενη

τρέλα διακατέχει την εργατική τάξη των εδνών όπου βασιλεύει ο καπιταλιστικός πλουτισμός.

Η τρέλα αυτή φέρνει μαζί της δυστυχίες ατομικές και κοινωνικές, που βασανίζουν την άμοιρη ανδρωπότητα. Αυτή η τρέλα είναι η αγάπη για τη δουλειά. Το δανατηφόρο πάδος για τη δουλειά, που φτάνει ως την εξάντληση των ζωτικών δυνάμεων του ανδρώπου.

Αντί ν' αντιδράσουν σ' αυτό τον διανοητικό παραλογισμό οι παπάδες, οι οικονομολόγοι κι οι ηδικολόγοι, έχουν καθαγιάσει την εργασία» (Πολ Λαφάργκ - «Το δικαίωμα στην τεμπελιά»).

* Τελικά υπάρχει όντως πρόβλημα με τις κότες στη συμβασιλεύουσα. Το έλεγα από τον καιρό που θολώνεται ανάμεσά τους στην Τσιμισκή, αλλά δεν με πίστευε κανείς.

* Και αναπολώ τις πορείες με τις εκτοξεύσεις εκατοντάδων αβγών σ' ένα σημείο αυτής της οδού. Φαντάζεστε να ήταν τότε σε έξαρση η γρίπη των πουλερικών;

* Αμ, εκείνη η λίμνη των (ψόφιων) κύκνων στο Λαγκαδά, κυρ Ψωμιάδη μου;

* Ανάμηνσες, αλλά τελικά καλά που πήραμε πόδι, πριν η συμβασιλεύουσα πάει χέρι – χέρι.

* Ασε δε, που έπαθε αρτοριοσκλήρωση η υποδαλάσσια αρτηρία. Και στο μετρό, πήγε να πάρει μέτρα ο κουφός.

* Αποκλειστικότητα της στήλης: Ο τίτλος του τραγουδιού της ευρωεκπροσώπου Αννούλας δια είναι «Θεσσαλονίκη – Γιάννινα με δυο μπουκάλια γυάλινα».

* Να σας ανακοινώσω επίσης, ότι τα ζωάκια του δάσους φτιάχαμε σύλλογο δυμάτων της κυνηγετικής τρομοκρατίας. Εχουμε ως έμβλημα τον πυροβολημένο παπαγάλο και την ονομασία «Ως Αΐδω».

* Από το 1995 ως το 2002, παρατηρήθηκε άνοδος στην επιφάνεια της Νισύρου κατά 140 χιλιοστά, λένε οι επιστήμονες. Λέτε το γεγονός να έχει σχέση με την παρουσία του Νίκου Παπάζογλου εκεί και με την ανάπτυξη παραρτήματος του στούντιο ηχογραφήσεών του; Η έχουμε εκ Καλύμνου δάκτυλο και εδώ;

* Στην δε Ρόδο, υπάρχει μια λαμπρή οδός που λέγεται Ανανία – Μαρίας. Για τα παιδιά και τα εγγονάκια, τίποτε ακόμα... Βοήθα λίγο ακόμα βρε Pretender, κάνε ένα βήμα.

* «Δεν προσκυνώ τους άρχοντες και τους κοτσαμπασήδες μόν' καρτερώ την άνοιξη, να ρδουν τα χελιδόνια» (Κλέφτικο τραγούδι).

* Το μη χρίον βέλτιστον.

* Με τα ΕΛΤΑ απέστειλαν τον Απόστολο;

* «Φοβού τους Κυρίους που βρίσκονται μυστικά ανάμεσά μας. Οι Κύριοι είναι μέσα μας. Γεννημένοι από οκνηρία και δειλία» (Jim Morrison – "The new creatures").

Κοκκινοσκουφίτσα

Ασχημα τα μαντάτα για το Πεντάγωνο

Το αδιέξοδο με το οποίο βρίσκεται αντιμετώπος ο Λευκός Όικος στο Ιράκ και την αδυναμία του αμερικανικού στρατού να καταστείται την ιρακινή αντίσταση παρουσιάζει με τη γλώσσα των αριθμών ή τελευταία έκθεση για την «ασφάλεια και τη σταθερότητα» στο Ιράκ, την οποία είναι υποχρεωμένο το Πεντάγωνο να καταθέτει κάθε τέσσερις μήνες στο Κογκρέσο. Την ειδηστή αλιεύσαμε από την εφημερίδα του αμερικανικού στρατού «Stars & Stripes», που παραθέτει μερικά από τα στοιχεία της έκθεσης.

Σύμφωνα λοιπόν με την έκθεση του Πενταγώνου, στο τετράμηνο από τις 29 Ιουνίου μέχρι τις 26 Νοεμβρίου του 2004 πλησιάζουν τον αριθμό αυτό. Την περίοδο αυτή, κατά την οποία ήταν έγιναν και η κατάληψη της Φαλούτζα καθώς και οι σφρόδες μάχες ανάμεσα στον αμερικανικό στρατό και το Στρατό του Μοχάχιτ, σημειώθηκαν 520 επιθέσεις.

Περίπου το 80% των επιθέσεων

είναι στοχός της αμερικανικής και της συμμορικής τους δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης εφάρμοζόν μια άτυπη εκεχειρία. Μόνοι οι επιθέσεις που έγιναν στο τετράμηνο από τις 29 Ιουνίου μέχρι τις 26 Νοεμβρίου του 2004 πλησιάζουν τον αριθμό αυτό. Την περίοδο αυτή, κατά την οποία ήταν έγιναν και η κατάληψη της Φαλούτζα καθώς και οι σφρόδες μάχες ανάμεσα στον αμερικανικό στρατό και το Στρατό του Μοχάχιτ, σημειώθηκαν 520 επιθέσεις.

Περίπου το 80% των επιθέσεων

είναι στοχός της αμερικανικής και της συμμορικής τους δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης εφάρμοζόν μια άτυπη εκεχειρία. Μόνοι οι επιθέσεις που έγιναν στο τετράμηνο από τις 29 Ιουνίου μέχρι τις 26 Νοεμβρίου του 2004 πλησιάζουν τον αριθμό αυτό. Την περίοδο αυτή, κατά την οποία ήταν έγιναν και η κατάληψη της Φαλούτζα καθώς και οι σφρόδες μάχες ανάμεσα στον αμερικανικό στρατό και το Στρατό του Μοχάχιτ, σημειώθηκαν 520 επιθέσεις.

Περίπου το 80% των επιθέσεων

είναι στοχός της αμερικανικής και της συμμορικής τους δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης εφάρμοζόν μια άτυπη εκεχειρία. Μόνοι οι επιθέσεις που έγιναν στο τετράμηνο από τις 29 Ιουνίου μέχρι τις 26 Νοεμβρίου του 2004 πλησιάζουν τον αριθμό αυτό. Την περίοδο αυτή, κατά την οποία ήταν έγιναν και η κατάληψη της Φαλούτζα καθώς και οι σφρόδες μάχες ανάμεσα στον αμερικανικό στρατό και το Στρατό του Μοχάχιτ, σημειώθηκαν 520 επιθέσεις.

Περίπου το 80% των επιθέσεων

είναι στοχός της αμερικανικής και της συμμορικής τους δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης εφάρμοζόν μια άτυπη εκεχειρία. Μόνοι οι επιθέσεις που έγιναν στ

Στον απόηχο της Ιλαροτραγωδίας

Στον απόηχο των γεγονότων μιας κακοπαιγμένης φάρσας. Στον απόηχο της προηγουμένης Τρίτης, Τέταρτης και Πέμπτης στο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας. Ολοι δύοι στενοχωρηθήκαμε, θυμώσαμε, αντιδράσαμε σ' αυτό το καραγκούζιλικι, όχι για να κάνουμε το κομμάτι μας, αλλά για να μη παραμυθιάζουμε εμείς οι ίδιοι οι τους εαυτούς μας. Στον απόηχο της Ιλαροτραγωδίας που εξευτίλιζε τις έννοιες αγώνας, απεργία, περιφρούρηση, δίκιο του εργάτη. Στον απόηχο όλων αυτών που μετατρέπουν -και με δική τους ευθύνη βέβαια- ανθρώπους με αναφορές σε ύψιστα ιδεώδη, σε άβουλους χειροκροτητές και περιπατητές. Που μάλιστα εκείνη την ώρα της κοροϊδίας, του στριμότας, του χειροκροτήματος και του περιπάτου θελουν να αισθάνονται ότι πραγματοποιούν μεγάλη αγωνιστική δράση.

Είναι καιρός να βάλουμε τα πρόγματα κάτω. Είναι καιρός να μετρήσουμε ξανά και ξανά τις πολιτικές μας, τις δράσεις μας, τις πρακτικές μας. Είναι καιρός να αναζητήσουμε πολιτικές και δράσεις που θα βοηθήσουν να αναδειχτεί στην κοινωνική πραγματικότητα η αγωνία, η απαίτηση, η διεκδίκηση των καταπιεσμένων.

Αυτό που σήμερα αυτοονομάζεται κίνημα, και μάλιστα με περισσή αυταρέσκεια και κομπασμό, δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να απογοητεύει, αποδιοργανώνει, αποπροσανατολίζει τους εργαζόμενους. Δεν δημιουργεί αξές, όπως αυτές του αγώνα, της συλλογικής πάλης. Αντίθετα, συκοφαντεί αυτές τις «απλές» αλλά ταυτόχρονα ύψιστες αξές.

Φάγαμε πολύ χρόνο για να ανακαλύψουμε αν μέσα από μια τέτοια αγωνιστική υποκρισία μπορεί να ξεπεταχτεί το σύγχρονο εργατικό κίνημα. Ανακυκλώσαμε χλιάδες φορές τις συζητήσεις για τις σχέσεις με τα συνδικάτα, τους συλλόγους, τις ομοσπονδίες, τα εργατικά κέντρα της ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ. Οι αναζητήσεις καταντούν με τη σειρά τους βαριεστημένες και άνευρες, όταν αναμασούν τις εμμονές, τις ιδεοληψίες χρόνων. Οταν κλείνουν πεισματικά τα μάτια, τα αυτιά, όλες τις αισθήσεις, στην ολοζώντανη πραγματικότητα. Και όμως, εκεί στον Πειραιά, την Τέταρτη το απόγευμα, τα πρόγματα ήταν τόσο καθαρά. Βοούσαν. Βοούσαν μέσα από τις κραυγές των ελάχιστων -δυστυχώς- ναυτεργατών που αισθάνονταν ότι παιζόταν ένα εντελώς φτηνό και κακόγουστο παιχνίδι σε βάρος τους.

Πολλοί αναρωτηθήκαμε, βλέποντας την κακοστημένη φάρσα, αν αυτή η εμποροπανήγυρη μπορεί να ονομάζεται εργατικό κίνημα, έστω και στοιχειωδός. Γιατί ένα εργατικό κίνημα, κίνημα των προλεταρίων, προλεταριακό κίνημα, έχει τα δικά του χαρακτηριστικά, που πηγάζουν από την ίδια του τη φυσιογνωμία, από τις ανάγκες του, τις απαίτησεις του, την προοπτική του. Εχει τα χαρακτηριστικά της συλλογικής πάλης, του συλλογικού αγώνα, της συλλογικής προσπάθειας. Εχει τα χαρακτηριστικά της προλεταριακής δημοκρατίας. Τους κανόνες της αναληπτότητας και της άμεσης δημοκρατίας. Κόντρα στις σκουριασμένες, αναποτελεσματικές, διαβρωμένες πρακτικές της ανάθεσης, της εκπροσώπησης δι' ικανού αντιπροσώπου.

Η νέα συλλογικότητα της εργατικής τάξης, το νέο προλεταριακό κίνημα, έχει τους δικούς του στόχους, τα δικά τους αιτήματα, τις δικές του προοπτικές, που καθορίζονται από την κοινωνικο-κονομική αναγκαιότητα της εποχής. Από την ανάγκη καταστροφής της βαρβαρότητας, πριν η βαρβαρότητα πνίξει εντελώς τον πλανήτη. Κόντρα σ' όλες τις αριστερές φλυαρίες και αυταπάτες, τις οριστέρες προτάσεις-πρακτικές διοχειριστης και εξανθρωπισμού της βαρβαρότητας.

Η νέα επαναστατική συλλογικότητα στηρίζεται και ταυτόχρονα ενισχύει την ταξική ενότητα των καταπιεσμένων ενάντια στους καταπιεστές, στο κράτος τους και τους θεσμούς του. Η τάξη κινείται, διεκδικεί, παλεύει, αποφασίζει σαν ένας άνθρωπος, σαν μια γροθιά. Κόντρα στην πολυδιάσπαση του επιδόματος, του χρώματος, της σύμβασης εργασίας, της νομιμότητας, της εκπροσώπησης.

Καμιά σχέση δεν έχουν όλα αυτά και πολλά άλλα με την εικόνα που ξεδιπλώθηκε μπροστά μας, για άλλη μια φορά, αποκαλυπτική και ταυτόχρονα εξαιρετικά ειρωνική στον Πειραιά. Εκείνοι έκλειναν τα μάτια και δεν ήθελαν με τίποτα να δουν τις εκαποντάδες νταλίκες που πέρναγαν δίπλα τους και πήγαιναν να φορτωθούν στα πλοία. Εμείς έχουμε υποχρέωση όχι απλά να μην εθελοτυφλούμε, αλλά να παλέψουμε για τη νέα έφοδο των κολασμένων στους ουρανούς.

Παντελής Νικολαΐδης

KONTRA

■ Απεργία ναυτεργατών

Ψέματα, απάτες και προπαγάνδα της ήττας

Τελικά, νίκησε ή ηττήθηκε η απεργία των ναυτεργατών; Αν ρωτήσεις ένα ναυτεργάτη, θα σου πει ότι ηττήθηκε. Μπορεί να σου δώσει οποιαδήποτε ερμηνεία (να καταγγείλει την κυβέρνηση, να βρίσει την ΠΝΟ, να παραπονεθεί για τη συμπαράσταση που ήταν μικρή κτλ.), όμως θα σου πει «χάσαμε». Δεν έχει λόγο να πει το αντίθετο. Δεν έχει λόγο να κοροϊδέψει τον εαυτό του. Ξεφυλίζοντας όμως τις φυλλάδες της Αριστεράς, βρίσκεσαι σ' ένα μαγικό κόσμο. Βρίσκεσαι μπροστά σε πανηγυρισμό για τη μεγάλη νίκη. Ιδίουν εράνισμα λαμπρόν:

«Ανασύνταξη δυνάμεων, κλιμάκωση του αγώνα», «συμπαράλιασμα της πολιτικής επιστράτευσης», «κυβέρνηση, εφοπλιστές βγήκαν λαβωμένοι από την αναμέτρηση με τους ναυτεργάτες και την τάξη τους», «από σήμερα οι ναυτεργάτες οργανώνουν την κλιμάκωση του αγώνα τους» («Πιζούσπαστης»).

«Δυνάμεις του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ μαζί με το συνδικάτο λιμενεργατών συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής και πέτυχαν να μην αποπλεύσει κανένα πλοίο από το λιμάνι» («Δίκτυο Αυτόνομων Ριζοσπαστικών Αριστερών Σχημάτων», φοιτητική παράταξη του ΣΥΝ).

«Βούλιαξε η κυβέρνηση στο λιμάνι του αγώνα», «η επιστράτευση στρατιωταρίστηκε» («Πριν»).

Καλά, για τους νεολαίους του ΣΥΝ πρέπει να δείξουμε κατανόηση. Εδώ δεν έρουν ότι άλλο ναυτεργάτες και άλλο λιμενεργάτες. Ασ που δε μπορούσαν να δουν τα πλοία συναντώντας την πετεύσιμη της νίκη της φροντίδας για την εξελίξη της να μιλούν για κλιμάκωση του αγώνα; Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι τα τελευταία 30 χρόνια έχουμε δει πολλά από τον Πειρίσσο, έχουμε δει να πουλάνε απεργίας και να μιλούν για «αναστολή» και «απαραίτητη αναστολή» και να προσπαθούν να μερικές μέρες, στη διάρκεια των οποίων θα αυξήσει την πρίση του αγώνα, έχει τον τρόπο να το κάνει με νόμιμο τρόπο. Ας έδιναν κατεύθυνση στα πληρώματα να μη πάρουν τα χαρτιά, ας τους έλεγαν να μη κοιμηθούν στα σπίτια τους, ας έμπαιναν μπροστά τα στελέχη της ΠΝΟ σε περιπτώσεις που τα πράγματα γίνονταν ζόρικα. Αυτοί όχι μόνο δεν έκαναν τίποτα, αλλά την ώρα που ο Μανουσογιαννάκης κομπορρήμονούσε μπροστά στις κάμερες («θα τους τρίψουμε τα πατσαβουρόχαρτα»), είχαν δώσει εντολή να αποπλεύσουν τα πλοία φορτωμένα από τα νησιά και οι

νο, διότι από μικρή ηλικία μαθάινουν πως μπορείς ανερυθρίστα να λες τα πιο χοντρά ψέματα.

Την ίδια κατανόηση πρέπει να δείξουμε και για το «Πριν». Ο λαϊκισμός και οι ενέσεις θητικού ποτέ δεν ελειφαντούνται από την πολιτικό χώρο. Άλλωστε, οι αγωνιστικές ονειρώξεις, βασισμένες στο τίποτα, είναι αποτελεσματικό κατευναστικό για νεολαίους με κάποιες ανησυχίες.

Θα σταθούμε περισσότερο στην προπαγάνδα του Πειρίσσου, γιατί ως πολιτική δύναμη έπαιξε ρόλο στην απεργία και διαχειρίστηκε σε μεγάλο βαθμό την υπόθεση στο λιμάνι του Πειραιά.

Εχετε ξανακούσει εσείς να σταματάει μια απεργία (η λέξη «αναστολή» χρησιμοποιείται εύσχημα σ' αυτές τις περιπτώσεις, για να μη χρησιμοποιηθεί η λέξη «κλείσιμο»), που παραπέμπει ευθέως στην ήττα και κάποιοι που είχαν μέρος της ευθύνης για την εξελίξη της να μιλούν για κλιμάκωση του αγώνα; Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι τα τελευταία 30 χρόνια έχουμε δει πολλά από τον Πειρίσσο, έχουμε δει να πουλάνε απεργίας και να μιλούν για «αναστολή» και «απαραίτητη αναστολή» και να προσπαθούν για μερικές μέρες, στη διάρκεια των οποίων θα αυξήσει την πρίση του αγώνα

Δεν ισχει περίπτωση μια απεργία να εξαντλήσει τη δυναμική της και να μη καταφέρει να πετεύξει τους στόχους της; Φυσικά και υπάρχει. Μπορεί να δώσεις έναν αγώνα και να τον χάσεις, γιατί ο αντίπαλος είναι πιο δυνατός (αν και κατά κανόνα σ' αυτή την περίπτωση κάτι θα κερδίσεις, κάποιο συμβιβασμό θα κάνεις). Δε θα βγεις, όμως, να κάνεις το όστρο μαύρο. Θα πεις, ναι, σταματάμε, χάσαμε αυτή τη μάχη, κρατάμε όμως αλώβητες τις δυνάμεις μας για να μπορέσουμε να συ-

νεχίσουμε τον πόλεμο. Δεν θα προσπαθήσεις να εξαπατήσεις τον κόσμο με ανύπαρκτες νίκες.

Ο Πειρίσσος, όμως, είχε κάθε λόγο να κάνει το άστρο μαύρο σ' αυτή την περίπτωση. Οι συνδικαλιστικές του δυνάμεις ψήφισαν διάλειξης της ΠΝΟ. Και την απόφαση για τον απόπλου τ

να το καταλάβω. Ο, τι θέλει οποιοσδήποτε να πάρει το μικρόφωνο, ό, τι στοιχεία έχει εναντίον μου και να πει. Το να κάθονται και να αναπαράγουν τις κατασκευασμένες προανακριτικές δε λέει τίποτα. Ας πάρει το μικρόφωνο, ό, τι στοιχεία έχουν εναντίον μου να τα πούνε, τους το 'χω πει εδώ και καιρό. Δε μπορεί να με ενοχλούνε συνέχεια.

Θ. Σερίφης: Δεν κάνω διάλογο με ρουφάνους και ειδικά μέσω του δικαστηρίου (σ.σ. ο Θ. Σερίφης δεν ακούστηκε τι είπε, όμως τον ρωτήσαμε και μας επανέλαβε τη φράση).

Β. Τζωρτζάτος: Ο, τι έχετε στο μικρόφωνο.

Πρόεδρος: Τι ενοχλήσεις δέχεστε, κ. Τζωρτζάτο;

Β. Τζωρτζάτος:...

Τι να σχολιάσεις τώρα; Ο κατίφορος δεν έχει τέλος. Το τελευταίο του Τζωρτζάτο, όσο γελοίο κι αν φαίνεται (θυμίζει κακομαθημένο παιδί του νηπιαγωγείου, που καρφώνει στο δάσκαλο το συμμαθητή του), είναι χαρακτηριστικό μιας αντιληψης και μιας κατάστασης. Ακόμα και ποινικοί κρατούμενοι λύνουν τις διαφορές τους μεταξύ τους, χωρίς να καταφέύγουν στις αρχές. Αυτός είναι ένας κώδικας των φυλετικισμένων σ' όλο τον κόσμο. Τι να πεις, λοιπόν, όταν βλέπεις πολιτικό κρατούμενο να συμπεριφέρεται έτσι; Τα υπόλοιπα δεν μος εξέπληξαν. Τα έχουμε προβλέψει και τα έχουμε σχολιάσει στο παρελθόν. Κωδικοποιημένα, λοιπόν, θυμίζουμε την ουσία:

Τα ψέματα: Οτι ο Κουφοντίνας δεν έχει καταγγείλει την Αντιτρομοκρατική, δεν έχει καταγγείλει τους συνεργαζόμενους. Τα έχει καταγγείλει κατ' επανάληψη και στην πρώτη δίκη και σε συνεντεύξεις του, θέτοντάς τα μάλιστα στην πολιτική τους διάσταση (ως επεισόδια του ανειρήνευτου κοινωνικού πολέμου, ως συμπεριφορά του κράτους έναντι των πολιτικών του αντιπάλων).

Η λάσπη: Οικοδομείται με υλικό αυτά τα ψέματα και εκτοξεύεται κατά του Κουφοντίνα. Η Τζωρτζατίδα συνεχίζει τη Βεζυρογλίαδα. Είναι ή δεν είναι αυτό προσφορά υπηρεσιών σε εκείνους που επιζητούν τέτοιες υπηρεσίες;

Η ρουφιανά: Από τον Κουφοντίνα ζητείται να γίνει ρουφιάνος. Να περιγράψει αναλυτικά τις ενέργειες που φέρεται να έχει συμμετάσχει ο Τζωρτζάτος και να τεί ποιοι συμμετείχαν και τι ρόλο έπαιζε ο καθένας. Στην αρχή του ζητούντων -υποκριτικά- απλά να διαφεύγει τον Τσελέντη, πράγμα που είχε κάνει στην πρώτη δίκη. Τώρα, έφερντο στο πραγματικό αίτημα: Στην υπόθεση Μομφράτου-Ρουσέτη να πει πως ο Τζωρτζάτος δεν συμμετέχει και πως ο Τσελέντης είναι αυτός που είχε τον πρώτο ρόλο στην εκτέλεση. Ζητούν, δηλαδή, από τον Κουφοντίνα να γίνει... Τσελέντης. Οπως γίνεται ο Τζωρτζάτος, γιατί βέβαια δεν έχει καμιά σημασία το ότι υποδεικνύεται τον Τσελέντη ως εκτελεστή. Σημασία έχει ότι υπερασπίζεται τον εαυτό του υποδεικνύοντας κάποιον άλλο, όποιος κι αν είναι αυτός. Θυμίζουμε ότι σε μία από τις περιβόρτες συνεντεύξεις του, πριν την έναρξη της δίκης, έλεγε ότι αρχή της 17Ν ήταν να πυροβολούν όλα τα μέλη της εκ περιτροπή! Ήταν το ίδιο ακριβώς που είχε ισχυριστεί ο Τσελέντης στην πρώτη δίκη και όλοι μπορούμε να καταλάβουμε τι σημαίνει αυτό για πολλούς κατηγορούμενους.

Το ρήγμα: Ο Τζωρτζάτος έχει καταφέρει να είναι «μια κατηγορία μόνος του» κι αυτό λέει πολλά. Κατάφερε να στρέψει εναντίον του το σύνολο των πολιτικών κρατούμενων. Η σάση του Ηρ. Κωστάρη είναι το πιο εύγλωττο παράδειγμα. Γιατί ο Κωστάρης, αν ακολουθούσε τη λογική Τζωρτζάτου, αν αυτή η λογική μπορούσε έστω και ελάχιστα να στα-

θεί στο μυαλό ενός αριστερού, θα ήταν ο πρώτος που θα έπρεπε να ακολουθήσει το παράδειγμά του. Δεν το έκανε, όμως, και από την ημέρα που συνελήφθη προσπαθεί με αξιοπρέπεια να υπερασπιστεί τον εαυτό του, χωρίς να ζητά από τον Κουφοντίνα να τον απαλλάξει. Ο Κωστάρης γνωρίζει πολύ καλά, ότι δεν δικαιούται να ζητήσει από τον Κουφοντίνα να αλλάξει τη στάση του και να δώσει πληροφορίες για τις ενέργειες της οργάνωσής του και τα πρόσωπα που πήραν ή δεν πήραν μέρος σ' αυτές. Και βέβαια, αντιλαμβάνεται -όπως το αντιλαμβάνεται ο κοινός νους- ότι καμιά αξιοπιστία δεν θα είχε για το δικαστήριο ότι και να έλεγε ο Κουφοντίνας. Ας μας συγχωρήσει ο Κωστάρης γι' αυτή την αναφορά στον ίδιο, όμως -όπως είπαμε- ανάμεσα στο σύνολο των κατηγορούμενων είναι το χαρακτηριστικό παράδειγμα (χωρίς προανακριτική ομολογία και με μια ισόβια στην πλάτη του).

Στη συνέχεια της δίκης, ο πρόεδρος προσπάθησε να αναγνώσει την κατάθεση του μάρτυρα Δημητρόπουλου (υπόθεση Αγγελόπουλου), γεγονός που προκάλεσε την έκρηξη του Α. Κωνσταντάκη, ο οποίος δήλωσε πως ο μάρτυρας πρέπει να κληθεί να καταθέσει και αν αυτό δε γίνεται, ο ίδιος θα αποχωρήσει από τη δίκη. Ο Χρ. Ξηρός δήλωσε ότι, αν αποχωρήσει ο συνήγορός του, θα αποχωρήσει και αυτός. Ο πρόεδρος κήρυξε το μεσημεριανό διάλειμμα και όταν ξανάρχισε η διαδικασία δεν διάβασε την κατάθεση Δημητρόπουλου. Συνέχισε με την ανάγνωση άλλων καταθέσεων, μαρτύρων που αποδειγμένα δεν βρέθηκαν ή έχουν πεθάνει.

■ 37η συνεδρίαση Δευτέρα, 27.02.06

ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΚΡΗΞΗΣ ΣΤΟ ΡΕΝΤΗ (ΚΗΦΙΣΟΥ)

Η δίκη συνεχίστηκε με την υπόθεση του χτυπήματος με εκρηκτικό μηχανισμό, στις 24.4.1987, πουλμάνων μετέφερε Αμερικανός στρατιωτικός στον Κηφισό, στο ύψος του Ρέντη. Πρώτος μάρτυρας κατέθεσε ο Κ. Πλατάρας, αστυνομικός, οδηγός του χυταριού που αποκάνισε τον αντιφίρωτο, που τραυματίστηκε από τη δίκην. Ο Χρ. Ξηρός δήλωσε ότι, αν αποχωρήσει ο συνήγορός του, θα αποχωρήσει και αυτός. Ο πρόεδρος κήρυξε το μεσημεριανό διάλειμμα και όταν ξανάρχισε η διαδικασία δεν διάβασε την κατάθεση Δημητρόπουλου. Συνέχισε με την ανάγνωση άλλων καταθέσεων, μαρτύρων που αποδειγμένα δεν βρέθηκαν ή έχουν πεθάνει.

Αφού αναγνώστηκαν και τα υπόλοιπα έγγραφα της δικογραφίας για τη συγκεκριμένη υπόθεση (ιατροδικιαστικές εκθέσεις, πραγματογνωμοσύνες, προκριματική της 17Ν), ο Δ. Κουφοντίνας ζήτησε το λόγο και έκανε την παρακάτω δήλωση:

«Ο Τζωρτζ Μπους, κατά την ορκωμοσία του, μεταξύ των άλλων, είπε και τα εξής: "Από γενιά σε γενιά, διακηρύχαιμε την αδήριτη ανάγκη της αυτοδιαχείρισης. Το να υλοποιήσουμε αυτό το ιδανικό είναι η αποστολή που δημιουργήσει το έθνος μας. Ο στόχος μας είναι να βοηθήσουμε τους άλλους να βρουν τη δική τους φωνή, να αποκτήσουν την ελευθερία τους και να βρουν το δικό τους δρόμο. Σας προτρέπω να υπηρετήστε σκοπούς και αξέσι μεγαλύτερης σημασίας από τη ζωή σας". Θα σας καταθέσω μια λίστα με τις αξέσι των Ηνωμένων Πολιτειών. Ζητώ από τον κ.Παπαδόπουλο που με εκπροσωπεί αυτή τη στιγμή να σας τα παραδώσει να τα δείτε ή, όπως λέτε στη γλώσσα σας, να αναγνωστούν και να επισκοπηθούν από το δικαστήριο σας».

Τι ήταν αυτή η λίστα; Ήταν μια σειρά φωτογραφιών από τα φρικτά βασανιστήρια του Αμπου Τζεράιμ και των άλλων κολαστηρίων που διατηρούν οι Αμερικανοί στο Ιράκ. Οι δικαστές πήραν το πακέτο με τις φωτογραφίες, έριξαν μια ματιά, τις πέρασαν ο ίδιος στη γλώσσα του, και έτσι έγιναν λάθη. Γί' αυτή εκφράζουμε τη λύπη μας.

Η εισαγγελέας, με την ευκαιρία αυτής της δήλωσης, ρώτησε τον Κουφοντίνα να σκοτώσουν τους Αμερικανούς, που κατά την οργάνωσή της ήταν ένοχοι. Εδώσε έτσι την ευκαιρία στον Δ. Κουφοντίνα να ξεκαθαρίσει και πάλι ένα ζήτημα πάνω στο οποίο γίνεται μεγάλη σπέκουλα.

Βασική αρχή της οργάνωσης -είπε- ήταν η ελαχιστοποίηση της βίας. Να επιτευχθούν, δηλαδή, τα πολιτικά αποτελέσματα με την ελάχιστη βία. Αν σκοπός

ήταν η εξολόθρευση όλων των Αμερικανών, η οργάνωση θα το πετύχαινε. Υπάρχουν τεχνικές γ' αυτό, όπως έχει εξηγηθεί. Οι Αμερικανοί αυτοί δεν ήταν τουρίστες στην Ελλάδα. Ήταν στρατιωτικοί, πιλότοι, ήταν απ' αυτούς που σκοτώνουν από τα 5.000 μέτρα, δολοφόνουν αθώους, δολοφόνουν άμαχο πληθυσμό, έχοντας καταργήσει αυτή την κλασική διάκριση του δικαίου μεταξύ αμάχων και μαχιμών. Είναι δολοφόνοι. Επιπλέον, αυτοί αποτελούν το στρατιωτικό προσωπικό εδώ, το οποίο είχε δηλώσει η οργάνωση ότι θα το χτυπάει, εκτός από το κατώτερο ελληνικό και αμερικανικό προσωπικό. Αυτοί συντελούν στην εύρυθμη λειτουργία των βάσεων, είναι μέλη του στρατού κατοχής στη χώρα μας και υπεύθυνοι για όλα τα εγκλήματα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στη χώρα μας, από τον εμφύλιο μέχρι σήμερα, από τη δικτατορία και την προδοσία της Κύπρου, την κυπριακή τρομοκρατία, μέχρι και τα εγκλήματα κατά των λαών της περιοχής.

Στη συνέχεια της δίκης, ο πρόεδρος προσπάθησε να αναγνώσει την κατάθεση του μάρτυρα Δημητρόπουλου (υπόθεση Αγγελόπουλου), γεγονός που προκάλεσε την έκρηξη του Α. Κωνσταντάκη, ο οποίος δήλωσε πως ο μάρτυρας κατέθεσε τους δεν λένε τίποτα επί της ουσίας, η υπεράσπιση (Γ. Κούρτοβικ και Α. Κωνσταντάκης) αντιτάχθηκε στην ανάγν

περιγράφεται ως κανονικού αναστήματος, μάλλον λεπτός. Περιγραφή που, βέβαια, με τίποτα δεν μπορεί να ταιριάζει στον Χρ. Ξηρό, που κατά το κατηγορητήριο φέρεται ότι πυροβόλησε (τη μηχανή -κατά το κατηγορητήριο- οδηγούσε στον Τσελέντη). Τα σημαντικά αυτά σημεία τόνισαν στα σχόλιά τους οι συνήγοροι υπεράσπισης Γ. Γκουντούνας και Α. Κωνσταντάκης, που αναφέρθηκαν και στο σκίτσο που φτιάχτηκε από την Ασφάλεια και δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες. Σκίτσο που περιέγραφε άτομο με γωνιώδες λεπτό πρόσωπο (που ο στρογγυλοπρόσωπος και -επιεικώς- παχυούς Χρ. Ξηρός). Ο Χρ. Ξηρός, το 1986 που έγινε η εκτέλεση του Αγγελόπουλου, ήταν πολύ παχύτερος από τότε που συνελήφθη, σημείωσε ο Α. Κωνσταντάκης, που παρατήρησε και κάτι ακόμα. Στην πρωτόδικη δίκη δεν επεδείχθη στον μάρτυρα κανένα σκίτσο. Ουδείς ποτέ έκανε μνεία ότι υπήρχε και δεύτερο σκίτσο. Το γεγονός ότι ανασύρθηκε σήμερα πλήττει ευθέως την αξιοπιστία του συγκεκριμένου μάρτυρα. Παντελώς αναξιόπιστη αποδεικνύεται επίσης και η περιβόητη «απολογία» του Χρ. Ξηρού, ο οποίος δεν περιγράφει σωστά ούτε καν το σημείο που σκοτώθηκε ο Αγγελόπουλος. Περιγράφει το απέναντι πεζόδρομο και όχι το πραγματικό. Η υπεράσπιση του Χρ. Ξηρού ζήτησε, τέλος, να κρατηθεί ο Δημητρόπουλος για φυεδομαρτυρία.

Ο Ι. Μυλωνάς αναφέρθηκε στο γεγονός ότι η μοτοσικλέτα με την οποία έγινε η ενέργεια ήταν μια HONDA 250. Άλλο όχημα δεν βρέθηκε (δεν επιβεβαιώνεται έτοι το σενάριο για συμμετοχή του Τζωρτζάτου, έστω σε άλλο χώρο). Συμφώνησε επίσης με το νομικό χαρακτηρισμό της συμμετοχής Τσελέντη, που έδωσε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, χαρακτηρίζοντας την πράξη ως απλή και όχι ως άμεση συνέργεια, ενώ για παρόμοια περιστοπικά στην υπόθεση Μομφεράτου η συμμετοχή του Τζωρτζάτου χαρακτηρίστηκε άμεση συνέργεια. Επίσης, σχολίασε αρνητικά την πρωτοβάθμια απόφαση, που καταδίκασε και τον Τζωρτζάτο ως απλό συνέργο, με το επιχείρημα ότι πήγε μαζί με τους δράστες σε κοντινό σημείο, ενώ το υποτιθέμενο μεταγενέστερο συμβάν, το οποίο δεν αποδείχτηκε από πουθενά, δεν προέκυψε από πουθενά (αυτοκίνητο διαφυγής στην οδό Δαφνομίλη), νομικά είναι αδιάφορο, γιατί ακόρα ενέργεια που έγινε σε άλλο τόπο και άλλο χρόνο. Μόνο ως υπόθαλψη εγκληματία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί, αυτή η κατηγορία όμως έχει παραπλανηθεί. Νομικά δεν νοείται απλή συνέργεια, ακόμα και αν υποτεθεί ότι ισχύει αυτό που δεν αποδείχτηκε από πουθενά.

Στη συνέχεια, ο Λυκουρέζος επανήλθε στο κρίσιμο ζήτημα. Ζήτησε από το δικαστήριο να υποβάλει ερωτήσεις στον Τσελέντη για τη συγκεκριμένη υπόθεση. Αμέσως ο Δ. Κουφοντίνας στηκώθηκε και ξαναδέχθηκε την αντίθεσή του, με ουσιαστική επιχειρηματολογία: «Μπορεί από την τακτική που ξεκίνησε η εισαγγελία, στην αρχική της εκδηλώση να προέκυψε ένα θετικό αποτέλεσμα για κάποιον συγκατηγορούμενο, να αναδείχτηκε δηλαδή το πραγματικό γεγονός ότι άδικα καταδικάστηκε σε δυο φορές ισόβια, όμως με τον τρόπο αυτό ανοίγουμε τους αισκούς του Αιόλου. Δηλαδή, πλέον πρέπει να σταματήσει η δίκη. Δεν υπάρχει ούτε ακροαματική διαδικασία, ούτε μάρτυρες, ούτε τίποτα. Θα ρωτάνε το συνεργάζομενο με την εισαγγελία Τσελέντη "ήταν εκεί αυτός, έγιναν αυτά τα πράγματα;", γίνανε, καταδικάζουμε, απαγγέλλουμε την απόφαση και τελείωσε. Διαφωνούμε κάθετα μ' αυτή την πρακτική».

Ο Λυκουρέζος, χωρίς να απαντήσει στον Κουφοντίνα, το έθεσε κυνικά: Ο Τσελέντης είναι κατηγορούμενος και ταυ-

τοχρόνιας μάρτυρας! Δε μπορεί να ολοκληρωθεί η υπόθεση Αγγελόπουλου, αν δεν ερωτηθεί ο Τσελέντης!

Η Γ. Κούρτοβικ οπημένως ότι η τακτική αυτή προσκρούει στο 211A του Κ.Ποιν.Δ. και ταυτόχρονα συνιστά παραβίαση δικαιωμάτων. Γ' αυτό και το δικαστήριο δεν έχει δικαίωμα να προχωρήσει σ' αυτό που ζητά η πολιτική αγωγή. Ζήτησε δε να τοποθετηθεί η εισαγγελέας η οποία σιωπούσε. Ο Α. Κωνσταντάκης τόνισε ότι το σύνολο του ποινικού μας συστήματος βασίζεται στην αρχή της ημικής αποδέξιες και γ' αυτό δεν μπορεί να γίνεται προσφυγή σε ανήθικα μέσα, γιατί τότε πηγαίνουμε στην αρχή της ανήθικης αποδέξιες. Οταν υπάρχει νόμος που δίνει ανταλλάγματα για συνεργασία, τότε πρόκειται σαφώς για ανήθικα μέσα. Γιατί να ρωτηθεί ειδικώς ο Τσελέντης. Τι είναι εκείνο που τον καθιστά αρχή της απόλυτης αλήθευσις; Γιατί, ας πούμε, να μη ρωτηθούν όλοι οι κατηγορούμενοι;

Ο Λυκουρέζος απάντησε ότι η πολιτική αγωγή επιλέγει τον Τσελέντη, γιατί τον θεωρεί καθοριστικής σημασίας μάρτυρα. Ουδείς εμποδίζει το δικαστήριο να ρωτήσει και τους υπόλοιπους κατηγορούμενους. Ο πρόεδρος προσπάθησε να ξεφύγει από τη δύσκολη θέση, ρωτώντας με νόημα τον Λυκουρέζο αν πρόκειται για διατύπωση ευχής ή για αίτημα. Ευχή, απάντησε ο Λυκουρέζος και αμέσως μετά έγινε το μεσημεριανό διάλειμμα.

Εντύπωση προκάλεσε η απόλυτη σιωπή του Ι. Μυλωνά και του εντολέα του Β. Τζωρτζάτου. Εύλογη σιωπή, που κατά την άποψή μας αποδεικνύεται παντελή έλλειψη αρχών. Πολιτικών αρχών εκ μέρους του Τζωρτζάτου, επιστημονικών αρχών εκ μέρους του Μυλωνά.

Μετά το διάλειμμα, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η αξιοπιστία του Δημητρόπουλου θα κριθεί σε σχέση με τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα, που θα εκτεθούν κατά την πρόσδοτη της δικαστήριο ο Σάββας μήλησε απαλλακτικά για δύο συγκατηγορουμένους του. Για τον Τζωρτζάτο, που ήταν ο ένας, το δικαστήριο δεν δέχτηκε αυτά που είπε ο Σάββας, ενώ για τον άλλο τα δέχτηκε. Το δικαστήριο έπαιρνε ό, τι το βόλευε. Να ρωτήσω με τη σειρά μου τον κ. Τζωρτζάτο, αν ήμουν εγώ; Δεν θα το κάνω. Δεν θέλω να με αιθωάσει κανένας Τζωρτζάτο, κανένας Κουφοντίνας. Δε θέλω κανένας να διαψεύσει η να επιβεβιώσει τα σενάρια της Αντιτρομοκρατίκης. Τα σενάρια αυτά τα διαψεύδουν ή τα επιβεβαιώνουν οι μάρτυρες και τα στοχεία. Αν δεν υπάρχουν, να με αιθωάσετε.

Ο Ι. Μυλωνάς, εμφανώς αμήχανος, απάντησε ότι ο Τζωρτζάτος δεν ήταν παρών σ' αυτή την ενέργεια και δε μπορεί να πει τίποτα για τον Χριστόδουλο!

«Δηλαδή ο κ. Κουφοντίνας ήταν παρών, που τον ρωτάτε;», αντιγύρισε το αυτονόητο ο Χρ. Ξηρός. Κόκαλο ο Μυλωνάς... Το μόνο που βρήκε να πει στη συνέχεια ήταν ότι ο ίδιος ίσως δεν γίνει ποτέ πανεπιστημιακός (ο Χριστόδουλος τον είχε αποκαλέσει «κύριο καθηγητή»), γιατί ήταν ο μόνος που στην προηγούμενη δίκη κατήγγειλε ότι ήταν άδικη δίκη (πάντα μετριόφρων ο κ. Μυλωνάς).

Λυκουρέζος, όταν ζήτησε να ερωτηθεί ο κ. Τσελέντης, αφού ομολόγησε για δεύτερη φορά ότι δεν έχουμε μάρτυρες, δεν έχουμε πειστήρια, δεν έχουμε στοιχεία. Γ' αυτό και προσφεύγετε στις υπηρεσίες όντας ένας φυεδομάρτυρας ή δύο το πολύ.

Λέει ο κ. Λυκουρέζος ότι έχουμε τη μαρτυρία του Τσελέντη και την απολογία μου. Ούτε το ένα ισχύει ούτε το άλλο. Η μαρτυρία του Τσελέντη, που για μένα είναι φυεδομάρτυρας και τίποτ' άλλο, λέω ότι έχει έννομο συμφέρον να πει αυτά που λέει. Και σε κάθε στάδιο τα βελτιώνει. Προσθέτει στοιχεία ανάλογα με το πως πάει η δίκη, για να στηρίξει το σενάριο της Αντιτρομοκρατίκης. Δεν μπορεί λοιπόν να θεωρείται αιχμαλωτός φυσιογνωμός της Αθανασιάδη, εκανει ερωτήσεις στην αρχηγεία της αγιογράφησης στο δικαστήριο, η εισαγγελέας πρότεινε η ερώτηση, γιατί είναι εκτός θέματος; Τέτοια εξιστεία στην Αθανασιάδη, που κάνει εκανει ερωτήσεις στην αρχηγεία της αγιογράφησης στο δικαστήριο, διαφέρει από την αποτελεσματική σημασία της.

Στη συνέχεια, ο Χρ. Ξηρός αναφέρθηκε στην προτεραιότητα του ομοίωσης αντιφράσης του Δημητρόπουλου, του οποίου ορισμένοι ισχυρισμοί προσκρούουν ακόμα και στην κοινή λογική, είναι τερατώδεις. Αναφέρθηκε επίσης στα σάσα του έγγραφων στην προανακριτική «απολογία» του, που δεν κολλάνε με τίποτα με τα πραγματικά περιστατικά.

Τέλος αναφέρθηκε στη μαρτυροποιίη στον Τσελέντη από την υπεράσπιση του Τζωρτζάτου. Είπα στον κ. Μυλωνά –σημείωσε– ότι είναι τόσο έννομο να σημειώσεις ότι είναι λάθος που το εισήγαγε αυτό, μολονότι στην πρώτη δίκη ήταν αντίθετος. Θύμισε ότι στο πρωτόδικο δικαστήριο ο Σάββας μήλησε απαλλακτικά για δύο συγκατηγορουμένους του. Για τον Τζωρτζάτο, που ήταν ο ένας, το δικαστήριο δεν δέχτηκε αυτά που είπε ο Σάββας, ενώ για τον άλλο τα δέχτηκε. Το δικαστήριο έπαιρνε ό, τι το βόλευε. Να ρωτήσω με τη σειρά μου τον Τζωρτζάτο, αν ήμουν εγώ; Δεν θα το κάνω. Δεν θέλω να με αιθωάσει κανένας Τζωρτζάτο, κανένας Κουφοντίνας. Δε θέλω κανένας να διαψεύσει η να επιβεβιώσει τα σενάρια της Αντιτρομοκρατίκης. Τα σενάρια αυτά τα διαψεύδουν ή τα επιβεβαιώνουν οι μάρτυρες και τα στοχεία. Αν δεν υπάρχουν, να με αιθωάσετε.

Ο Δηλαδή ο κ. Κουφοντίνας ήταν παρών, που τον ρωτάτε;», αντιγύρισε το αυτονόητο ο Χρ. Ξηρός. Κόκαλο ο Μυλωνάς... Το μόνο που βρήκε να πει στη συνέχεια ήταν ότι ο ίδιος ίσως δεν γίνει ποτέ πανεπιστημιακός (ο Χ

να υποβληθούν εκ νέου στη βάσισα της ακροαματικής διαδικασίας για να ελεγχθεί η αξιοποστία τους. Ο πρόεδρος ανακοίνωσε το μεσημεριανό διάλειμμα, στο οποίο –όπως είπε– θα εξεταστούν και οι προβληθέντες ισχυρισμοί.

Μετά το διάλειμμα ζήτησε το λόγο ο Χρ. Ξηρός: Δεν ξέρω –είπε– αν η απόφασή σας είναι νόμιμη, μπορεί να είναι νόμιμη, είναι δύναμης ανήθικη. Αυτή η τακτική θα συνεχιστεί και αύριο. Ηδη έχει αναγγελεί ο εκπρόσωπος των Αμερικανών ότι ο ψευδομάρτυρας Καισάριος δεν θα 'θει, γιατί είναι άρρωστος. Δηλαδή, θα διαβάσετε την κατάθεσή του, που λέει ότι με αναγνωρίζει, και εγώ δεν θα έχω τη δυνατότητα να τον ρωτήσω με βάση την προανακριτική του, που λέει όλα αντ' άλλων. Εφόσον επιμένετε στην απόφασή σας, εγώ αποχωρώ αυτή τη σπημή κιόλας.

Εμφανώς ταραχμένος ο πρόεδρος, καθώς έβλεπε τον χριστόδουλο να μαζεύει τα πράγματά του, φώναξε (για πρώτη φορά αφήνοντας τον πληθυντικό): Περίμενε λίγο να σου πω κι εγώ! Ο χριστόδουλος έμεινε στην αίθουσα και ο πρόεδρος εξήγησε ότι αφού η συνήγορος δεν ζητά την κλήτευση της μάρτυρα, το δικαστήριο κρίνει ότι δεν χρειάζεται την παρουσία της. Η Γ. Κούρτοβικ εξήγησε ότι η ίδια έθεσε το ζήτημα από αποψη όρχων και πως είναι υποχρέωση του δικαστηρίου να καλεί όλους τους μάρτυρες.

Η εισαγγελέας έδωσε προς στηγμή διέξοδο στην εμπλοκή. Η μάρτυρας –είπε– λέει ότι κυρίως για τον Γιωτόπουλο. Να ερωτηθεί ο συνήγορός του αν τη θέλει. Ενας από τους διορισμένους που ήταν η σειρά του να κάθεται τύποις στα έδρανα της υπεράσπισης, αιφνιδιάστηκε και είπε ότι δεν ξέρει, δεν είναι σε θέση να απαντήσει. Τον πίεσε λίγο ο πρόεδρος και όταν κατάλαβε «τι έπαιζε», είπε πως θέλει την κλήτευση της μάρτυρα, οπότε το δικαστήριο διέταξε τη βίαιη προσαγωγή της. Προηγήθηκε άλλο τραγελακικό περιστατικό, με τον συνήγορο της πολιτικής αγωγής να λέει ότι θα την ειδοποιεί η κ. Ταρασούλεα (!), γεγονός που στηλίτευσε η Γ. Κούρτοβικ, με αποτέλεσμα να πει η εισαγγελέας ότι θα πάνε ο αστυνομικός να τη βρουν, όπως προβλέπει ο νόμος!

Η εμπλοκή παρακάμφηκε με τον ελγμό της τελευταίας στηγμής της εισαγγελέας και αφού ο διορισμένος συνήγορος του Γιωτόπουλου κατάλαβε τι του ζητούνταν από το δικαστήριο και συναίνετε στην τυπική υποβολή του αιτήματος κλήτευσης της μάρτυρα. Όμως, το πρόβλημα ουσίας παραμένει. Εχουμε δίκη ή... μη δίκη; Εχουμε –έστω για τους τύπους– από την αρχή εξέταση όλων των υποθέσεων ή διεκπεραίωση με την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης; Τα ερωτήματα αυτά αποκτούν μεγαλύτερη σημασία, καθώς ήδη έχουμε έναν τουλάχιστον μάρτυρα (Μηλιώνης), που στην πρώτη δίκη δήλωνε ότι αναγνωρίζει τη Σωτηρόπολούν και ότι αυτή τη δίκη ήρθε και είπε πως δεν την αναγνωρίζει και πως παρεξήγηθηκαν τα όσα είχε πει στην πρώτη δίκη. Είναι δυνατόν να γίνει δίκη νομότυπη, χωρίς να κληθούν να καταθέσουν (και αν δεν έρθουν να προσαχθούν βιαίως) όλοι οι μάρτυρες και οπωσδήποτε εκείνοι που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο προχώρησαν σε αναγνώσεις;

Μετά την ανάγνωση της σχετικής προκήρυξης της 17Ν, ζήτησε το λόγο ο Δ. Κουφοντίνας, για μια σύντομη δήλωση: «Δυο λόγια μόνο θέλω να πω. Οπως είδατε και από την προκήρυξη της οργάνωσης, επιλέχτηκαν δύο εισαγγελείς. Δυο από τις χειρότερες περιπτώσεις. Ειδικά για τον Παναγιώτη Ταρασούλα, θέλω να συμπληρώσω ότι ως χουντικός εισαγγελέας στην περιοχή της Πρέβεζας τα έτη 1967, 1968, 1969 και 1970 έστει-

λε δεκάδες αγωνιστές στην εκτόπιση και την εξορία».

Κάνοντας το σχόλιό της η Γ. Κούρτοβικ αναφέρθηκε στο πολιτικό κλίμα της εποχής, που περιγράφει η προκήρυξη της 17Ν, σημειώνοντας ότι δεν υπήρχε σκοπός θανάτωσης. Χρησιμοποιήθηκε 38άρι περίστροφο και όχι 45άρι πετόλι, η στόχευση έγινε από πολύ μικρή απόσταση και ο πυροβολισμός έγινε στα πόδια. Εάν υπήρχε ανθρωποτοκόνος πρόθεση μπορούσε ο δράστης να πετύχει εύκολα το στόχο του. Είναι προφανές ότι δεν το θέλει, γι' αυτό και δεν το κάνει.

Μετά το σχόλιο της Γ. Κούρτοβικ, ο συνήγορος πολιτικής αγωγής ζήτησε το λόγο και είπε ότι, όπως μόλις τον τηλεφόρησαν, η Πρέβεζα δεν είχε στρατοδοκείο και αδίκως κατηγορείται ο Ταρασούλεας ότι υπηρέτησε σε στρατοδοκείο! Ομως, ο Δ. Κουφοντίνας δεν μίλησε για στρατοδοκείο. Για αποφάσισης εκτόπισης από την εισαγγελέα μίλησε.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΝΟΡΝΤΙΝ

Ουδείς μάρτυρας ήταν παρών, μολονότι είχαν κλήτευθεί. Ο Αναγνωστόπουλος άρχισε να περιγράφει για ορισμένους τους λόγους της απουσίας τους, γεγονός που προκάλεσε την παρέμβαση του Δ. Κουφοντίνα, που παραπήρησε ότι αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα. Η πολιτική αγωγή ή μάλλον οι υπηρεσίες των πελατών του κ. Αναγνωστόπουλου ασχολούνται με τους μάρτυρες. Εχουμε δικαίωμα, απάντησε ο Αναγνωστόπουλος, για να εισπράξει την απάντηση από τον Χρ. Ξηρό: Αυτό είναι δουλειά της εισαγγελέας, κύριε εκπρόσωπο! Το δικαστήριο διέταξε τη βίαιη προσαγωγή και η εισαγγελέας πρότεινε τους τουλάχιστον να μην επιβληθεί πρόστιμο, γιατί δεν είναι σύγουρο ότι οι άνθρωποι ειδοποιήθηκαν για τη μέρα. «Μπορούμε να το πούμε σε δολάρια, για να διευκολύνουμε και την πρεσβεία», ήταν η εύστοχη απάκι του Χρ. Ξηρού, με την οποία έκλεισε το τραγελαφικό θέαμα (και η συνεδρίαση μια ώρα πριν τις 3). Το δικαστήριο δεν έφερασε καμιά ενόχληση που η πολιτική αγωγή δηλώνει ότι έχει επαφή με τους μάρτυρες κατηγορίας.

■ 40ή συνεδρίαση

Πέμπτη, 2.3.06

Επιστροφή στην υπόθεση Αθανασιάδη με τον ελγμό της τελευταίας στηγμής της εισαγγελέας και αφού ο διορισμένος συνήγορος του Γιωτόπουλου κατάλαβε τι του ζητούνταν από το δικαστήριο και συναίνετε στην τυπική υποβολή του αιτήματος κλήτευσης της μάρτυρα. Όμως, το πρόβλημα ουσίας παραμένει. Εχουμε δίκη ή... μη δίκη; Εχουμε –έστω για τους τύπους– από την αρχή εξέταση όλων των υποθέσεων ή διεκπεραίωση με την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης; Τα ερωτήματα αυτά αποκτούν μεγαλύτερη σημασία, καθώς ήδη έχουμε έναν τουλάχιστον μάρτυρα (Μηλιώνης), που στην πρώτη δίκη δήλωνε ότι αναγνωρίζει τη Σωτηρόπολούν και ότι αυτή τη δίκη ήρθε και είπε πως δεν την αναγνωρίζει και πως παρεξήγηθηκαν τα όσα είχε πει στην πρώτη δίκη. Είναι δυνατόν να γίνει δίκη νομότυπη, χωρίς να κληθούν να καταθέσουν (και αν δεν έρθουν να προσαχθούν βιαίως) όλοι οι μάρτυρες και οπωσδήποτε εκείνοι που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο προχώρησαν σε αναγνώσεις;

Ο διηγός φορούσε κράνος και δεν μπορούσε να τον δει, όμως στο πρόσωπο του συνεπιβάτη αναγνωρίζει με απόλυτη βεβαιότητα τον Κουφοντίνα. Διότι αρχικά έβλεπε την αριστερή πλευρά του προσώπου του, καθώς γύρισε για να πυροβολήσει, και στη συνέχεια ο συνεπιβάτης γύρισε και τον κοίταξε. Φοβήθηκε, μάλιστα, μην τον πυροβολήσει και αυτόν, αλλά γκάζωσε ο οδηγός και η μοτοσικλέτα. Η μοτοσικλέτα στα σαμαράτησε, ο συνεπιβάτης πυροβόλησε τον Αθανασιάδη από το ανοιχτό παράθυρο, ο οδηγός γκάζωσε και μετά από 20 μέτρα ο συνεπιβάτης πέταξε της προκηρύξεις και εξαφανίστηκεν.

Μετά την ανάγνωση της σχετικής προκήρυξης της 17Ν, ζήτησε το λόγο ο Δ. Κουφοντίνας, για μια σύντομη δήλωση: «Δυο λόγια μόνο θέλω να πω. Οπως είδατε και από την προκήρυξη της οργάνωσης, επιλέχτηκαν δύο εισαγγελείς. Δυο από τις χειρότερες περιπτώσεις. Ειδικά για τον Παναγιώτη Ταρασούλα, θέλω να συμπληρώσω ότι ως χουντικός εισαγγελέας στην περιοχή της Πρέβεζας τα έτη 1967, 1968, 1969 και 1970 έστει-

λε δεκάδες αγωνιστές στην εκτόπιση και την εξορία».

Κάνοντας το σχόλιό της η Γ. Κούρτοβικ αναφέρθηκε στο πολιτικό κλίμα της εποχής, που περιγράφει η προκήρυξη της 17Ν, σημειώνοντας ότι δεν υπήρχε σκοπός θανάτωσης. Χρησιμοποιήθηκε 38άρι πετόλι, η στόχευση έγινε από πολύ μικρή απόσταση και ο πυροβολισμός έγινε στα πόδια. Εάν υπήρχε ανθρωποτοκόνος πρόθεση, μπορούσε ο δράστης να πετύχει εύκολα το στόχο του. Είναι προφανές ότι δεν το θέλει, γι' αυτό και δεν το κάνει.

Η εισαγγελέας, ζέροντας ότι ο Παπαρούνης είναι μάρτυρας με «προϊόντα μνήμης», προσπάθησε να τον προστατέψει. Παραπήρησε ότι ο δράστης ήταν σύγουρα μεταφρισμένος, γιατί ο ίδιος ο Παπαρούνης στην κατάθεση που έδωσε σε αμέσως μετά το μαρτύριο εφήβου 15 ετών!

Παπαρούνης: Θυμόσαστε τι συνθήκες επικρατούσαν στην πρώτη δίκη.

Κουφοντίνας: Ιδίες συνθήκες ήταν. Περιγράφαστε κ. μάρτυρας σχιστά μάτια σαν κουμπότρυπα. Πέστε μου, πώς είναι μια κουμπότρυπα;

Παπαρούνης: Περίμενα περισσότερη πολιτική από τον κ. Κουφοντίνα, όχι να μιλάμε για κουμπότρυπες. Ο κύριος ήταν σε απόσταση αναπονής. Ο, τι έζησε το έζησα. Πιστεύω ότι είναι μισεόλγος, έτσι δηλ

κτηρίζουν την ενέργεια, ότι είχε στόχο την υπονόμευση του δημοκρατικού πολιτεύματος και την αποσταθεροποίηση της πολιτικής ζωής. Αυτό σε σχέση με τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης της οργάνωσης. Επίσης, ο πρωθυπουργός Μητσοτάκης χαροκτήριζε τις επιθέσεις της 17Ν πολιτικές δολοφονίες. Αυτό ακριβώς γίνεται εδώ πέρα, κ. εισαγγελέα, μια πολιτική δίκη.

Εδώ πέρα αντιπαρατίθενται δύο διαφορετικοί κόσμοι, δύο διαφορετικές -άμα θέλετε- Ελλάδες. Η Ελλάδα του κεφαλαίου με την Ελλάδα της εργασίας. Η Ελλάδα της εξουσίας με την Ελλάδα της αντίστασης σ' αυτήν. Απέναντί μας βρίσκονται εκπρόσωποι -ομολογουμένων οι καλύτεροι- των πιο πλούσιων, των πιο ισχυρών πολιτικά και οικονομικά οικογενειών αυτής της χώρας. Αυτή η δίκη είναι μια κατεξοχήν πολιτική δίκη.

Εδώ προχθές και σήμερα να έρχονται να μας παρουσιάζουν το Μποδοσάκη-Αθανασιάδη-έτσι ακριβώς τον γράφουν και τα περισσότερα κόμματα στην ανακοίνωσή τους- ότι ήταν επιρρεπής στο καλό, ότι νοιαζόταν για τους εργάτες, φρόντιζε να μη τους λείψει τίποτα, ως καλός αδελφός και πατέρας και δεν ξέρω τι άλλο. Ρώτησαν επίσης αν εμείς πήγαμε να δούμε τα μεταλλεία, αν είδαμε τα ερκοντίσια που βάλονε, τους εξαιρισμούς κι άλλα τ' άλλα. Ναι, εμείς έχαμε πάει, τα είδαμε, πήγαμε στα Μαντεμοχώρια. Ρώτησαν επίσης τις ηλικίες, 25, 30, 35, 40 χρόνων. Δεκάδες τάφοι σ' αυτές τις ηλικίες. Θυμάμαι τότε, που γυρνάγαμε στην Αθήνα, προσπαθώντας με κουπόνια να μαζέψουμε κάποια χρήματα για να βγάλουν οι εργάτες μια αφίσα για τις μεγάλες απεργίες.

Εδώ πέρα γίνεται μια προσπάθεια να αντιστραφεί η πραγματικότητα, να παραποτηθεί η πραγματικότητα, να παραποτηθεί, να διαστρέβλωθεί η Ιστορία. Εγώ θα αναφέρω περιστατικά, πραγματικά γεγονότα. Επειδή μας διαβάσανε και μια ανακοίνωση εδώ πέρα κάποιου σωματείου εργαζομένων, θα σας διαβάσω ανακοίνωσεις σωματείων εργαζομένων.

Θα πω για την πρώτη απεργία πρώτα, την πρώτη μεγάλη απεργία στο Μαντέμη Λάκκο. Θέλω να πω επίσης, όσοι ξέρουν τη Θεσσαλονίκη, έξω από τη Θεσσαλονίκη, στο Ασβεστοχώρι, στο Παπανικολάου σήμερα, ήταν το παλιό σανατόριο. Γεμάτο από εργάτες, νέους εργάτες των Μαντεμοχώριων. Φθισικούς. Με καρμένα πνευμόνια. Η πρώτη μεγάλη απεργία έγινε το '75. Κράτησε 85 μέρες. Αυτοί οι κύριοι, που νοιαζόταν τόσο πολύ για τους εργάτες, χρειάστηκαν 85 μέρες για να υποχωρήσουν στα αιτήματά τους. Ποια αιτήματα; Μια μικρή αύξηση, να πάει το βασικό μεροκάμισο 400 δραχμές και να υπάρχει γιατρός στις στοές για τα δυστυχήματα. Αυτό ζήταγαν. Για να φτάσουν οι εργάτες -ήταν καθολική η απεργία- να απεργήσουν επί τρεις μήνες, να φτάσουν σ' αυτό το σημείο της απελπισίας και της απόγνωσης, φανταστείτε τι τραβάγιαν.

Μερικά στοιχεία. Λίγα πράγματα. Για τα δυστυχήματα... ποια δυστυχήματα... και τη χαλίκωση. Χαλίκωση είναι η σκόνη από τον πυρίτη που αναπτύνεται και προκαλεί πνευμονοκονίαση και την αγριότερη φθίση. Θα σας διαβάσω επίσης αποστάσιμα από μια ανακοίνωση του Σωματείου Εργατών και Τεχνιτών Μεταλλωρύχων Νέου Κόκκινου Θηβών "Ο Αγιος Ιωάννης". Απεργήσανε 115 μέρες κι αυτοί. Λένε: "Εμείς οι απεργοί μεταλλωρύχοι του Μποδοσάκη απεργούμε από τις 31 Γενάρη. Κατεβήκαμε σ' αυτό το δίκαιο αγώνα διεκδικώντας καλύτερες μέρες για μας και τα παιδιά μας. Αγωνίζομαστε ένα μήνα τώρα-κράτησε σχεδόν 4 μήνες αυτή η απεργία- γι' ανθρώπινα μεροκάματα, για καλύτερες

■ Δημήτρης Κουφοντίνας

«Αυτοί είναι οι δίκοι μας μάρτυρες. Αυτοί που σακατευτήκανε. Δεκάδες εργαζόμενοι που σκοτωθήκανε. Εκατοντάδες χαλικωμένοι με καμμένα πνευμόνια. Εκατοντάδες παιδιά ορφανά. Εκατοντάδες μάνες χαροκαμένες. Εκατοντάδες ορφανεμένες αγκαλιές»

και μας είπαν ότι υπήρχε -που δεν υπήρχαν παρά τα ελάχιστα- κερδίθηκαν με τόσο σκληρούς αγώνες. 115 μέρες, 85 πιο πριν.

Αλη απεργία, στο Μαντέμη Λάκκο. Είναι το '77. Τι ζήτανε στο Μαντέμη Λάκκο; Να καθηερωθούν επιδόματα τριετίας και επιδόματα επικίνδυνων και ανθυγιεινών συνθηκών δουλειάς. Δεν υπήρχε επιδόματα επικίνδυνων και ανθυγιεινών συνθηκών δουλειάς! Ζητάγανε να υπάρχει γιατρός και νοσοκομειακό αυτοκίνητο στις στοές. Περιγράφουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι: "Από πάνω τρέχει νερό συνέχεια. Συνέχεια τσαλαβουτάμε στα νερά και τις λάσπες. Σαπίζουμε. Στεγνό μέρος δεν υπάρχει εκεί μέσα. Και δεν είναι σκέτο νερό, είναι μολυσμένο, έχει μέσα γαλαζόπετρα και θεικό οξύ. Αφού στάζει πάνω στα σιδερά που κυλάνε τα βαγόνια και τα κόβει όπως το οξυγόνο. Η θερμοκρασία εκεί κάτω μπορεί να 'ναι και κάτω από το μηδέν, μπορεί να 'ναι και 60 βαθμούς. Αναγκαζόμαστε να δουλεύουμε με το σώβρακο. Υπάρχει άνθρωπος στη Μεγάλη Παναγία που δε βλέπει καθόλου και παίρνει 4.000 σύνταξη. Πώς θα τα βγάλει πέρα; Και όταν χρειάστηκαν λεφτά για να πάει έξω για εγχειρίστη, ζητήσαμε από την εταιρία και μας είπε η εταιρία, τι είμαι εγώ, φιλανθρωπικό ίδρυμα; Μαζέψωμε εμείς λεφτά, ανάμεσά μας".

Αναφέρουν τι τραβάγανε από το ΙΚΑ για να αναγνωριστεί η αναπτηρία τους. "Στο χωρίο είμαστε 150 χαλικωμένοι. Κανείς δεν προφτάνει να βγει στη σύνταξη από το όριο της ηλικίας. Για να σε πάσσει το όριο της ηλικίας πρέπει να κάνεις 10.500 μεροκάματα. Άλλα ώστου να τα πάσσεις, στα 5.000 σε παν στα κυπαρίσσια. Οταν πάθεις πνευμονοκονίαση, τότε αρχίζουν να 'ρχονται όλες οι αρρώστιες μαζεμένες. Φυματίωση, βρογχίτιδα, αιμοπτύσεις, άσθμα, καρδιακή και αναπνευστική ανεπάρκεια. Και αυτοί που πάλευαν από καρδιά ή καρκίνο, στην πραγματικότητα φταίει η χαλίκωση. Ακόμα και οι επιστάτες, αν υπάρχουν 20 στο Μαντέμη Λάκκο, οι 15 είναι δήμιοι (σχόλιο Κουφοντίνας: Ισως αυτοί είναι που υπογράφανε την ανακοίνωση που διαβάσατε πριν). Οποιος είναι καλός επιστάτης των διώχνουν. Μόνο τα καθάρματα κρατάνε. Πολλοί που δε χωρούσε η ψυχή τους να μαζέπουν να ψωφάμε και μιλάγονε λίγο για την αδικία τους έδιωχναν αμέσως. Πρωτού ξεκίνησαν για απεργία πήγαμε να πούμε τα αιτήματά μας στην εταιρία. Ο διευθυντής του μεταλλείου ο Μπίμπηλας δεν ενδιαφερόταν να κουβεντιάσει μαζί μας. Μας είπε μονάχα πως η εταιρία δεν θα μας ικανοποιήσει κανένα αίτημα. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά κι ότι τα αιτήματά μας δεν τον ενδιαφέρουν καθόλου".

Αυτή είναι μια ανακοίνωση που βγάλωνε στις 80 μέρες της απεργίας. Τι ζήταγαν; Να καλυτερέψουν οι συνθήκες δουλειάς και ζωής. Να έχει το δικαίωμα η διοίκηση του σωματείου, πρόσδερος και γραμματέας, δύο φορές το μήνα να επιτηρούν τις γαλαρίες για λόγους ασφαλείας. "Ζητάμε καλύτερες συνθήκες δουλειάς, γιατί χωρίς υπερβολή σχεδόν καθημερινά έχουμε τραυματισμούς και ένα θάνατο το χρόνο". Κάνωνε 115 μέρες απεργία. Και κέρδισαν. Χρειάστηκαν 115 μέρες να απεργήσουν για να υποχωρήσει ο Μποδοσάκης και να δεχτεί, αυτός που νοιαζόταν τόσο για την υγεία και την ασφάλεια των εργατών, έλεγχο των στοών από το σωματείο δυο φορές το μήνα. Στην απεργία των μεταλλωρύχων η απάντηση του Μποδοσάκη ήταν ίδια με όλων των αφεντικών σε αγωνιζόμενους

ΠΙΣΩΣΠΑΣΤΗ στις 24/1/79- ώστε η διεύθυνση της ΠΥΡΚΑΛ να διαθέσει αυτοκίνητο κατάλληλα διαμορφωμένο για τη μεταφορά των τραυματιών και ασθενών. Αυτοί οι φιλάνθρωποι που νοιαζόταν τόσο πολύ για τους εργάτες έπρεπε να υποχρεωθούν μετά από 40 μέρες αγώνα να διαθέσουν ένα αυτοκίνητο για να μεταφέρονται οι τραυματίες στο νοσοκομείο.

Τι άλλο να πω; Είναι πάρα πολλά, δε μπορώ να τα διαβάσω. Λέει ονόματα. Θα σας φέρω εδώ μάρτυρες. Αυτοί είναι οι δίκοι μας μάρτυρες. Αυτοί που σακατευτήκανε. Δεκάδες εργαζόμενοι που σκοτωθήκανε. Εκατοντάδες χαλικωμένοι με καμμένα πνευμόνια. Εκατοντάδες παιδιά ορφανά. Εκατοντάδες μάνες χαροκαμένες. Εκατοντάδες ορφανεμένες αγκαλιές.

Τι θα μας πείτε; Οι φιλάνθρωποι, οι επιρρεπείς στο καλό; Να μας πείτε τι; Για τις φιλανθρωπίες, γι' αυτά τα ψίχουλα, μπροστά στα εκατοντάδες δισκοκατομμύρια που βάλωνται στις τσέπες τους; Οι μόνο που ευεργετήθηκαν ήταν οι ελβετικές τράπεζες. Κανείς άλλος. Εμφανίζονται κάποια ψίχουλα που δόθηκαν ή θασαα δοθούν, για φορολογικούς λόγους... Ολοι οι καπιταλιστές απατεώνες φτιάχνουν ιδρύματα. Ιδρυμα Λάτση, ιδρυμα Μποδοσάκη, ιδρυμα Νιάρχου, ιδρυμα Ωνάση, όλοι αυτοί κάνωνται ιδρύματα να εμφανιστούν ως ευεργέτης. Ο Μποδοσάκης δε θα μείνει ως ευεργέτης. Θα μείνει ως ο πιο σκληρός καπιταλιστής, ο πιο σκληρός εκμεταλλευτής της εργατικής τάξης.

Αμήχανος ο Λυκουρέζος προσπαθεί να πάει τη συζήτηση αλλού, να κάνει φτηνή σπέκουλα, ενώ την ώρα που μιλάει ο πρόεδρος, προβλέποντας τα ζόρικα, κάνει διάλειμμα και οι δικαστές αρχίζουν να αποχωρούν από την έδρα.

Λυκουρέζος: Επικαλεστήκατε το ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ και το ΚΚΕ, αλλά το ΚΚΕ δεν δολοφονούσε στους δρόμους Κουφοντίνας: Ο Μποδοσάκης δολοφο

■ Ενας φοιτητής βαριά τραυματίας στη Θεσσαλονίκη

Πλιάτσικο, καφρίλα και τραμπουκισμός

Σε ξένες πλάτες φρόντισαν κάποιοι να κάνουν το κούμπα τους (και την καβάντζα τους) κλέβοντας υπολογιστές από το Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης. Ξημερώματα Παρασκευής 24/5, την ώρα που στο χώρο του Πολυτεχνείου γινόταν πάρτι από το φοιτητικό σχήμα «El condor pasa», κάποιοι άλλοι προγματοποιούσαν διάρρηξη στην ησιδια υπολογιστών του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών. Τα βλέμματα όλων ήταν στραμμένα στα δρώμενα του πάρτι και όχι στους χώρους του Πολυτεχνείου. Τι πιο ευνοϊκό για τους πλιατσικόδγους μας για να δράσουν; Βέβαια, η ευθύνη της κλοπής θα έπεφτε στις πλάτες των φοιτητών που είχαν αναλάβει τη διοργάνωση της εκδήλωσης στο χώρο του Πολυτεχνείου, αλλά «δε βαριέσαι; Αυτοί το πάρτι τους κι εμείς την πάρτη μας». Κάπως έτοις σκέφτηκαν.

Επιπρόσθετα, σε μια περίοδο που κυβέρνηση, αξιωματική αντιπολίτευση, καθηγητικό κατεστημένο και ΜΜΕ υπονομεύουν το άσυλο, μια τέτοια ενέργεια «χύνει νερό στο μύλο της αντίδρασης» (όπως θα έλεγαν και οι παλιοί επαναστάτες). Άλλα φαίνεται πως για τους πλιατσικόλγους το άσυλο, όπως και άλλες λαϊκές κατακτήσεις, μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα. Σε πρώτη μπαίνει η προσωπική ικανοποίηση για την «προσωπική απελευθέρωση». Αραγε σε τι διαφέρει η ιδεολογία τους από αυτή ενός γάπτι, απόφοιτου οικονομικής σχολής, που βγάζει χρήμα ροκανίζοντας την υπεραξία των

εργατών; Σε τίποτα.

Κατά τις 5, οι διαρρήκτες έγιναν αντιληπτοί από ομάδα φοιτητών, που έσπευσε να τους εμποδίσει, ακινητοποιώντας το αυτοκίνητο που θα μετέφερε τη λειά και έναν από τους δράστες. Η συνέχεια παρουσιάζει συνέπεια με τον ατομισμό των πλιατσικόλγων και συγγένεια με τον φασισμό ενός γάπτι. Ομάδα από συντρόφους του δράστη εμφανίστηκε οπλισμένη με καρδόνια, αλυσίδες και σιδερένια εργαλεία, που προφανώς είχαν χρησιμοποιηθεί για τη διάρρηξη. Λεγλάτησαν τις εγκαταστάσεις του Πολυτεχνείου, έβαλαν φωτιά στο καμαράκι του Συλλόγου Φοιτητών Αρχιτεκτονικής και συγκρούστηκαν με φοιτητές. Ένας από τους φοιτητές δέχτηκε χτύπημα με βαρύ οιδέρνιο εργαλείο στο κεφάλι, τραυματίστηκε σοβαρά και νοσηλεύεται ακόμη στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του ΑΧΕΠΑ με βαριές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις. Ευτυχώς το παιδί έφευγε τον κίνδυνο και ας ευχθούμε ότι δεν θα αντιμετωπίσει κανένα πρόβλημα και στο μελλον.

Πριν από καιρό, στη διάρκεια εκδηλώσεων αλληλεγγύης σε απεργό πείνας κούρδο πολιτικό πρόσφυγα, κάποιοι που αυτοπροσδιορίζονταν ως αναρχικοί εκμεταλλεύτηκαν τις κινητοποιήσεις για να ξαφρίσουν υπολογιστές από το χώρο του Πανεπιστημίου. Ανθρωποι του κινήματος αλληλεγγύης αντέδρασαν τότε σάμεσα, συνέλεξαν τους υπολογιστές από τα «λημέρια»

των δραστών και τους επέστρεψαν στο πανεπιστήμιο. Τότε, ομάδες αναρχικών είχαν σπεύσει να καλύψουν πολιτικά τους δράστες χαρακτηρίζοντας την περιφρούρηση των υπολογιστών από τα στέκια των πλιατσικόλγων «τραμπουκισμό» και «σταλινικές πρακτικές». Αυτή τη φορά, ευτυχώς δεν είχαμε ανάλογες εκδηλώσεις πολιτικής κάλυψης. Οι όποιοι δράστες παρέμειναν πολιτικά άγνωστοι και πολιτικά αικαλυπτοί. Βλέπετε, οι πλιατσικόλγοι αυτή τη φορά ξεπέρασαν κάθε όριο, έδρασαν με όρους υποκοσμιακής αλητείας και παραλίγο να στείλουν έναν άνθρωπο στον άλλο κόσμο. Δεν ειδαμε, όμως, τους ευαίσθητους... «αντισταλινικούς» να παίρνουν θέση για το γεγονός. Να τοποθετούνται πολιτικά απέναντι σε τέτοιες εκδηλώσεις. Ψάχνεις το Indymedia και δε βλέπεις τίποτα από τους άλλοτε λαλιστάτους. Ούτε η ανωμυία φαίνεται ικανή να σπάσει τη σιωπή τους. Ομως, αυτή η σιωπή αποθραύνει τους πλιατσικόλγους, αν υποθέσουμε ότι αυτοί έχουν οποιαδήποτε σχέση με κινήματα.

Ηδη, ασφαλίτες, εκμεταλλεύμενοι τα γεγονότα της Παρασκευής, έχουν κάνει την εμφάνισή τους στο Πολυτεχνείο, παραβιάζοντας το άσυλο και η Αστυνομία έχει εντείνει τις περιπολίες της στον περίγυρο του ΑΠΘ. Φοιτητικά σχήματα που αγκαλιάζουν πολιτικά το φάσμα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου αποφράσισαν την Τρίτη το απόγευμα, από κοινού, να πάει να το κάνει μόνος του, να σηκώσει τα ρίσκα και τους κινδύνους. Σ' αυτό δεν μας πέφτει λόγος. Οχι, όμως, πλιάτσικο στις πλάτες οργανωτών εκδηλώσεων, που δεν έχουν ιδέα και στο τέλος βρίσκονται εκτεθειμένοι. Αυτό συνιστά πολιτική ανηθικότητα.

Αυξήσεις φωτιά

μι πληθωρισμό οδηγεί σε... ενδιαφέροντα συμπεράσματα.

■ Ιδού η ακριβεία

Τα επίσημα στοιχεία της ΕΣΥΕ για τις τιμές βιομηχανίας, στο διάστημα Γενάρης 2005 – Γενάρης 2006, δείχνουν αύξηση κατά μέσο όρο 9,3%. Για τα εμπορεύματα που προορίζονται για την εσωτερική αγορά η αύξηση είναι 9,9%, ενώ για τις εξαγωγές 7,5% (η διαφορά στο «μέσο» και το «έξω» είναι ευεξήγητη. «Μέσα» κάνουν ό,τι θέλουν, ενώ «έξω» περιορίζονται κάπως από τον

ανταγωνισμό).

Ενδιαφέρον, όμως, παρουσιάζει και η ανάλυση ανά κλάδο. Πρώτος στη λίστα των ανατιμήσεων ο ενεργειακός κλάδος, με ετήσια αύξηση τιμών 17,8%. Δεύτερος στη λίστα ο κλάδος τροφίμων, με μέση ετήσια αύξηση 9,4%.

Κατά τα άλλα, ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή, δηλαδή ο επίσημος τιμάριθμος λιανικής, παραμένει κάτω από το 3,5%. Χρειαζόμαστε μήπως άλλη μαρτυρία για να καταλάβουμε ότι αυτός ο δείκτης είναι φεύγοντας σε εξω-

προβούν σε πρωτοβουλίες ενεργοποίησης των φοιτητών για την περιφρούρηση του ασύλου. Ήδη, όμως, έχει χαθεί πολύτιμο έδαφος. Επικοινωνιακά, οι δυνάμεις που θέλουν την κατάργηση του ασύλου ή το βασάνωμά του έχουν κερδίσει κι άλλους πόντους.

Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, που θα μπορούσε να γίνει και με αφορμή κοινωνικούς αγώνες που αναπτύσσονται μέσα στο Πανεπιστήμιο ή με ορμήτηριο το Πανεπιστήμιο, η ιστορία του ανέξοδου πλιάτσικου, που γίνεται στις πλάτες όσων οργανώνουν πολιτικές ή ψυχαγωγικές εκδηλώσεις σε πανεπιστημιακούς χώρους και οι οποίοι δεν έχουν ιδέα και στο τέλος καλούνται να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες, πρέπει να χτυπηθεί αμειλίκτα. Με όρους κινήματος, βέβαια, αλλά να χτυπηθεί. Αρκετά πια με την αλητεία και την καφρίλα ορισμένων, που μάλιστα ορισμένες φορές παίρνει σάρκα και οστά όχι για να ικανοποιήσει κάποιες ανάγκες (π.χ. να εφοδιαστούν με υπολογιστές), αλλά με σκοπό καθαρά προβοκατόρικο (να προκληθούν και να εκτεθούν εκείνοι που πήραν την άδεια και οργάνωσαν την εκδήλωση). Οποιος θελει να κλέψει, για οποιοδήποτε λόγο, να πάει να το κάνει μόνος του, να σηκώσει τα ρίσκα και τους κινδύνους. Σ' αυτό δεν μας πέφτει λόγος. Οχι, όμως, πλιάτσικο στις πλάτες οργανωτών εκδηλώσεων, που δεν έχουν ιδέα και στο τέλος βρίσκονται εκτεθειμένοι. Αυτό συνιστά πολιτική ανηθικότητα.

Ηδη, ασφαλίτες, εκμεταλλεύμενοι τα γεγονότα της Παρασκευής, έχουν κάνει την εμφάνισή τους στο Πολυτεχνείο, παραβιάζοντας το άσυλο και η Αστυνομία έχει εντείνει τις περιπολίες της στον περίγυρο του ΑΠΘ. Φοιτητικά σχήματα που αγκαλιάζουν πολιτικά το φάσμα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου αποφράσισαν την Τρίτη το απόγευμα, από κοινού, να πάει να το κάνει μόνος του, να σηκώσει τα ρίσκα και τους κινδύνους. Σ' αυτό δεν μας πέφτει λόγος. Οχι, όμως, πλιάτσικο στις πλάτες οργανωτών εκδηλώσεων, που δεν έχουν ιδέα και στο τέλος βρίσκονται εκτεθειμένοι. Αυτό συνιστά πολιτική ανηθικότητα.

Ενδιαφέρον, όμως, παρουσιάζει και η ανάλυση ανά κλάδο. Πρώτος στη λίστα των ανατιμήσεων ο ενεργειακός κλάδος, με ετήσια αύξηση τιμών 17,8%. Δεύτερος στη λίστα ο κλάδος τροφίμων, με μέση ετήσια αύξηση 9,4%. Κατά τα άλλα, ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή, δηλαδή ο επίσημος τιμάριθμος λιανικής, παραμένει κάτω από το 3,5%. Χρειαζόμαστε μήπως άλλη μαρτυρία για να καταλάβουμε ότι αυτός ο δείκτης είναι φεύγοντας σε εξω-

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Τώρα που σας γράφω, κορυφώνονται οι καρναβαλικές εκδηλώσεις. Ξέρω πως όχι μόνο δεν σας λείπουν τα καρναβάλια, αλλά τα έχετε καθημερινά. Επιτρέψτε μου όμως να σας πω και για τα δικά μας, που δεν είναι και πολύ κατώτερα.

Τον καιρό των μασκαράδων, λοιπόν, ένας «Κύριε, είμαι καλό παιδί, κοιτάξτε τη γράφω», παρουσίασε μια αποκριάτικη ιστορία ελεύθερου χρόνου που μιλάει για το σπίτι και για το κελί (κάτι σαν το τραγούδι του Τζιμάκου για το μνι και το δελφίνι, δηλαδή). Το όνομά του παραπέμπει στην τάση του να είναι χωμένος εκεί που δεν τον σπέρνουν και να αυτοφύεται σε αγρούς που με το κατόλληλο λίπασμα, βγάζουν υπεραξία απ' το τίποτα. Και βέβαιως επιδίδουν και διαπιστευτήρια, πετυχαίνοντας μ' ένα σμπάρο δυο

Ξυπνήστε καρντάσια

Στο σημερινό σημείωμα θα κάνουμε μια αναφορά στα γεγονότα της Τούμπας στο ντέρμπι ΠΑΟΚ - Ολυμπιακός, αφού ο αναλυτικός σχολιασμός τους απαιτεί πολλαπλάσιο χώρο από αυτόν που ο σύντροφος αρχισυντάκτης διαθέτει στην στήλη.

Θα ξεκινήσουμε από το διαιτητή της αναμέτρησης, τον κ. Μπριάκο, ο οποίος αν θέλει να προσφέρει κάτι στο ελληνικό ποδόσφαιρο, θα πρέπει να σταματήσει την καριέρα του. Εξετάζοντας τον τρόπο που σφύριξε στο παιχνίδι, στο ματάλο μας ήρθε η εκπομπή του Γιώργου Τράγκα «Χωρίς Αναισθητικό». Στο γόνατο έσφαξε τον ΠΑΟΚ, μετά το γκολ, και έσπρωξε με όπιον τρόπο μπορούσε τον Ολυμπιακό. Ομως, αν έμενε μόνο σ' αυτό, δεν θ' ασχολούμαστε καθόλου μαζί του, αφού είναι πλέον μέσα στους κανόνες του πρωταθλήματος το σπρώχιμο κάποιων ομάδων από τους διαιτητές.

Το έγκλημα του Μπριάκου βρίσκεται στον τρόπο που χειρίστηκε τα επεισόδια που έγιναν στο τέλος του αγώνα, όταν μια ομάδα από τους οργανωμένους οπαδούς του ΠΑΟΚ έβαλε φωτιά στη Θύρα 4 και άρχισε να πετάει αντικείμενα προς την εστία του Νικοπολίδη. Τα επεισόδια κράτησαν 10-12 λεπτά και ενώ η κατάσταση ήταν εκτός ελέγχου, ο Μπριάκος όταν συμπληρώθηκε το 90ο λεπτό της κονονικής διάρκειας του αγώνα, σε συνενόηση με τους αρχηγούς των δυο ομάδων, ξεκίνησε και πάλι το παιχνίδι, οι παίχτες κλώτσησαν δυο-τρεις φορές τη μπάλα και σφύριξε την λήξη, σε ένα παιχνίδι που θα έπρεπε να είχε διακοπεί. Μάλιστα, στο φύλλο αγώνα αναφέρει απλά ότι το παιχνίδι διακόπηκε εξαιτίας της φωτιάς και των αντικείμενων που τετούσαν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ, χωρίς να κάνει την παραμικρή νύξη για τις καθυστήρισης που δεν κράτησε.

Οσοι παρακολούθησαν τον αγώνα από την τηλεόραση έγιναν μάρτυρες στο παζάρι ανάμεσα στο Μπριάκο και το Ζαγοράκη (ο οποίος είχε και την υποστήριξη του Τζόρτζεβιτς), προκειμένου να μη διακοπεί το παιχνίδι. Με την απόφαση του αυτή της Μπριάκος αλλοίωσε την εξέλιξη του πρωταθλήματος, αφού ο ΠΑΟΚ γλύτωσε το μηδενισμό (ο οποίος συνεπάγεται αφαίρεση 3 βαθμών) και τις τουλάχιστον πέντε αγωνιστικές αποκλεισμό της έδρας του. Επικίνδυνος, λοιπόν, για όσα γίνονται μέσα και έξω από τον αγωνιστικό χώρο.

Συνεχίζουμε με το διευθυντή Αστυνομίας κ. Μπάμιατζη, ο οποίος εκτός των άλλων δή-

λωσε:
«Επιτυχία
των μέ-
τρων είναι
να μην
υπάρξουν

τραυματισμοί φιλάθλων Είχαμε σπασμένα IX; Είχαμε σπασμένες βίτρινες; Δεν προστατεύθηκε το δημόσιο συμφέρον; Μόνο για την ρίψη αντικειμένων είναι τα μέτρα». Αφογος ο κ. Διευθυντής, ο οποίος θα έπρεπε να ζητήσει από τους παρευρισκόμενους στο γήπεδο της Τούμπας να πληρώσουν εισιτήριο και για τη θεατρική παράσταση που έδωσαν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ στη Θύρα 4. Το γεγονός ότι παραβίαστηκαν μια σειρά διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (εμπρησμός, καταστροφή περιουσίας, απόπειρα κατά της σωματικής ακεραιότητας των παιχτών κτλ.), καθώς και η νομοθεσία για τη βία στα γήπεδα των αφίγνων παγερά αδιάφορο. Άλλωστε, όπως σωστά είπε, η Αστυνομία ενδιαφέρεται πάνω απ' όλα για το δημόσιο συμφέρον και η Αστυνομία της Θεσσαλονίκης αυτό το απέδειξε έμπρακτα στην περίπτωση των απεργών της ΒΦΛ, που υπονομεύουν το κράτος, τους οποίους τα ΜΑΤ ξυλοφρέτωσαν, γιατί διαδήλωναν για μη κλείσιμο το εργοστάσιο και βρεθείν στην ανεργία. Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε και το δεδομένο, ότι η δυναμική αντίδραση των οργανωμένων οπαδών του ΠΑΟΚ ήταν γνωστή πολύ καιρό πριν, καταλαβαίνουμε την ετοιμότητα των μπάτων.

Ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει να δώσουμε στις δηλώσεις του υφυπουργού Αθλητισμού, ο οποίος εκτός από το θεσμικό του ρόλο είναι η Θεσσαλονίκης και ΠΑΟΚτζής, συνεπώς μπορεί να έχει μια ολοκληρωμένη άποψη. Ο Ορφανός, αφού διαπιστώσει ότι «το φαινόμενο έχει να κάνει με τις δυνάμεις που έχουν ανδρωθεί από τις συμπεριφορές των ιδίων των ανωνύμων εταιριών, οι οποίες δημιούργησαν αυτούς τους στρατούς, τους χρησιμοποιήσαν και τώρα το παιχνίδι γυρίζει ανάποδα» και αφού ξεκαθάρισε ότι «το θέμα δεν θα μείνει χωρίς απαντήσεις και δεν υπάρχει περίπτωση να είναι αυτοί (σ.σ. οι οπαδοί που δημιουργούν επεισόδια) οι νικητές», κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι αυτά που διαδραματιστήκαν στην Τούμπα «δεν ήταν γεγονότα βίας, αλλά οργανωμένη αντίδραση στη διοίκηση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ». Και στην περίπτωση αυτή η επιστήμη σηκώνει ψηλά τα χέρια. Άλλο πράγμα η βία στα γήπεδα και όλο η οργανωμένη αντίδραση εναντίον μιας ΠΑΕ! Οι δικηγόροι που ανέλαβαν την υπερά-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σπιση των συλληφθέντων για τα επεισόδια σημαία πρέπει να κάνουν τη δήλωσή του και να απαιτήσουν την αθώωσή τους.

Μάλιστα, επειδή ο υφυπουργός, εκτός από «θεωρητικός» είναι και πρακτικός άνθρωπος, δεν έμεινε μόνο στις διαπιστώσεις και στις δηλώσεις, αλλά έβαλε και χρονοδιάγραμμα μέσα στο οποίο θα λυθεί το πρόβλημα της βίας στα γήπεδα, δηλώνοντας: «Υπενθυμίζω ότι ανάλογες προσπάθειες στο εξωτερικό έκαναν από πέντε έως επτά χρόνια για να ευδικιμήσουν. Αν και στη δήλωση αυτή υπάρχει μια σχετική ασάφεια, ίσως γιατί εμείς οι κοινοί θυητοί δεν μπορούμε να φτάσουμε στο επίπεδο της σκέψης ενός Ορφανού, με πρόχειρους υπολογισμούς φτάνουμε στο σωτήριο έτος 2013, στο οποίο εκτός από τις αγροτικές επιδοτήσεις, δεν θα υπάρχει και βία στα γήπεδα. Και για να προλάβω ορισμένους βιαστικούς (οι οποίοι πρέπει να φηφίζουν ΠΑΣΟΚ), στα δυο χρόνια που είναι υφυπουργός Αθλητισμού ο Ορφανός δεν καθόταν. Το γεγονός ότι μέχρι σήμερα δεν έχει κάνει το παραμικρό για να καταπολεμήσει τη βία στα γήπεδα δεν οφείλεται σε ολιγωρία, αλλά στο ότι μελετούσε σφαιρικά το θέμα, γεγονός που αποδεικνύεται και από το βάθος των δηλώσεών του. Τώρα όμως, που είναι σήγουρος, βγήκε και με ξεκάθαρες δηλώσεις έκανε τους χουλιγάνους να χάσουν τον ύπνου τους.

Αφήσαμε για το τέλος τους άμεσα εμπλεκόμενους, τους οπαδούς και τη διοίκηση του ΠΑΟΚ. Σύμφωνα με τους ιστορικούς, «η ιστορία επαναλαμβάνεται σαν φάρσα ή σαν τραγωδία» και ο ΠΑΟΚ είναι ίσως η μοναδική περίπτωση που αυτό επιβεβαιώνεται. Οι εικόνες των οπαδών που σπάνε, καίνε και καταστρέφουν την Τούμπα, με αίτημα να φύγει ο πρόεδρος της ομάδας, είναι εδώ και πολλά χρόνια επαναλαμβανόμενες. Κάθε τρία -τέσσερα χρόνια ο ΠΑΟΚ βρίσκεται στη δίνη μιας εμφύλιας σύγκρουσης μεταξύ οπαδών και προέδρου, παρά το γεγονός ότι άπαντες που έχουν σημείωσε αναφοράς την ομάδα ζουν και αναπνέουν για το καλό της.

Οι οργανωμένοι οπαδοί εδώ και δεκαετίες έχουν φάει το παραμικρό ότι για τα στραβά που συμβαίνουν στην ομάδα τους φτούνε το αθηναϊκό κατεστημένο. Δεν έχουν καταλάβει ή δεν

θέλουν να καταλάβουν ή, για να είμαστε περισσότερο ακριβείς, αυτοί που βολεύονται με την κατάσταση που επικρατεί στην ομάδα δεν τους αφήνουν να καταλάβουν, ότι από τη στιγμή που το ποδόσφαιρο έγινε επαγγελματικό και τα πάντα καθορίζονται από τις οικονομικές δυνατότητες του καπιταλιστή που επενδύει στην ομάδα, ο ΠΑΟΚ (το ίδιο ισχύει και για τις άλλες ομάδες της πόλης) δεν μπορεί να είναι πρωταγωνιστής στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Η Θεσσαλονίκη οικονομικά δε μπορεί να συναγαννιστεί την Αθήνα, συνεπάσιμα οι ομάδες της πόλης θα βλέπουν συνεχώς την πλάτη των αθηναϊκών. Το πρόβλημα είναι καθαρά οικονομικό και όσοι δεν το βλέπουν είναι συνένοχοι ή βλάκες. Οι επικεφαλής των οργανωμένων χρησιμοποιούν την αναμφισβίτητη αγάπη των οπαδών της ομάδας, για να μπορούν να διαπραγματεύονται με τον εκάστοτε ιδιοκτήτη το μερικό τους από τον ΠΑΟΚ, οι πολιτικοί της Θεσσαλονίκης βολεύονται με την υπάρχουσα κατάσταση, αφού ανά τακτά χρονικά διαστήματα ρυθμίζουν τα χρέη ή βρίσκουν «επενδυτές» προκειμένου να βγει η ομάδα από το οικονομικό οδιέδοσ που την οδηγούν οι «σωτήρες» της, εξαργύρωντας την προσφορά τους σε ψήφους, και τέλος οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού, που στελεχώνουν τη διοίκηση της ομάδας, κάνουν την αρπαχτή τους πριν αναγκαστούν από την «λαϊκή οργή» να εγκαταλείψουν την ομάδα.

Μια κακόγουστη θεατρική παράσταση διαδραματίζεται και στις μέρες μας στον ΠΑΟΚ, η οποία ευτυχώς φτάνει στο τέλος της, χωρίς να υπάρξουν ανθρώπινες απώλειες. Ο Γούμενος είναι έτοιμος να τα παρατήσει, ο Ορφανός και ο Βενιζέλος φέρουν τον επόμενο σωτήρα της ομάδας και οι οπαδοί της σύντομα θα δουν τον αγώνα τους εναντίον του Γούμενου να δικαιώνεται. Αυτό που θα αργήσουν να δουν είναι την ομάδα τους να πρωταγωνιστεί, αλλά γ' αυτό φταίει το αθηναϊκό κατεστημένο και δυστυχώς η στήλη δεν έχει τη δυνατότητα να τους ξυπνήσει...

Κος Πάπιας

■ ΚΡΙΣΤΙ ΠΟΥΤΓΟΥ Η Οδύσσεια του κ. Λαζαρέσκου

Η πορεία ενός ηλικιωμένου μοναχικού α

FREAKED OUT! (Εχουμε)

Πόλεμος ταξικός, όχι συνδικαλισμός (σχόλιο για τα πρόσφατα εργατογεγονότα) (προς το παρόν)

Βία στη βία της ex-ουσίας!

Η μεγάλη πλειοψηφία της μικρομεσαίας αγροτιάς έχει κοινά συμφέροντα με τους εργατούπαλλήλους και τους μικρομεσαίους επαγγελματίες (Αλ. Παπαρήγα)

◆ Αδικοι και κοτα(άδικοι)... (Για τη δίκη 17Ν).

◆ Πρεζοδρόμια/ καβαλούν οι νοικοκυραίοι (εν οίκω κόκκυγος ωραίοι).

◆ «Μα επειδή οι ναυτεργάτες είναι απελπισμένοι, γ' αυτό θέλουν και κατεβαίνουν. Και που

'σαι... Γνωστή η παπαγαλία, γνωστή και η τρομοκρατία. Να μην κάνουν απεργία οι ναυτεργάτες γιατί πλήττονται οι αγρότες. Να μην κατέβουν οι αγρότες γιατί κιβώνται οι εθνικές. Να μην απεργήσουν οι νοσοκόμοι γιατί κινδυνεύουν οι ασθενείς. Να μην το διανοθούν οι μπάτσοι γιατί θα μπουκάρουν τα κλεφτρόνια. Να μην το τολμήσουν οι καθηγητές γιατί θα μείνουν από οπίτιο». Δ. Δανικα, «ΤΑ ΝΕΑ», 23/02/06. (Μέχρι εκεί «επιτρέπεται» η σκέψη: να περιλαμβάνει τις «βασικές» συνιστώσες του συστήματος και να «σβήνει» τη δίψα...).

◆ Τι έγινε παιδιά; Η αξιολόγηση πέρασε και δεν το καταλάβαμε;

◆ Κατά τα άλλα: «Η απεργία στις 10 και 11 Νοέμβρη ήταν της αριστεράς! Το αγωνιστικό μπλοκ στη Γ.Σ. κράτησε πάνω του το φορτίο, αντιπαρατέθηκε με θεούς και δαίμονες, κερδίζοντας την ηγεμονία των δρό-

μων». Δηλαδή, τι ακριβώς συνέβη ρε μεγάλε στις 10-11 Νοέμβρη; Ή και γιαμά τις διαδηλώσεις και χαμός; (Το απόστολα στα εισαγωγικά από τα «Αντιτετράδια της εκπαίδευσης», τεύχος 76-77, χειμώνας 2006).

◆ «Υπενθυμίζουμε ότι η ΝΔ έχει ανάγκη της άστυπης συνεργασίες με αυτά τα κόμματα (σ.σ. ΚΚΕ-ΣΥΝ) στον δεύτερο γύρο των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Αντιθέτως, η ΠΝΟ, παρά την υποχώρησή της, έχει λόγους να είναι και ικανοποιημένη, αφού η επιστράτευση της πρόσφερε μία αξιοπρεπή διέξοδο». (Σ.τ. Λυγερός, στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 24/02/06).

◆ Αφού την (ξε)πούλησαν είχαν και το θράσος να γράφουν (Τετάρτη, 22/02/06, «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ») «Υπόθεση όλων ο αγώνας των ναυτεργατών».

◆ Ολο και πληθαίνουν μέσα στο μαύρο σκηνικό οι δηλώσεις τύπου «σφάξε με αγά μου ν' αγιάσω»...

◆ Ενα στα γρήγορα! «Έχετε τείρα - βγάλτε πολιτικά συμπερασμάτα: Η Αλ. Παπαρήγα σε Νάουσα-Θεσ/νική», («ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ», 23/02/06). Τα αργύρια της προδοσίας.

◆ «Συνταγματικά τα πανωτόκια», «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 21/02/06. (Σκάστε και πιέστε τον).

◆ «Μαστίστηκε» στην ελληνική γλώσσα δεν υπάρχει. Οι μόνοι «δόκιμοι» όροι περιορίζονται στο «μαστίζεται-μαστίζοταν» (εκ της στήλης).

◆ Τι όμορφα που τα φέρνουν: Τρίτη (ξε)πούλησαν την απεργία των ναυτεργατών, Τρίτη ανακοίνωσαν τους συνδυασμούς ΚΚΕ και λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων για τις εκλογές... (θανατερές συμπτώσεις).

◆ ... και μην ξεχνάτε την γύρωβυζίων...

◆ Τώρα το πλοίο έχει σαλπάρει/ κι ο ναυτεργάτης έχει σαλτάρει.

◆ Ο πιο πετυχημένος (για τους νοώντες που νοούν) τίτλος του «ΕΘΝΟΥΣ», 23/02/06: «Επιδειξη πυγμής και... ανικανότητας

- Στα άκρα οδηγεί ο Κεφαλογιάννης τη σύγκρουση στα λιμάνια» (και καταρχάς και εν πρώτοις γέλασε τ' αχειλί κάθε... ψυλλιασμένου...).

◆ Εφτά εκατομμύρια φτωχοί στη Γαλλία: Μόνο;

◆ «We have a dream...» (Γ. Πανούσης), «Η ΑΥΓΗ», 23/02/06. (Εμπειρο το συνολιάκι - παράφραση του I have a dream του M. L. King- αλλά μούφα η συνία...). Επί του προκειμένου (του) ΣΥΝ-(η)ουσία.

◆ Για τους «μνημονεύοντες» την ΕΠΟΝ: η οργάνωση σγωνίστηκε (και) με τα όπλα, (οκλεύοντες την αλήθεια).

◆ Δηλαδή ο γκείγκα (καουμπόν) γιατί αποτελεί εξαιρετικό θέμα για τανία; (αναρωτίεις και οι κοιτάζοντας τις εφημεριδοκριτικές...).

◆ «Στο Δαφνί ο υπουργός Υγείας, Δημ. Αβραμόπουλος»: αντέ μπας και γλυτώσουμε...

◆ Προς οπαδούς Κίνας και Μάο: μετά το Μάρο το έργο του συνέχισε ο γα-Μάρο. (Και το όνομα του ήταν Τσε-Ντουγκ και όχι Μάο - αυτό ήταν το επίθετο του...).

◆ Επί της ουσίας Σουφλιά, πότε θ' απαντήσεις; Του αιγ-λια;

◆ Να μην ξεχνάμε ότι το ΚΚΕ «καβάτζωε» 4.5 δισ. ευρά από τακτική κρατική χρηματοδότηση, 3.3 ο ΣΥΝ και 868.000 το ΔΗΚΚΙ (που-υπάρχει); Το ποσό του ΣΥΡΙΖΑ κατανέμεται μεταξύ κομμάτων και πολιτικών κινήσεων που τον συγκροτούν

(ε, ρε φρόγκα!).

◆ Μα τι μένος κατά του Μήτου είναι αυτό του Βι-Τζ;

◆ Παραλίγο να συγκινηθώ, δηλαδή;

◆ Μεταφρασούλι-μεταφρασούλι γιορτίζει το σακκούλι! (κακιούλες).

◆ «Ναι στην ανάπτυξη» έγραφε το πανό του σωματείου λιπασμάτων (Β.Φ.Λ.)...

◆ Εντατικοί έλεγχοι στην αγορά για την σωστή αναγραφή των τιμών (η ταμπελίτσα μας μάρωνε).

◆ «Ο Καραμανλής... δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά». «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 26/02/06. «Η δεξιά που ξέραμε» Γ. Δελαϊστίκ, «ΠΡΙΝ», 26/02/06.

◆ «Βούλιαξε η κυβέρνηση στο λιμάνι του αγώνα». «ΠΡΙΝ», 26/02/06 (εδώ καράβια χάνονται...). «Συνολικά μπορούμε να πούμε ότι αλλάζει το κλίμα, ότι φυσάει άνεμος αγώνα». Γ. Ελαφρός, «ΠΡΙΝ», 26/02/06 [εντάξει, ελαφρός(μυαλός) είναι ότι θελεί λέει].

◆ «Η επιστράτευση στραταπατορίστηκε!» Δ. Σταμούλης, «ΠΡΙΝ» 26/02/06. (Πες μας τι drinkis, μεγάλε!). Το ίδιο φύλλο του «ΠΡΙΝ» έχει και... Μαίρη Ματσούκα, η οποία δηλώνει ευθαρσώς ότι «το ΠΑΣΟΚ είναι κόμια των εργαζομένων και στόχος μας (σ.σ. του ΠΑΣΟΚ) είναι η ριζική αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου» (όταν λέμε ότι υπάρχει «αριστερή πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ» δεν λέμε μαλακίες τώρα...).

◆ «Παράλληλα, για πρώτη φορά στης Ελληνικές Ενοπλές Δυνάμεις πραγματοποιούνται απεργίες. Τη Δευτέρα 13 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε λευκή απεργία 800 πιλότων της Πολεμικής Αεροπορίας για μισθολογικά και συνταξιοδοτικά ζητήματα, ενώ έτοιμα να ακολουθήσουν είναι τα πληρώματα των υποβρυχίων, οι ειδικές δυνάμεις. Οι φαντάροι και τα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων πρέπει να αρνηθούν να γίνουν απεργοστάσεις». Αντιπολεμική Διεθνοτική Κίνηση - «ΠΡΙΝ», 26/02/06 (αγάλιγαί γίνεται η αγγυερίδα... αγγυόρι - αχ! αυτό το σύνδρομο της μήτρας...).

◆ Αρνούνται το διάλογο και τις Συλλογικές Συμβάσεις - Επιβάλλουν σκληρή λιτότητα και ανεργία - Φτάνει πια! (ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ)

Το βασικό είναι ότι... αρνούνται το διάλογο. Και τα άλλα προβλήματα είναι, αλλά το πρόβλημα των προβλημάτων είναι ο διάλογος. Διότι βασική αρχή της δημοκρατίας είναι να διαλεγόμαστε. Η δε αρχή της αρχής είναι να συνδιαλεγόμαστε. Αυτό που οι κοινεντρεύει το λένε... με το αζημίωτο. Δηλαδή ποιος ζημιώθηκε που οι προηγούμενες ΕΓΣΣΕ ήταν αποτελέσματα διαλόγου; Οι βιομήχανοι; Προς θεού! Αυτοί συνέχεια αυξάνουν τα κέρδη τους. Οι εργάτες; Ε... να, ξέρετε πως εμείς, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, έχουμε κι άλλες πράτσεις που δεν έγιναν δυνατόν να τύχουν ευνοϊκής συνδιαλογής, λόγω ανωτέρως βίας. Σάρι, λόγω δυσμενούς συσχετισμού δυνάμεων. Τέλος πάντων! Τι το παιδεύετε; Δεν βλέπετε με πόση εμπιστούμηνη, με πόση αφίσα, με πόση θέρημη προπαγανδίζουν τις προσπάθειές μας για διάλογο οι επαναστατικές οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς: ΣΕΚ, ΔΕΑ, Ξεκίνημα, Εκφραστή Κλπ. Κλπ.; Μαλάκες είναι αυτοί; Οι μαλάκες είμαστε εμείς που συνδιαλεγόμαστε μαζί τους.

◆ Ολοι στην 24ωρη της ΟΤΟΕ - Βάλτε τέλος στο μεγάλο φαγοπότι των τραπεζών - Μας αφορά ΟΛΟΥΣ (ΟΤΟΕ)

Ποιος εργαζόμενος δεν ξέρει για το μεγάλο φαγοπότι των τραπεζών; Ποιος τα κατάφερε να μην γίνει μέρος του μενού; Βέβαια, αυτό δεν είναι τωρινό. Κρατάει πολλά χρόνια το μεγάλο φαγοπότι. Πανωτόκια, ψιλά γράμματα των συμβολαίων, θανατηφόρα επιτόκια, όλα για το μεγάλο φαγοπότι. Τι έκαναν για όλα αυτά τόσα χρόνια οι συνδικαλιστές γραφειοκράτες των τραπεζών και των περιχώρων; Πράτσεις. Εποικοδομητικές πράτσεις. Στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Στο τραπέζι με το μεγάλο φαγοπότι. Κάτι τι τσιμπολογύσαν κι αυτοί. Για να κοιμίζουν τους εργαζόμενους των

Ουφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Σ. Τσιτουρίδης, που φέρει τον τιμητικό τίτλο «υπουργός Αποιχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας» πήρε πολύ σοβαρά το ρόλο του. Σπεύδοντας να καλύψει το έδαφος που χθήκε με τις λαϊκίστικες τασιμόνιες του «κόκκινου Πάνου», βγάζει στη φόρα τις προγματικές προθέσεις της κυβέρνησης για το Ασφαλιστικό, παίρνοντας αυτός στις πλάτες του την υπόθεση και αφήνοντας στον Αλογοσκούφη το ρόλο του χειροκροτητή. Ο Αλογοσκούφης δεν έχει πλέον ανάγκη να πετάει μπηχτές και να ανοίγει το θέμα. Αρκείται να εκφράζει τη συμφωνία του με τα όσα λέει ο Τσιτουρίδης.

Εκείνο που κάνει ο Τσιτουρίδης είναι να ανοίξει το παιχνίδι και να καθορίσει την ατζέντα από τώρα, βάζοντας στο τραπέζι τα πιο βασικά ζητήματα του ασφαλι-

αυτή την τετραετία, αφού δεν θεωρείται νέα ρύθμιση αλλά εφαρμογή ισχύοντος νόμου. Οπως έχουμε ξαναγράψει, στα ΒΑΕ υπάρχεται περισσότερο από το ένα τέταρτο των μισθωτών, επομένως ο αποχαρακτηρισμός των περισσότερων επαγγελμάτων (αύξηση του ορίου ηλικίας κατά 5 χρόνια) μπορεί να δώσει μια μέση αύξηση των ορίων ηλικίας σε όλη την κλίμακα των μισθωτών κατά 1 χρόνο.

Βέβαια, ο νόμος Ρέππα προβλέπει εφαρμογή του αποχαρακτηρισμού μόνο στους νεοπροσλαμβανόμενους. Ομως, αυτό είναι το πρώτο και ουσιαστικότερο βήμα. Απαξ και γίνει ο αποχαρακτηρισμός, με μια επόμενη ρύθμιση μπορεί να επεκταθεί και στους παλιούς εργαζόμενους, όπως έχει γίνει και με άλλες ρυθμίσεις στην ιστορία των αντιασφαλιστικών ανατροπών.

Μια επιτροπή που συ-

τα πάντα. Και αλλοιγές στα όρια ηλικίας και το ύψος των συντάξεων, κάτι που φραστικά απέκλειε ο Παναγιωτόπουλος, συνεχίζοντας την προεκλογική δημιουργία της ΝΔ. Τη Δευτέρα «βγήκε» σε ραδιόφωνο και όχι μόνο ξεκαθάρισε ότι «το ύψος των συντάξεων και τα όρια ηλικίας είναι τα θέματα του διαλόγου», αλλά και κατέστησε σαφές ότι η μη αύξηση των ορίων ηλικίας και η μη μείωση του ύψους των συντάξεων «δεν είναι σταθερές του διαλόγου».

Ο Αλογοσκούφης, βλέποντας ότι ο νέος υφυπουργός του είναι λίγο άγοραμπτος και από τις μετάνοιες κοντεύει να σπάσει το κούτελο του, προσπάθησε να το μαζέψει. Τα όρια ηλικίας και το ύψος των συντάξεων -είπε- «δεν είναι από τα πρώτα ζητήματα που θα κοιτάξει κανείς» (θα τα κοιτάξει πάντως) και «σε κάθε περίπτωση αυτά δεν

επομένη ο Ρουσόπουλος. Οπως δε δήλωσε ο Αλογοσκούφης, «έχουμε ένα πλαίσιο προτάσεων που θα υποβάλουμε σε όλους τους κοινωνικούς εταίρους και αυτό θα γίνει μέσα στις επόμενες εβδομάδες».

Ας ξεκαθαρίσουμε ένα πρόγμα. Για το αστικό κράτος και τους καπιτολιστές δεν έχει νόημα οποιαδήποτε νέα παρέμβαση στο Ασφαλιστικό που δεν θα οδηγεί στην αύξηση των ορίων ηλικίας και στη μείωση των συντάξεων (κύριων και επικουρικών). Οι συγχωνεύσεις ταμείων και όλα τα υπόλοιπα είναι μέσα προετοιμασίας. Η μεταρρύθμιση που απαιτεί το σύστημα θα γίνει με αύξηση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων, με ταυτόχρονη αναγρέυση της ιδιωτικής ασφάλισης σε «τρίτο πυλώνα» (σχετικό ρεπορτάζ από εκδήλωση της Ενωσης Ασφαλιστικών Εταιριών δημοσιεύσαμε προ

■ Ασφαλιστικό

Ξεκαθαρίζει τους στόχους η κυβέρνηση

στικού: όρια ηλικίας συντάξιοδότησης και ύψος συντάξεων. Ταυτόχρονα, καθιστά σαφές ότι ρυθμίσεις θα γίνουν και κατά την τρέχουσα κυβερνητική θητεία. Μόνο διάλογο θα κάνουμε αυτή την τετραετία, έλεγε ο Παναγιωτόπουλος. «Δεν πρόκειται να κλείσουμε το Ασφαλιστικό αυτήν την 4ετία», δηλώνει ο Τσιτουρίδης, αφήνοντας ανοιχτό το ζήτημα κάποιων επιμέρους ρυθμίσεων. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση θα επιδιώξει τη «σαλαμοποίηση» του Ασφαλιστικού, συνεχίζοντας αυτό που άνοιξε το ΠΑΣΟΚ με το νόμο Ρέππα.

Ο Τσιτουρίδης μίλησε ανοιχτά για τη συγχώνευση των Επικουρικών, που προβλέπει ο νόμος Ρέππα και δεν έχει εφαρμοστεί στην πράξη. Σκόπιμα απέφυγε να αναφερθεί σε μια ακόμη εκκρεμότητα του νόμου Ρέππα, την επανάκριση του καθεστώτος Βαρέων και Ανθυγειενών Επογγολμάτων. Αυτό είναι ένα κρίσιμο ζήτημα, η ρύθμιση του οποίου μπορεί να επιχειρηθεί

γκροτήθηκε για να μελετήσει το ζήτημα, με συμμετοχή και εκπροσώπων της ΓΣΕΕ, ουσιαστικά δεν κατέληξε πουθενά. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που προθυμότατα είχε συμφωνήσει στο νόμο Ρέππα (παλιότερα έχει συμφωνήσει, στο πλαίσιο άλλης επιτροπής, στην κατάργηση του καθεστώτος των ΒΑΕ), ζήτησε να γίνουν ειδικές μελέτες για κάθε επαγγελματική ομάδα και έτσι η επιτροπή έκλεισε άνδοντας τις εργασίες της. Δεν γνωρίζουμε αν έχει συσταθεί άλλη επιτροπή, όπως έχουμε αποκαλύψει, όμως, υπηρεσίες του υπουργείου Εργασίας εδώ και καρό κάνουν μετρήσεις σε χώρους δουλειάς και προφανώς προετοιμάζουν «ειδικές μελέτες», που θα αποφαίνονται ότι τα περισσότερα επαγγελματα δεν είναι πλέον βαριά και ανθυγεινά.

Σε συνέντευξή του σε κυριακάτικη φιλοπασσοκική εφημερίδα («Έθνος»), ο Τσιτουρίδης δηλώσει ότι η ατζέντα του «διαλόγου» θα περιλαμβάνει

αφορούν το 2006, το 07 και το 08». Προφανώς, αυτή την περίοδο θα γίνουν οι συζητήσεις, θα πλέχεται ο καμβάς και στην επόμενη κυβερνητική θητεία θα γίνουν οι ρυθμίσεις. Κι αφού το γλύκανε, εξέφρασε την πλήρη συμφωνία με τον υφυπουργό του: «Ο διάλογος που θα γίνει για τη μακροχρόνια βιωσιμότητα του ασφαλιστικού δεν μπορεί να έχει περιορισμούς, θα γίνει χωρίς περιορισμούς».

Ρωτήθηκε σχετικά κι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Αντώναρος και κατά την προσφιλή του τακτική μουλάρωση. Οσες ερωτήσεις κι αν του έγιναν, αρνήθηκε να επαναλάβει την παλιότερη «δεσμευτική» της κυβέρνησης, ότι δεν θα γίνει αύξηση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων. Το γύρισε στο καλαματιανό: «Πρέπει να δημιουργηθούν εκείνες οι σταθερές, ώστε να συζητήσουμε το θέμα, το οποίο η δική μας γενιά δεν μπορεί να το αφήσει άλυτο στις επόμενες γενιές». Την ίδια γενικότητα επανέλαβε την

δεκαπενθυμέρου). Το ποια θα είναι η μεθόδουση και πώς θα επιχειρηθεί η «σαλαμοποίηση», για να ελαχιστοποιηθούν οι αντιδράσεις, είναι ζήτημα δευτερεύον.

Το να αναρωτιόμαστε αν θα θηγούν όρια ηλικίας και συντάξεις δεν είναι απλά αφέλεια, αλλά λειτουργεί και αποπροσαντολιστικά, γιατί καλλιεργεί κλίμα αναμονής και σύγχυσης. Αυτή είναι η μεγάλη υπηρεσία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στο σύστημα. Εχει ήδη συμφωνήσει στην ενεργοτοίχηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, η οποία θα σηκώσει μεγάλο βάρος στην προετοιμασία της αντιασφαλιστικής ανατροπής, ετοιμάζοντας αναλογιστικές μελέτες. Οι αναλογιστικές μελέτες είναι το «βαρύ πυροβολικό» της κυβέρνησης. Γιατί αγνοώντας την επί δεκαετίες ληστεία των Ταμείων και θέτοντας το ζήτημα σε μια στενή λογιστική και όχι ταξική βάση, εμφανίζουν σαν ζήτημα επιβίωσης τις ανατροπές.

Ανατριχίλα

«Λαμβανομένου εξάλλου υπόψη ότι τα όργανα της Ελληνικής Πολιτείας εφίρμοσαν τους νόμους έχοντας ως σκοπό να προστατεύσουν την ένωμη τάξη μας από το μεγάλο και ανεξέλεγκτο κύμα λαθρομεταστών, για την ένταξη των οποίων δε διέθετε την Ελληνική Πολιτεία την απαραίτηπτη υποδομή αλλά και του εξ αυτού του λόγου αυξημένο κύμα εγκληματικότητας που μάστιζε την Ελληνική κοινωνία, καθίσταται σαφές ότι και εάν ακόμη έλαβαν χώρα οι επικαλούμενες από την προσβαλλόμενη απόφαση παράνομες πράξεις των οργάνων της ΕΛ.ΑΣ., οι συνθήκες υπό τις οποίες αυτές έλαβαν χώρα, ο σκοπός των οποίων έτειναν να εξυπερτίσουν δε συνιστούν τέτοια κατάφωρη προσβολή της ανθρώπινης ποσότητας και αξιοπρέπειάς του ώστε να δικαιολογείται η επιδικαστή σ' αυτόν της χρηματικής ικανοποίησης».

Τα παραπάνω είναι απόσπασμα από δικόγραφο που κατέθεσε το Ελληνικό Δημόσιο, «νομίμως εκπροσωπούμενο από τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών» σε Διοικητικό Δικαστήριο της Αθήνας. Συγκεκριμένα, πρόκειται για έφεση σε απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας, που επιδίκασε σε μετανάστη από το Μπαγκλαντές αποζημίωση 12.000 ευρώ για ιθική βλάβη. Για ποιο λόγο; Ο άνθρωπος παρέμεινε επί ένα ολόκληρο χρόνο παρανόμως κρατούμενος στο Τμήμα Αλλοδαπών Πειραιά και στη συνέχεια της Αθήνας! Προσέφυγε, λοιπόν, στα δικαστήρια και κέρδισε την ισχνή αποζημίωση των 12.000 ευρώ. Ομως, το ελληνικό κράτος, με εκπρόσωπο τον Αλογοσκούφη, άσκησε έφεση στην απόφαση του δικαστηρίου, που επιδίκασε στο μετανάστη που υπέστη αυτή την ταλαιπωρία μόνο τα χαρέματα του (ενδεχομένως ούτε αυτά, αν σκεφτούμε ότι μπορεί να έκανε δυο δουλειές, όπως ο πλειοψηφία των εργαζόμενων).

Δε νομίζουμε ότι είναι το αστείο για τα δεδομένα του κράτους ποσό των 12.000 ευρώ που οδήγησε στην έφεση. Είναι η αποτροπή του πα